

מוסף שבת

י"ג כסלו תשע"ח, פרשת וישלח

הרופא של מרן

18

פרופ' אליהו סורקין, חסיד חב"ד מהפלג המשיחי, הוא גם רופאו האישי של מרן הגראי"ל שטיינמן בשיחה עם 'כל ישראל' הוא מבשר טובות ("הכליות עובדות 60% טוב יותר ממה שעבדו ביום רביעי שעבר"), מודה לבני המשפחה ("הם עושים עבודת קודש") ומספר על הקשר לרבי מחב"ד והטיפול בגדולי ישראל לאורך השנים

נסיר במעצור

הוא מחזיק בהון אגדי של כ-20 מיליארד דולר, חי בראוותנות ומציק לכתבי 'פורבס' אל וליד בן טלאל נחשב לעוף מוזר: הוא הערבי העשיר בעולם, אך נמנע בקנאות מעיסוק בפוליטיקה כעת הוא במעצור, אך אל תדאגו - מלון חמישה כוכבים נשכר לצורך כליאת הנסיך המפונק

38

הנשמה לו

רגע לפני שהוא מצעיד שלושה מילדיו לחופה, הזמר והקלידן גלעד פוטולסקי מדבר על תופעת ה'זיצים' והמוזיקה החדשה, הסינגל החדש וסדרות הדיסקים שבהפקתו וגם: גלגוליה של להקת הילדים, תחילת הקריירה ושמחת בית השואבה בחברון

30

XSOS

אלסולא

לקראת זמן חורף

מבחר ענק של מוצרי חורף

צעיר

[ארוג]

למעלה מ-40 דגמים

~~60 ₪~~ **29 ₪**

מעילי צמר

~~550 ₪~~ **350 ₪**

סריגים

100% כותנה

מבחר ענק

במידות ילדים / נוער / גבר

~~150 ₪~~ **80 ₪** - מחל

המבצעים בבני ברק- ר' עקיבא 54 בפסג' אלעד- ריטב"א 15

היטול עודפים הגדול של החורף

מכניסים אקסט

₪75

~~₪100~~

מכניסים בלוי 70% צמר

₪145

~~₪200~~

חליפות בלוי 70% צמר

₪339

~~₪500~~

חליפות אקסט פרימיום

₪239

~~₪389~~

חפתים - 1-2 - 50₪

חמורות - 19₪

עגניות - 30₪

חליפות ילדים 3 חלקים + חמורה + סריג

₪275

חולצות פתוחות

₪100 - 1-3

חולצות

חזית שחורה - 1-2 - 100₪

חזית אפורה - 1-2 - 120₪

חזית סגולה - 1-2 - 145₪

נעליים אקסט אלגנט

₪199

20 דגמים (עור)

חליפות וורונין דוגמא

מעורב צמר / 100% צמר

₪550

*בטיף בני בורק בלבד

בני ברק, רבי עקיבא 54 בפסד' (מעל ברוך כובעים)
אלעד, ריטב"א 15

מפגשי יעקב

הפרשיות שאנו קוראים עכשיו בתורה עוסקות בפרשת חיי של יעקב אבינו ובניו, חיים שהיו סוערים ומלאי אירועים שלכמה מהם יש כותרת משותפת שהיא אקטואלית עד עצם היום הזה.

הכוונה היא למפגשים ולמערכות היחסים המורכבים עם לבן, עם עשו ועם אנשי שכם. מכל מפגש יש מה ללמוד, ועל כולם יש לומר את הכלל הידוע שמעשי אבות סימן לבנים.

הקשר עם לבן הוא הפשוט מכולם. הוא היה אבי רחל לאה, ויעקב שהיה אצלו כעשרים שנה ועשה גם לביתו. בסופו של דבר נפרד ממנו על רקע של עוינות, המוכרת לנו גם היום, שהיא מכוונת כנגד הצלחה כלכלית, שזו אחת הסיבות לשנאת היהודים בחוץ לארץ.

במצב כזה אין לנו מה לחפש יותר בגלות והפתרון הוא לעלות לארץ כמו שאמר ה' ליעקב: "קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך". וכך הוא עושה, בסופו של דבר כורת ברית עם לבן: "עד הגל הזה ועדה המצבה, אם אני לא אעבור אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבור אלי וגו'".

שני המפגשים האחרים יותר מסובכים בהיותם מלווים במחלוקות מהותיות, האחת עם עשו שביסודה היא מחלוקת על

עצם הבחירה ועל הירושה של ברכת אברהם ויצחק. זו מחלוקת גם על הדרך, בין עשו שהיה איש יודע ציד איש שדה ליעקב שהיה איש תם יושב אהלים. את השניה, עם אנשי שכם ניתן להגדיר כמחלוקת על הארץ וצבינה עד היום הזה.

בעיון ובהתבוננות הננו מוצאים שאין התורה עושה הנחה ליעקב, והוא נתבע לשמור על הקשר העדין הנחוץ למערכות יחסים שכאלה.

דרישה זו מגיעה לשיאה, בביקורת של חז"ל על יעקב שהסתיר את דינה מעשו ואמרו שנענש על כך בפרשת שכם. זוהי תביעה מיוחדת במינה להבחין בין טוב לרע, לקבוע את היחס הראוי לרשעים, ולדעת את הנזק שבהרחקה שמביאה לניכור ולתוצאות שליליות מול ערך ההקרבה שעשוי להביא לתיקון עולם.

במפגש השלישי מתנהל ויכוח בין יעקב לשמעון ולוי בניו, ומעניין לשון המדרש, שיעקב אומר: "צלולה הייתה החבית ועכרתם אותה, מסורת היא בידי הכנעני שהם עתידים ליפול בידי, אלא שאמר הקב"ה עד אשר תפרה ונחלת את הארץ בששים ריבוא", אבל הם חולקים עליו ואומרים: "עכורה הייתה החבית וציללנו אותה, ויאמרו הכוונה יעשה את אחותנו",

והמדרש מסיים: מי גרם - ותצא דינה". והמסקנה היא שהיכולת שלנו לעשות הכל כראוי תלויה בטוהר מעשינו שכלל שנשמור על קדושת המחנה פנימה כך נוכל למלא את ייעודינו, גם כלפי הסוככים אותנו. ולהפך כשיש קלקול במעשים, התוצאה היא שאנו נמסרים בידי הגויים פיזית ורוחנית, ואז נוצר הצורך לחדד את היחסים ולהסתגר.

במידה ידועה הנושא הזה תופש מקום מרכזי בחג החנוכה הממשמש ובא. שכן היוונים לא הסתפקו בשליטה המדינית אלא בקשו להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך. המחלוקת שהתגלתה הייתה על השאלה עד כמה אנו מצליחים לשמור על הגבול בין הקודש לחול, בין תורת ישראל לתרבות יון.

ההלכה היא שמלכתחילה צריכים להדליק את הנר בחוץ כדי להאיר באור של קדושת ישראל על כל מה שבחוץ. אולם "בשעת הסכנה", כאשר יש סכנה לטשטוש הגבולות ויש קלקול במעשים ובמידות, צריך להתסגר ולאגור שוב כוח מבפנים. כאמור דברים אלה מאוד עדינים, ועלינו להתאזר בגבורה ובחכמת התורה כדי לדעת איך ומתי לקיים את היחסים הטובים עם השכנים ועם אלה שאינם שומרי ברית.

דרך החינוך - ממה היא מורכבת?

ההוכחה הניצחת עבור הילד כי אהוב ורצוי הוא להוריו, היא אך ורק בהנהגה המוכיחה אהבה ודאגה לטובתו, תשומת לב כנה לשאלותיו, לחוויותיו וליצירותיו

דרך החינוך עשויה משני חלקים המבוצעים במקביל.

א. הכשרת הילד לחינוך. כלומר הכנת קרקע פוריה אשר תקלוט ותצמיח כראוי את זרעי החינוך.

ב. פעולת החינוך. היא גוף הזריעה. בתלמוד מבואר כי בחינוך ילדים "תהא שמאל דוחה וימין מקרבת". כלומר, להשגת תוצאה חינוכית ניאותה, יש להשתמש גם בקירוב וגם במה שאצל הילד מתפרש כדחיה. אך על הדחיה להיות בחולשה (שמאל דוחה), ועל הקירוב בעוצמה (ימין מקרבת). דברים אלו אמורים כלפי שני חלקי דרך החינוך הנ"ל, ומשמשים יסוד לאמור בפרק זה.

הכשרת הילד לחינוך

הילד הראוי, המוכשר והמועמד הטוב ביותר לחינוך, הוא הילד בעל הנפש הבריאה. כלומר, שאינו סובל מפחדים מופרזים, לחצים נפשיים, עצבות קבועה, תדמית עצמית לקויה (אין הכוונה לעונה המשובחת, אלא לתחושת חוסר מסוגלות ונחיתות של דכדוך) וכדו'. ומאידך, מבין הוא היטב שאין ראוי וגם אין צורך למשול ולשלוט באחרים ולהציקם.

ילד כזה הבריא בנפשו ניתן לבנות אך ורק על ידי שילוב שתי דרכים הנראות לכאורה כסותרות זו את זו, אך לאמיתו של דבר הן משלימות זו את זו, וכפי שברור לכל מתבונן כראוי. והן:

א. יחס חם, אוהב ומכבד.

ב. גבולות וגדרים ברורים.

ילד הגדל ללא יחס חם ותשומת לב, גם אם אינו סובל מביזיונות והשפלות, חש בודד ומאיום מעצם נוכחות העולם

הגדול כלפי עצמו הקטן. ואילו ילד הגדל בתחושה שהכל מותר ללא גבולות, חש מפוחד ומאיום מהנהגת אנשי העולם כלפיו, שהרי אין גבולות. וזאת מלבד הנזק החינוכי הבא לידי ביטוי בהתנהגותו העצמית המזיקה ומציקה לסביבתו.

השפעה הרסנית

יצוין כי בנוסף לאמור, אחד הגורמים המרכזיים לחוסר המשמעת ולפריצת הגבולות המצויה כיום בקרב ילדים, הוא החשיפה לעולם הסרטים. באמצעות הצפייה בסרטי מתח וכדומה, מתנתק הילד מהמציאות הסבירה שסביבו והוא חי בעולם של דמיון, אשר יש להדגיש כי עבורו מדובר בעולם מוחשי ואמיתי לחלוטין. עולם בו האלימות הנוראה חסרת הגבולות, המתירנות והפשע שולטים בכל פינה. כתוצאה מכך, האימה מחיים בעולם כזה משתקת וחונקת את בטחונו העצמי, וכדי לשרוד ולשמור על בטחונו הוא נאלץ להתנהג בהתאם לאלימות המקובלת בעולם לפי הבנתו. והתוצאה ידועה.

בהבדל העצום ניתן להבחין כאשר משווים בין התנהגות ילדי בית-ספר ממלכתי וממ"ד החשופים לצפייה בטלוויזיה ובאינטרנט, לבין התנהגות ילדי בית-ספר תורני שאינם נחשפים לכך. אולם ילד הגדל בסביבה חמה, אוהבת ותומכת, מתוך הכרה ברורה שיש גבולות וגדרים שאין לעבורם, גדל בריא בנפשו.

תנאי צדדי נוסף, אם כי חשוב: אוריה כללית רגועה בבית. ילד הגדל באוריה מתוחה בקביעות בין ההורים, כל חום ותשומת לב לא יצליחו לרפא כראוי את פצעיו.

וכיצד באים לידי ביטוי מעשי החום ותשומת הלב? "ניאמר יעקב לאֶחָיו לָקְטוּ אֶבְנִים" ופירש רש"י, 'הם בניו

שהיו לו כאחים'.

המאפיין המרכזי של הקשר המעשי בין אחים, הוא יחס מכבד, דואג ואוהב, וזוהי הגישה הבסיסית שיש לנקוט בה כלפי הילד. ונרחיב את הדברים.

הורים רבים סבורים בטעות כי בריבוי רכישת הטוב והיקר עבור הילד, מקבל הוא חום ואהבה. האמת היא כי מנקודת מבטו של הילד, כל אשר נרכש עבורו, מגיע לו מהוריו מצד הטבע. ואין זו הוכחה עבורו כי הוא, הילד, אהוב ורצוי. ההוכחה הניצחת עבור הילד כי אהוב ורצוי הוא להוריו, היא אך ורק בהנהגה המוכיחה אהבה ודאגה לטובתו, תשומת לב כנה לשאלותיו, לחוויותיו וליצירותיו. שבח ועידוד על מעשיו הטובים והשתדלותו, ורחישת כבוד לרצונותיו. אין הכוונה בזה למלאת את כל משאלותיו, אולם מאידך אין להתייחס לבקשותיו - אפילו הבלתי מתאימות, בזלזול ובלגלוג. ברוב המקרים הגישה הבריא היא לשומעו בכובד ראש וברצינות, ובמידה ואין הדברים נראים לביצוע, לסרב ולהסביר את סיבת הסירוב עד כמה ששכלו יכול להבין. אמנם יש להדגיש שההסבר יבוא לא כחולשה והתרפסות של ההורה לפני הילד, אלא כהסבר ענייני הנאמר לצורך הבנת הילד את הנושא ולצורך החינוך לטוב ולמועיל. דבר הבא לידי ביטוי בטון הדיבור ובניסוח הדברים, ובהימנעות מוויכוח ומשא ומתן ארוך ומייגע עם הילד.

זלזול, השפלה, לעג וביזיון הילד בין במילים בין בתנועות ובין במעשים, הרי הם מרשם בדוק ליצירת נפש חולה. על הילד לדעת כי יקר נכבד ואהוב הוא מאד להוריו, אך אין בכל זה לגרום להרשותו לחרוג מן הגבולות המותרים והנכונים, וכדלהלן. כך גדל ילד בעל נפש בריאה המהווה קרקע פורייה לקליטת זרעי החינוך והצמחתם בטוב.

החל מט"ז בכסלו תשע"ח (4.12.17) עד גמר המלאי *בחנויות הנבחרות *ההנחות והמבצעים הסופיים ייקבעו בנקודת המכירה ע"י הקמעונאי

תנובה הבחירה של הבית

סליחה בחופה

אנו עומדים בערב י"ט כסלו ותמיד נשאלת השאלה: מה חידשה תורת החסידות? כיצד היו נראים חיינו אילו (חלילה) לא התגלתה תורת הבעש"ט?

הוארט שהובא לעיל, למשל, לא היה נאמר. שכן תורת החסידות מעניקה "תפיסת אדם" חדשה. עד התגלות החסידות, המבט הבסיסי על האדם עסק בעיקר בחלקים השפלים של האישיות שלו. ספרי מוסר מדברים בהרחבה על ההתמודדות עם הקנאה, התאוה, הכבוד והאגואיזם.

וזה לגמרי נכון. כל התכונות השפלות האלו קיימות בנו ועוד הרבה גרוע מכך. אך זאת רק חצי מהתמונה. תורת החסידות מדברת על החלק האחר, "והנפש השנית בישראל היא חלק אלוהי ממעל ממש". תורת החסידות מאמינה שמהותו העמוקה יותר של האדם היא "הנפש השנית שבו" ולכן דברי החסידות לוחצים על אותם מיתרים בנפש שרוצים לתת, לתרום ולהתעלות.

הנה דוגמה לווארט חסידי: הצדיק רבי זושא מאניפולי אמר כי הוא ראה מלאכים רבים למעלה והוא שם לב לתופעה משונה. בקבוצת המלאכים הלבנים – אלו שנבראו מהמצוות של היהודים – היו רבים כאלו שהיו שלמים. אולם בקבוצת המלאכים השחורים – אלו שנבראו מהעבירות – הוא לא ראה אף מלאך שלם ובריא. זה הלב שלו שבור, זה המחשבה שלו מבובלת, וזה סובל מסכיזופרניה.

ההסבר הוא, שהמלאך שנברא למעלה משקף את האדם שיצר אותו מלמטה. כשיהודי זוכה לקיים מצווה – הוא בדרך כלל מקיים אותה עם כל הלב, בהרמוניה פנימית גמורה. ולכן המלאך הוא בריא והרמוני. אך כשיהודי מכתים את חייו ונכשל בעבירה ח"ו – הוא לעולם חצוי בתוכו. ולכן גם המלאך שנברא הוא כזה.

ועוד וארט של חסיד גדול: הצדיק רבי לוי יצחק מברדישטוב אמר כי הוא ראה יהודים שמקיימים מצווה ומברכים בהתרגשות 'שהחיינו', אך הוא לא ראה יהודים שעוברים עבירה ח"ו ומברכים בהתרגשות "שהחיינו". יהודי חוטא עם הידיים והרגליים – אך "עין במר בוכה".

וזאת המתנה העצומה שנתן הקב"ה לעולם עם התגלות תורת החסידות: האדם הוא השתקפות של מה שאחרים אומרים עליו. הוא נוטה להגשים את הציפיות של הסביבה ממנו. אם אשב בשיעור תורה ואשמע שאני קנאי, תאוותן וקמצן – כנראה שלא אאכזב את הציפיות... אך אם אשב בשיעור חסידות ואתרומם מעל כל השפלות שלי ואשמע שאפילו עשו הרשע ייחל בסתר לבו לקיים כל המצוות – סביר להניח שאקבל תנופה עצומה בעבודת ה'.

ונסיים בדבר נפלא: שאלו פעם את הרבי מלובאוויטש כיצד הוא פונה לכל תלמידיו (ולכל יהודי באשר הוא) ומעורר ליטול חלק בהפצת התורה והיהדות? הרי לא כל אדם ראוי להיות משפיע על אחרים? הרי קשוט עצמך תחילה ואחר כך קשוט אחרים?

הרבי ענה תשובה נפלאה (ליקוטי שיחות ט/339): אילו התפקיד שלנו היה ללחום כנגד הרוע האנושי – בוודאי שלא כל אחד ראוי להיות לוחם. אך אם התפקיד שלנו הוא להוסיף באור, לעורר יהודי ליטול לולב ולהדליק נרות חנוכה – לזה כל אחד שייך, כי כל אחד עושה ברכה ומדליק נרות חנוכה.

אחרי כל כך הרבה שנים של הפצת החסידות למקומות בהם לא הייתה מעולם, ובעיקר הפצה שלמחשבת החסידות שכבר השתלטה באופן מוחלט על כל תנועות המחשבה היום ואפילו אנשי המוסר כבר מדברים היום כמו חסידים [גם גויים מדברים כיום על פסיכולוגיה חיובית במקום שוטטות בנבכי הרוע האנושי] – אפשר לבקש ולתבוע מהקב"ה: "אימתי קאתי מר – לכשיפוצו מעיינותיך חוצה" בקרוב ממש.

אכן, המדרש מוסיף (מדרש רבה סז,יג) כי עשו "נתן דעתו להתגיייר". אצל כל אדם נורמלי, רגע הכניסה לחופה הוא זמן של רצינות יחסית ותפילות. ולכן הרגע המרגש עורר בעשו תחושת חרטה על כל מה שעולל והקב"ה קיבל את התשובה שלו.

אבל כמובן, השאלה עומדת ונשאלת: מי מאמין לעשו? אנחנו מכירים היטב את התמונה של פושעים מסוכנים שמופיעים להארכת מאסר בבת המשפט עם כיפה על הראש. סוג של רושם טוב על השופט. זה לא מרשים כאן ולא היה אמור להרשים אז, אצל עשו. כיצד אלוקים קיבל את התשובה שלו?

ועוד שאלה חשובה ומתבקשת: מדוע התורה רומזת את החידוש הגדול הזה דווקא בחתונתו של עשו? הרי היו לפניו רשעים נוספים שהתחתנו? ישמעאל התחתן, אנשי דור המבול התחתנו ועוד רבים. מדוע התורה ממתנה עם בשורת המחילה על העונות עד נישואי עשו?

הרבי מלובאוויטש (ליקוטי שיחות לה/167) מוצא כאן אמירה חזקה על מהותו העמוקה והנצחית של היהודי.

לכל אחד מאתנו יש רגעים טובים ורגעים רעים. רגעים בהם הוא מגלה את כל הטוב שבו ורגעים הפוכים בהם הוא מציף את החלאה שבו ומתגלה כמו חייט-טרף. השאלה היא למה עלינו להאמין? מתי האדם משקף את האמת הפנימית שלו ומתי הוא נסחף?

הסיפור של עשו מלמד כי אלוקים מאמין לטוב שלנו ולא מאמין לרע שלנו. אלוקים מאמין לבקשת הסליחה ואינו מאמין לרגעי המשבר. כשעשו עמד ליד החופה והזיל דמעה על הגורל העצוב של חייו – אלוקים האמין לו שהוא מעולם לא רצה לחטוא. זה לא שהוא חטא קודם בלב שלם ועכשיו הוא רוצה להתחיל תקופה חדשה, לא ולא. עשו עמד מתחת החופה ואמר: ריבונו של עולם, אילו יכולתי לתכנן את חיי מראש, הם היו נראים אחרת לגמרי. מעולם לא רציתי את כל המקומות אליהם התגלגלתי.

והקב"ה מאמין לו, משום שתפיסת החיים היהודית היא: "איש כי תשטה אשתו" – ולמדו חז"ל: "אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסת בו רוח שטות". החטא הוא אינו יותר מטעות חיצונית שמשתלטת לנו על החיים. ולכן כשבא יהודי ואומר מעומק הלב, מעולם לא רציתי להיות שם – הקב"ה מאמין לו. ועשו צדק לגמרי. הוא אמר את האמת. עובדה שמול כל הרע שעשה, היו באישיות שלו צדדים נאצלים שלא הופיעו כמותם אפילו אצל יעקב. חז"ל אמרו שלא היה בכל ההיסטוריה אדם שכיבד את אביו כמו עשו. מדי ערב היה נכנס אל אביו עם "בגדי עשו החמודות", אותם בגדים נעלים שהקב"ה תפר לאדם וחווה בגן עדן. הכרח אפוא לומר שהאישיות שלו הייתה מורכבת יותר ממה שנראה במבט ראשון – ולכן כשהוא בא לבקש סליחה, הקב"ה האמין לו.

כעת מובנת היטב השאלה השנייה: מדוע התורה רומזת את בשורת המחילה ביום החופה דווקא אצל עשו ולא אצל הרשעים שקדמו לו. משום שעשו הוא היהודי הראשון שחוטא. לפניו היו: או יהודים צדיקים (אברהם ויצחק) או גויים רשעים (ישמעאל), אבל עשו הוא החוטא הראשון 'משלנו', הוא הפושע הראשון שנולד מאבא ואימא יהודיים. כיון שכך, בקשת המחילה שלו הייתה כזאת שאמרה מעולם לא רציתי להתרחק. כל החטאים היו סוג של 'אי-שפיות זמנית' מתוך ה"רוח שטות" שנפלה עלי ושיטתה ביי.

הגאון רבי חיים ברלין (בנו של הנציב מוולוז'ין), היה לפני כ-150 שנה רבה הראשי של מוסקבה, בסוף ימיו עלה לארץ והתמנה לרבה של ירושלים. בחג הפסח בכל שנה, כשבעל-הקורא היה מוציא את מגילת שיר השירים וקורא בה (כמנהג ישראל), היה הרב ברלין מנגב את דמעותיו מעיניו. פעם הייתה עת רצון והוא גילה למתפללים מדוע הוא בוכה.

"פעם הוזמנתי לחקירה במשרד ממשלתי במוסקבה ופקיד בכיר החל לתשאל אותי על פעולות הדת שלי. האם אני מל תינוקות? מי מסייע לי וכו'? התמלאתי פחד ולא הגבתי. הוא איים בקול שהוא יאלץ לעצור אותי אך אני שתקתי. האיש קם ממקומו, עשה כמה סיבובים סביב השולחן, נצמד אלי ואמר בלחש כי הוא רואה שאני איש-סוד ולכן מבקש ממני לבוא אליו הביתה מחר בבוקר ושם התינוק כבר יהיה מוכן. אחר כך נתן צעקה לפקיד מולו להזמין אותי לחקירה חוזרת בעוד כמה ימים. "הסבאת הזקנה של התינוק קיבלה אותי לבדה ואני ערכתי במהירות את הברית והסתלקתי משם. אחרי כמה ימים הופעתי שוב באותו משרד ממשלתי לחקירה חוזרת והפקיד צעק עלי וגידף אותי. כשהיה רגע של שקט הוא פלט: 'תודה על הטובה שעשית עבורי'. לא יכולתי להתאפק ושאלתי גם אני בדממה: אתה הרי מתנהג כמו אדם אתאיסט - מדוע הנך מסכן את חייך ואת המשרה שלך?"

"הוא השיב כך: אני כבר אבוד, זאת העבודה שלי, זאת הקריירה שלי ואני משתדל לעשות אותה הכי טוב שאפשר. אבל הבן שלי רק מתחיל את החיים. יתכן שהוא ירצה בעתיד להיות יהודי כשר, אז אני פותח בפניו את הדלת כדי שאם ירצה להיות חיים אחרים – הוא יוכל לעשות זאת.

"ואז הבנתי", סיים הרב ברלין, "את הפסוק בשיר השירים: 'הנך יפה רעייתי הנך יפה עיניך יונים'. מדוע שלמה המלך מדמה את עם ישראל דווקא לעיני יונה? אלו לא העיניים היפות בתבל... אלא חז"ל אומרים כי היונה אף פעם לא מתרחקת מהשובך. גם כשהיא עפה לחפש אוכל, היא נשארת בקשר עם השובך כדי להעיף עין על הגוזלים. וכך יהודי, הוא אף פעם לא מתנתק. הוא לעולם לא חש בנוח עם ההתרחקות שלו ומייחל בסתר לבו לחיות חיים אחרים".

הסיפור המיוחד הזה מזכיר את הביאור הייחודי של הרבי על התמיהות הגדולות בפרשתנו המדרש אומר כי ביום החתונה של עשו - נמחלו לו כל עוונותיו. רגע הכניסה לחופה ערך 'איפוס' לחשבון העוונות של עשו הרשע ואתחל אותו כמו גר שהתגיייר. המדרש לומד זאת משמה של הכלה: בסוף פרשתנו מספרת התורה כי עשו התחתן עם בת-הדודה שלו, "בשמת בת ישמעאל". אולם בסוף פרשת תולדות ספרה התורה שלאשתו קרא בכלל "מחלת"? ביאור הדברים הוא ששמה האמתי היה "בשמת", אלא שהתורה רומזת כי עם הנישואים ל"מחלת", 'מחלת' כל עונותיו של עשו.

וכאן עולות כמובן שתי שאלות גדולות: א. כיצד הדבר יתכן? איפה הצדק בכך שאדם יחטא כל כך הרבה שנים ורגע אחד של כניסה לחופה ימחל את עונותיו? הבה נזכור מה הספיק עשו להחריב עד רגע החופה: בהיותו נער צעיר בן 15, הוא כבר הרג אדם. התורה ספרה בפרשת תולדות על שעת ערב בביתם של יצחק ורבקה. יעקב עמד על יד הכיריים ובישל נזיד עדשים ופתאום נכנס עשו כשהוא "עייף". עשו ביקש מיעקב לקבל מנזיד העדשים ויעקב דרש בתמורה לקנות ממנו את הבכורה. עשו השיב במשפט נורא, 'עייף מהחיים': "הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכורה?"

מה פתאום ילד בן 15 עייף? ולמה הוא מגלה נטיות אויבניות? כי באותו יום הוא פגש מקרוב את המוות. עשו הרג את המלך נמרוד בעת הצייד, ואחרי שלוקחים חיים של אדם, חשים שממון, ריקנות מתחושת החיים. כיצד, אפוא, יכולים עוונות של רוצח להימחל ברגע אחד של כניסה לחופה?

קליק

**מסובבים
ויכולים
לזכות
במשחקים!**

**זוכה
בכל
יום!**

איך משתתפים?

קנו 5 מוצרי קליק
התקשרו לטלמסר 03-3739000
סובבו את הסביבון הוירטואלי
ענו על שאלות
ותוכלו לתת לילדים הזדמנות לאסוף
כמה שיותר משחקים ב- 2 דקות!
בחנויות הצעצועים:

כפר השעשועים סנטר 1 בירושלים ובאי המטמון בבני ברק

המבצע בתוקף בין התאריכים: ח' בכסלו תשע"ח 26.11.17 עד כ"ז בכסלו תשע"ח 14.12.17 | ניתן להשתמש בגין קבלות קנייה מתאריך ה' בכסלו תשע"ח
23.11.17 עד כ"ז בכסלו תשע"ח 14.12.17 | יש לשמור את חשבונית הקניה לצורך השתתפות וכחוכחת קנייה | מוגבל לאיסוף משחקים בשווי של עד 1,000 ₪ |
בכפוף לתקנון הנמצא במשרדי יוניליוור ישראל מזון בע"מ, גלבע 3 קריית שדה התעופה

הרב בן ציון נורדמן

וזכנו להשתדל

הכוח המניע את העולם הוא השתדלות, כמו הסביבון כך גם כל חיינו, אפשר להתמקצע ולהשקיע, להשתדל ולעסוק - אך התוצאה הסופית אינה צפויה או מתוכננת

חוף - על כביש 2, אמרתי ברוח הזמן והימים הבאים עלינו לטובה, ימי החנוכה, חג האורה, כי על האדם לעשות בפועל משהו בשביל שתשרה הברכה.

היו שם בכינוס בעלי עסקים גדולים - פוקס, זארה, הלפרין קסטרו ועוד שאלתי אותם: מה אנו למדים מהסביבון?

כולנו מכירים את האגדה העתיקה אודות הסביבון. היה זה כאשר היוונים אסרו על העם היהודי ללמוד תורה, וגזרו עונש מוות על אלו שיעברו את החוק.

ילדי ישראל התקבצו ולמדו תורה בסתר, וכאשר שמעו חיילים מתקרבים לשטח היו מטמינים את הספרים, מוציאים את הסביבונים, ומעמידים פנים כאילו הם עסוקים במשחק לוחט.

אבל המסר הנוסף שאפשר ללמוד ממנו הוא, כי כמו שבסביבון לא משנה כמה הכנות תעשה, כמה תשקיע בסיבובים וכמה מיומנות יש בידך - בסופו של דבר, התוצאה תהיה שמימית ובלתי מתוכננת. הסביבון יפול על אחת האותיות, מבלי שיש לנו צל של מושג איזה מהן, כך גם אצל האדם ביומיו, בסוף שיעשה סיבובים והכנות, בסוף בסוף התוצאה היא מה שנגזר עליו מלמעלה.

לפעמים אדם שוכח שהוא רק סביבון, שיש משהו שמסובב אותו מלמעלה, והוא מסתובב ומסתובב ומסתובב ומרגיש כביכול הוא 'תפר' עסקה, הוא 'סיבן' את המוכר, הוא 'סובב' את הפציינט - זה הכול דמיון וסחרור. דע לך

כי יש למעלה מי שהוא 'הסיבה והמסובב', כלשון הראשונים. הוא לבדו אחראי על סביבון חיינו.

אבל על האדם נגזר לעשות השתדלות, לנסות, לרצות. התוצאות רשומות למעלה. לפעמים אדם משקיע בעסקה פלונית ימים וחודשים ארוכים ולא יוצא ממנה דבר, אבל אינו יודע שבאותם רגעים מזמנים לו משמים עסקה גדולה יותר ומוצלחת יותר - עליה לא יצטרך לעמול ולהזיע בכלל. ככה זה משמיים. אדם משקיע בצד הזה ונותנים לו מצד אחר. העיקר ההשקעה.

החקלאות החלו לפני 3000 שנה, אמר השר, "כשהתורה מלמדת אותנו על לקט שכחה ופאה, אלו דברים היפים גם לנו ולדורנו". להלן שיבח את היוזמה שיכולה לדבריו "להוציא את החברה מהסמארטפון ושיתחילו קצת לנטוע ולעדור ולהתפלל על הגשמים".

בהמשך ביקשתי "לתקן" את דברי השר: הוראות החקלאות התחילו לפני יותר מ-5000 שנה, הקב"ה הניח את אדם הראשון

זה היה השבוע לפני 18 שנה בדיוק. לראשונה נקראתי ע"י דודי היקר באדם, הרה"ח רבי יוסף פוגל שליט"א, מנהל ארגון ערכים באזור הצפון, למסור סדרת הרצאות לציבור הכללי דרך "ערכים". ביקשתי ממנו עצה והדרכה איך לפתוח את ההרצאה ומה להציג בפני המשתתפים.

אמר לי דודי: "מניסיון, פותחים עם פרשת השבוע ונותנים לעניינים להתגלגל". נכנסתי לאולם של מתנ"ס ברקוביץ בנצרת עילית ופגשתי מולי מקבץ של יהודים, מגוון רחב של אנשים, בליל של דעות.

פתחתי בדברי הפרשה: "וישלח יעקב מלאכים", מספרים לנו חז"ל שיעקב "התקין עצמו לשלושה דברים, דורון תפילה ומלחמה". ולכאורה שאלתי, הרי הובטח לו מפי הבורא שהכול יהיה בסדר ולמה הכין עצמו גם למלחמה? רק שזה מסר עבורנו, על האדם להיות כל הזמן בעמדת השתדלות. נכון, שהוא התפלל ואלוקים הבטיח לו שיהיה עמו, בכל זאת על האדם להיות מוכן גם לקרב.

כל התכלית של האדם בעולם הזה היא השתדלות. אמרו הקדמונים "אין לך דבר העומד בפני הרצון", ושאלו רועי ישראל וכי לא מצאנו שאדם לא השיג את רצונו ומאווייו? וכי ליבו של אדם אינו מלא רצונות שלפעמים אינם מתגשמים? ותירצו, כי התביעה מול האדם אינה על יישום הרצונות אלא על הרצונות עצמם. "אין לך דבר העומד בפני הרצון" - וכי משהו או משהו מנע בערך מלרצות, מלשאוף, מלכסוף לטוב?!

ההשתדלות היא הכוח המניע את העולם. אדם רוצה הוא אדם חי, כל עוד הוא שואף הוא יכול להשיג, מי שאינו חולם אינו מגיע לכלום. אבל כל נחשוב שההשתדלות מביאה את התוצאה, היא רק דרך לשם. עדיין זקוקים לסייעתא דשמיא, זהו ה"תפילה", הדרך השנייה של יעקב אבינו. כי ללא תפילה אין סיוע וההשתדלות לא שווה כלום.

○○○

השבוע, זכינו לביקור של שר החקלאות אורי אריאל בחדרה. ביקרנו בערב הגיבוש של 'השומר החדש' - בחווה החקלאית של חדרה.

השר אריאל שיבח את העירייה ואת כל העוסקים בדבר שהביאו את הבשורה החקלאית לבני הנוער. "ההוראות של

בגן עדן וביקש ממנו "ראה שלא תקלקל". בהמשך כשנענש על אכילת עץ הדעת נאמר לו "בזעת אפיך תאכל לחם". שם החלה עבודת החקלאות בישראל עם הוראה ברורה: על האדם להשתדל להביא את לחמו הביתה, הקב"ה אכן זן ומפרנס, אבל על האדם חובת ההשתדלות: "בנפשו יביא לחמו".

הנה כי כן, תוצאות איש לא יודע, השתדלות - זה מה שתובעים מהבנאדם. "אין הקדוש ברוך הוא מונה דפים", אומר הפתגם הידוע, "אלא שעות". ההשקעה היא שעומדת במבחן. "יגעת ומצאת תאמין" - אומר ה'שפת אמת': תאמין שיגעת. כי זו העיקר, היגיעה והעמל.

○○○

בארוע נוסף שנערך השבוע פתיחת הפרויקט הגדול מול

בהצלחה.
שבת שלום ומבורך
הרב בן ציון (בנצי) נורדמן
לתגובותו nordman@jss.org.il

//

אין הקדוש ברוך הוא מונה דפים", אומר הפתגם הידוע, "אלא שעות". ההשקעה היא שעומדת במבחן. "יגעת ומצאת תאמין" - אומר ה'שפת אמת': תאמין שיגעת. כי זו העיקר, היגיעה והעמל

בס"ד

מגבונים	תבניות אלומיניום (105)	מגש זהב '32	מגוון קערות	מגוון צלחות נייר
3 חב' ב- 8 ₪	16 יח' ב- 8 ₪	4 יח' ב- 8 ₪	ב- 8 ₪	השני ב- 8 ₪
סכו"ם כסוף איכותי	סט חנוכה	מגוון צנטרים	כוסות קריסטל מודפסות (40 יח')	תבנית נייר עגולה
ב- 0.20 ₪ ליח'	השני ב- 30%	השני ב- 30%	0.31 ₪ ליח'	3 ב- 4.90 ₪
כוס שתיה קלה	מוצרים אכילים לאפייה	צלחת חושן	חותכני חנוכה	מגוון חנוכיות
5 חב' ב- 10 ₪	ב- 30% הנחה	השני ב- 50% הנחה	החל מ- 9.90 ₪ למארז	החל מ- 4.90 ₪

קישוטי חנוכה

מנג'טים לסופגניות

סינר אל בד

ראנר

קאפקייק יקסים

מגוון סביבונים

מגש חנוכיה למילוי

מגוון ענק של פריטי חנוכה השני ב- 40% הנחה

*סביבונים מהדגמים המשתתפים במבצע

פתוח במוצ"ש

פעמית סטור

המרכז הגדול למוצרים חד-פעמיים

כרמיאל חדש קניון חוצות סגור במוצ"ש	בני ברק בני ברק רבי עקיבא 74 סגור במוצ"ש	בני ברק בני ברק רבי עקיבא 74 סגור במוצ"ש	חולון חולון המלאכה 18 סגור במוצ"ש	ראשון לציון ראשון לציון לישונסקי 9 חונים קונים	פתח תקווה פתח תקווה פינטו 20 פ.סנטר סגולה	תל אביב תל אביב יגאל אלון 110 סגור במוצ"ש
חדרה חדרה קניון לב קומה 2	ירושלים ירושלים הסדנא 11 תלפיות	ירושלים ירושלים בית הדפוס 7 גבעת שאול סגור במוצ"ש	טבריה טבריה מרכז "BIG" מרכז "BIG"	קרית אתא קרית אתא צ. קרית אתא	חיפה חיפה המסילה 22 תל חנן סגור במוצ"ש	נתניה נתניה גיבורי ישראל 24
	בית שמש בית שמש קניון נעימי קומה 0 סגור במוצ"ש	באר שבע באר שבע מתחם B7	באר שבע באר שבע גרנד קניון קומה 2-	נתיבות נתיבות בעלי המלאכה 4 סגור במוצ"ש	אשדוד אשדוד מתחם סנטר	מודיעין מודיעין מתחם סנטר

תוקף המבצע כד' בחשוון ועד ה' בטבת כולל התמונות להמחשה בלבד. המחירים חושבם לאחר ההנחות והמבצעים. החברה רשאית להפסיק או לשנות את המבצעים בכל עת. טלח.

09:30-13:00 יום ו' | 09:30-21:00 א'-ה' | שעות פתיחה | 1-700-502-401 | WWW.PEAMITSTORE.CO.IL

ה"הדר" לא מת

הוא עונה, "לא, זה כבר איננו".
 "וימת הדר" – אותו היופי שהיה, חלף ואיננו עוד.
 שואלים בת ישראל, "רוצה בית יהודי"? – "כן, ודאי".
 "כמו הסכתא שלך והאמא של הסכתא"? – "לא"!
 מה קרה?

"וימת הדר" – היופי של היהדות, ה"תענוג", ה"עונג שבת", של הבית היהודי, הגן עדן הזה, "השמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצריך בגן עדן מקדם", אותה "אהבה ואחוהה ושלום ורעות", כל אלו "וימת" – היופי היהודי כבר אינו חי, היום חיים אנו בעולם חדש.

בדורנו חסרה השמחה בעבודת ה'

נחבונן מעט במה השתנה דורנו לדורות קודמים.
 אבי שליט"א [זצ"ל] הוא יהודי צדיק, בגיל שלוש עטף אותי בטלית, והביאני לתלמוד תורה, ובכלל, הוא גידל וחינך אותנו היטב לתורה ויראת שמים, ואעפ"כ בביתנו דיברו בשפה האנגלית.

בכל הדורות לא היה דבר כזה – שילד יהודי בן חמש ידע פולנית, או רוסית? ! פשוט לא הייתה כזו מציאות! פעם שאלתי את חותני שהיה יליד פולניה האם הוא מכיר את השפה הפולנית, והוא ענה לי בתמהון, "מה פתאום? שילד יהודי ידע פולנית?"

ואין זה אלא פרט קטן בלבד, אברכים יראי שמים יודעים הרבה שפות, בהרבה בתים יהודיים תמצאו כל מיני "מאגזינים" וכו', ונדגיש, לא מדובר כאן על מצוות ועבירות, מדובר כאן על ה"הדר", על היופי של עם ישראל. אחת התכונות הבולטות של היהודי בכל התקופות הייתה השמחה, שמעתי פעם בשם גוי, מומחה לשפות, שאמר שאין שום שפה בכל העולם שיש בה כל כך הרבה ביטויים של שמחה כמו שיש בלשון הקודש, באנגלית ישנם שניים שלושה ביטויים של שמחה ותו לא, בלשון הקודש ישנם הרבה מאוד ביטויים, שמחה, גילה, רינה, דיצה, חדוה, ועוד.
 מדוע?

מפני שכל אומה שמה דגש על הדברים שהם עיקר החיים שלה, לדוגמה, בשפת האסקימואים ישנם שש או שבע מילים נדרפות לשלג, באנגלית יש רק מילה אחת המבטאת "שלג", וכן בלשון הקודש אין מילה נדרפת ל"שלג", אבל לאסקימואים יש הרבה, מפני שהם חיים בשלג, ממילא יש להם הבחנות שונות בסוגי השלג, שלג יבש, שלג רטוב, שלג קר וכו', אצלנו כמעט אין שלג, ומשתמשים מעט מאוד במילה זו, לכן אין צורך במילים נדרפות.

היהודים בכל הדורות חיו בשמחה, השמחה הייתה חלק מעצם החיים שלהם, לכן ביהדות ישנן הרבה מילים המבטאות שמחה.

ומדוע אנחנו לא מבינים זאת? מפני שאנו חיים בעצב, כל מהלך חיינו סובב סביב צרות, בעיות ועצבות!... בדורנו מנסים ליצור הרגשת שמחה מזוייפת ע"י שקונים רכב חדש, בית חדש וכו', מחפשים את השמחה, אבל באופן כללי חיים באווירה של עצבות.

ואם אינכם מאמינים לי, צאו לרחוב ותראו את הפרחחים שצוחקים בקול, ומכאן תדעו מה קורה אצלם בפנים, כשהייתי ילד, אפילו באמריקה לא צחקו כל כך בקול, היום, בכל מקום שהולכים רואים ילדים צוחקים

את ספר דברי הימים הדר כבר מת, וכ"כ שם המלבי"ם, אך על דרך הרמז, שמדובר כאן על מלך המשיח, אינו מובן, אם יש בידינו קבלה ש"הדר" הוא תשועתם של ישראל, מלך המשיח, איך יתכן שנאמר עליו "וימת הדר"?

אחד מתלמידי האר"י ז"ל, מהר"י סרוק, תירץ קושיה זו בזו הלשון, "משה ידע בדופקא דליבא, עזרא לא ידע בדופקא דליבא" – משה רבינו שמע שהלב דופק, עזרא לא שמע שהלב דופק, אלו מילותיו הקדושות, וביאורן נראה עפ"י משל.

משל למלך שהיה לו בן יחיד, אהוב וחביב, והיה הבן יקר בעיניו יותר מכל, פעם אחת ל"ע חלה הבן ונפל למשכב, שלח המלך לקרוא לכל הרופאים, באו, בדקו אותו ביסודיות, ואמרו בעצב, "אדוני המלך, בנך נפטר"! שמע זאת המלך, וכבר ניגש לתת הוראה לחברה קדישא. היה שם רופא אחד, מומחה גדול, הוא פנה אל המלך ואמר לו, "לפני שאתה מזמין את החברה-קדישא, ברצוני לבדוק את הבן פעם נוספת". לאותו רופא היו חושים עדינים במיוחד, הוא הניח את אזנו על ליבו של הילד, הקשיב מספר דקות, ואז קרא, "אדוני המלך, אני שומע שהלב עדיין דופק, בנך חי"! מה קרה? הילד היה כל כך מעולף, שכולם סברו שהוא מת, אבל רופא זה, בעל החושים הדקים, הבחין שעדיין לבו פועם.

אמר לו המלך, "אם כן, אם יש לך כאלו חושים עדינים שאתה מסוגל לשמוע שהלב עוד פועם, אתה צריך להנהיג את העם!"

למלך מלכי המלכים יש בן יחיד – עם ישראל, עזרא הסופר "לא ידע בדופקא דליבא", הוא טען, יגיע זמן שכלל ישראל יהיו כל כך מעולפים, עד ש"וימת", יחשבו שהם כבר מתים, ואכן, אם נביט סביבנו, הרי לדאבוננו חלק גדול מהעם היהודי, בני אברהם יצחק ויעקב, לא שמעו מימיהם את הפסוק "שמע ישראל", זהו לכאורה מצב של מיתה – "וימת הדר"!

אבל משה רבינו "ידע בדופקא דליבא", הוא הקשיב ואמר, לא, הם רק התעלפו, אבל הלב עדיין דופק, ה"הדר" לא מת! אמר לו הקב"ה "לך רד כי שחת עמך", וביארו הקדמונים, לך רד – בדרך הוראה, יבוא זמן שתלמידי החכמים של הדור, ה"משה רבינו" של הדור, ירדו ויחיו את עם ישראל.

"הדר" – יופיה של היהדות

מהו אותו הדר? "הדר" פירושו יופי, ליהדות יש יופי, בבחינת "חכו ממתקים וכולו מחמדים" (שה"ש ה, טז) וזורני, כותב הגרש"ד פינקוס זצ"ל, בהיותי ילד כבן תשע או עשר, בשמחת תורה הייתי מתפלל בבית מדרשם של חסידי סאטמר, והייתי נדחף עם כולם כדי לזכות לחזות בנועם זיו פני האדמו"ר זצ"ל, כמה גדולה הייתה ההתפעלות שלי מהאדמו"ר, כזו קדושה, כזה יופי, ובכלל, ליהדות יש יופי, יש "הדר".

גם היום היהודי לומד ומתפלל, אך לא כמו הסבא שלו, החן והצניעות של האם היהודיה מפעם – גם הם נעלמו, היהודי קיים, אך ה"הדר" שלו, נעלם, "וימת הדר".

פוגשים אברך ושואלים אותו "תגיד, אתה יהודי ירא שמים?"

"כן", הוא עונה, "אולי לא צדיק כזה גדול, אבל יש לי בית יהודי לתפארת".

שואלים אותו, "כמו פעם? כמו היופי של סבא שלך?"

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום מלך לפני מלך לבני ישראל, וימלוך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה, וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה... וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פשו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב (לו, לא-לט)

מטמון גדול במקום נסתר

פרשה זו במבט פשוט נראית סתומה וחתומה, מסופר כאן על שמונה מלכים שמלכו באדום, על שבעת המלכים הראשונים כותב "וימלוך" ו"וימת", ואילו באחרון כתוב, "וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר", ושם לא נזכר "וימת".

ובדברי הקדמונים מבואר, שבפסוקים אלו טמונים סודות התורה, כל ההיסטוריה העולמית מאדם הראשון מרומזת בהם, וחלק גדול מכתבי האריז"ל בנוי על פרשה זו.

ולכאורה שואל הגרש"ד פינקוס זצ"ל בספרו על התורה "תפארת שמשון", איך יתכן שדברים כה קדושים ניתנו לנו דווקא בתוך פסוקים העוסקים בשושלת המלוכה של אומות העולם?

ענין זה ביאר הרמח"ל (ראה ספר תתק"ו תפילות, תכ) עפ"י משל נפלא, כאשר יש לאדם יהלום יקר, והוא רוצה להעבירו ממקום למקום, אם יעבירו בעטיפה נאה ומושכת את העין, וכמו כן אם יבצע את ההעברה ברכב משוריין תחת שמירה כבדה, שוטרים וכו' – קיים חשש סביר שהגנבים יבחינו בכל ההמולה וינסו לגנוב את היהלום היקר, לכן הוא עוטף אותו באיזה סמרטוט, כדי שאף אחד לא יחשוד שמונח בתוכו חפץ יקר.

התורה הקדושה רצתה לגלות את סודות הבריאה כולה, אך לא רצתה לכתוב אותם בפרשיות היסודיות שבחומש, כגון בפרשת לך לך, היכן שכל העולם יראה אותם, לכן כביכול "החביאה" התורה סודות אלו בפרשת "ואלה המלכים", שבה לא יעלה על דעת אף אחד שטמונים סודות התורה.

אך עלינו לדעת כי אכן בפרשה זו מתגלה הסוד איך העולם מתנהל מתקופה לתקופה ומעידן לעידן עד סוף העולם.

שבעת מלכי אדום הם החביקה של כל מהלך העולם, שבעה תקופות יהיו בעולם, ובכל תקופה יגיע השלב שיהיה בו "וימת", המלך השמיני, הוא הדר, מרמז למלך המשיח, ובו לא כתוב "וימת".

ומדוע דווקא "הדר"? כי הוא מרמז על "פרי עץ הדר" – האתרוג שיש לו טעם ויש לו ריח, כמו כן, האתרוג מרמז על הלב, והוא כנגד מלך המשיח, רמז נוסף, אצל הדר מוזכר גם שם אשתו, והיכן שיש זכר ונקבה יש שלימות, על כל פנים, המסורת שבידינו אומרת ש"הדר" מרמז על מלך המשיח.

"משה ידע בדופקא דליבא"

והנה גדולי הקדמונים הקשו כאן קושיא עצומה. בפרק הראשון מספר דברי הימים נכתבו פעם נוספת כל מלכי אדום, ושם (פסוק נא) כתוב "וימת הדר"! ואמנם על פי הפשט ביאר הגר"א ז"ל, שכאשר עזרא כתב

שיבוץ מושלם

כתרים דיגיטלים
בסריקה ממוחשבת?
במורשת איתן

R.E.L.E. 052.716.4287

במורשת איתן, המרפאה הוותיקה והמוכרת
בבני ברק, תהנו ממיטב רופאי השיניים
והמכשור המתקדם ביותר, כתרים דיגיטלים
בסריקה ממוחשבת כולל בחירת צבע.

רח' אונקלוס 9 בני ברק

חייגן אצלנו:

03-6194925

1700-700-417

וקאלו כצ'ק לא טאלו אסוב אפ

מרפאת שיניים
מורשת איתן

בכל כוחם, מה פשרו של צחוק זה?

שאלה זו שאל אותי בני, פעם הלכתי אתו למרכז העיר בה אנו גרים כדי לקנות נעליים, האזור שם הוא אזור חילוני, וכשהגענו הוא שאל אותי [אני אפילו לא שמתי לב לכך], אבא, מדוע הם כל כך צוחקים? אמרתי לו, "מפני שהם כל כך עצובים", עצוב להם בפנים, לכן הם צריכים לצחוק, הם מחפשים כל היום סיפוק והנאה המביאים לשמחה וצחוק, ולא משיגים... נשמת האדם מטבעה צמאה למשהו, וכשחסר לה - היא נעשית רעבה וממילא עצובה, ועלינו לבדוק את עצמינו, כמה אנחנו חיים בשמחה אמיתית, כמה הנאה יש לנו מהיהדות, מקיום התורה והמצוות ויצירת קשר עם הריבונו של עולם.

"כי הם חיינו ואורך ימינו"

זה ה"וימת הדר", אותו היופי שהיה ואינו עוד, פעם, אצל יהודים, תורה ויהדות היה דבר מתוק, והיום ברוך ה' אנו עושים את הכל, אבל מתוך מסירות נפש, דור שלם ש"מוסרים" את נפשם למען לימוד תורה... היכן היא אותה מתיקות של היהדות שהייתה במשך כל הדורות? כשהודי אמר בתפילת ערבית כל לילה "כי הם חיינו ואורך ימינו", הוא הרגיש שהתורה היא החיים שלו, וכפי שכל אדם אוהב את החיים כך הוא אהב את התורה.

ומהי אהבת החיים? נצייר לעצמינו אדם שהולך לרופא, ורח"ל נראה לו שהוא חולה במחלה הנוראה, הוא כבר מתכוון לגרוע מכל, והנה הרופא מחייך אליו ואומר, "ר' יעקב, אתה בריא לחלוטין"!!...אין לשער את השמחה על החיים שנדמה לו כי ניתנו לו במתנה.

אצל כל יהודי התורה הייתה תמיד בבחינת "כי הם חיינו ואורך ימינו"! עלינו להחזיר את ה"הדר" הזה, להרגיש שמחה יהודית אמיתית בעת שנוטלים ליד ספר קודש, ומתחילים ללמוד בשקיקה, בעת שזוכים להתפלל להשי"ת, או כאשר מגיעה שבת קודש, להחזיר את היופי של היהדות, ובמקביל – כל דבר שאינו יהודי, כל מה ששייך לגויים ולתרבותם הנלווה, שיעורר בנו גועל, שאט-נפש, להבין שזהו החלק שהועיד ה' אלוקינו לכל הגויים ולא לנו!

ב"ה זכה דורנו לשפע שלא היה כמוהו, ובכל זאת אין לנו שמחה, השבת אינה נותנת לנו שמחה, ואם אנו כן מחפשים שמחה – מחפשים בחוץ, בטיול וכדומה, פעם השמחה הייתה בפנים, הבית היהודי היה מלא שמחה, ילד יהודי היה מלא שמחה, לא היו צריכים לחפש את השמחה בחוץ...

להחזיר את ה"הדר"!

עזרא הסופר, כאמור, ראה את צד המיתה שבדבר, חסרה לנו השמחה, כי אנחנו מחפשים אותה שם, בחוץ, משום כך נראה ש"וימת הדר" – נעלם אותה ה"הדר" מופלא.

אך משה רבינו "ידע בדופקא דליבא" – הוא ידע שהאמת הזאת, היופי היהודי האמיתי, עודנו חי, אפשר לחזור ולחדש את יופי החיים היהודי, את היופי של כולנו, אין מיתה!

וצריך לדעת שזהו יסוד בתורה, שסוג החיים היהודי שמספרים לנו עליו מהעבר עודנו חי, ויש בכוחנו להחיות אותו גם במהלך חיינו.

אמנם, נכון הדבר שכולנו כה חלשים, יוצאים לרחוב ותיכף "מתעלפים", ברחוב נופלות "פצצות" של תאוה, "פצצות" של כפירה, של שטות, של הבל ומוות, וכתוצאה מכך כולנו מעולפים, אבל משה רבינו אומר לנו, דעו לכם שהלב עוד פועם, עוד יכולים אנו להקים לעצמנו בתים יהודים יפים, לספוג הנאה צרופה משבת קודש, ממצווה, מחסד, ומכל פרט בעבודת ה'. עלינו לזכור שהלב של דורנו עודנו פועם ויכול להיות מאושר בשמחה יהודית ובטוב לבב, וזאת כשמרגישים אחריות לכלל ישראל, כשחושבים על השני ולא מצערים את הזולת – אז ניתן לחוש את ה"שמחה של מצווה".

הלב לא מת, מלך המשיח חי, הלב פועם, כלשון הפסוק "קול דודי דופק", אפשר עוד לזכות ולקבל טעם בשבת, טעם בתפילה, בדף גמרא, בצורה אמיתית של בית יהודי, הכל עדיין חי!

יש בכוחנו לזכות לתקן את עצמנו ולגלות את ה"תענוג", ה"געשמאק" והיופי של היהדות, לחוש את היופי ואת הארת הפנים של הריבונו של עולם אשר "חכו ממתיקים וכולו מחמדים, זה דודי וזה רעי".

בברכת שבת שלום ומבורך
צוריאל

המלצות בחירות

חוק ההמלצות נכון במהותו ובפרט לאור האחוז הנמוך של מקרים שמסתיימים בהרשעה, מאידך, הגשתו בטיימינג הנוכחי ומגבלות ההצבעה שהוטלו על ראש הממשלה - מטילות עליו צל כבד

זה "הרציו" העומד מאחורי "חוק ההמלצות" שאגב הוחל בחקיקתו לפני 15 שנה. חוק טוב, ראוי וצודק, אך מוגש בעיתוי נוראי. צודק השר משה כחלון שמגן על החוק הספציפי כפי שהוגש, גם כמי שהבטיח לשמור על מעמד הבג"ץ ושלטון החוק הלכה למעשה, אין סיבה שחוק ההמלצות לא יאומץ על ידו. כחלון יודע ומאמין שחוק ההמלצות, ראוי. בתנאי שלא יחוקק רטרואקטיבית, לחקירות שכבר נפתחו. זה מסריח. בדיעבד הוא יתמוך גם בגרסה החדשה שמחילה את החוק על כולם.

האבסורד ! ! חרב הפיפיות של החקיקה הזריזה והדורסנית. זירוז החקירה, ופרסום ההמלצות עוד לפני חלות החוק החדש, בתיק 1000 של רוח"מ ומשפחתו. גם באם החוק יועבר בימים אלו בהצבעה שניה ושלישית בכנסת, הוא חייב להיות מפורסם ברשומות, החלתו תהיה לא לפני עוד שבועיים שלושה במקרה הטוב ! עוד לפני התערבות צפויה ועיכובים מצד בג"ץ. כלומר זירוז החקיקה מזרז את החקירה ופרסום מסקנותיה. בהפוך על הפוך, הזירוז יכול להפוך לחרב פיפיות שתפגע בדיוק באלו שמעוניינים בחקיקה מהירה, עבור מאן דהוא, מאד ספציפי. רצו לברך ונמצאו מקללים ומקלקלים. נפלאות הפוליטיקה הישראלית.

ראש הממשלה עומד בפני שורת אתגרים לא פשוטה בזמן הקרוב. ח"כ יעקב ליצמן. תואר ישן/חדש שמחליף את התואר השר יעקב ליצמן, הולך לספק לו תעסוקה רבה ולא פשוטה. באם לא תהיה חקיקה זריזה בנושאים הקרובים לליכום של הח"כים החדריים, בפרט חוק המרכולים בשבת, חוק הגיוס, פסקת ההתגברות שתגביל את הבג"ץ, הוא לא יוכל לסמוך על הצבעותיהם בנושאים שלו.

מכאן ההתפרקות קרובה. ליברמן כבר הודיע שבנושא חוק השבת, לא ישתף פעולה ויתנגד. מוקש רציני.

הח"כים החרדים וראש הממשלה ישכילו סוף סוף להבין, שגם באם יש הסכמה, ושני הצדדים מעוניינים, חקיקה דתית חייבים לעשות בתחילת קדנציה, לא בסופה כשמריחים בחירות וסיעות כמו "כולנו" וסיעת ליברמן חייבות להוכיח ולהראות למצביעיהם. שוב מוכח ש"העיתוי" לא פחות חשוב מהתוכן והמהות. יהיה שמח ומעניין בכנסת, האם יוקדמו הבחירות? בהחלט ייתכן אבל לא לזמן הקרוב, לא במושב הנוכחי, בינתיים גם למפלגות החרדיות ולא רק, חשוב לדחות את הקץ, ככל שניתן.

הגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה, כתב אישום משמעותי, שוחד, וכדומה, מה שלא נראה בעתיד הקרוב לעין, תטרוף את הקלפים לחלוטין. או, תיצור סדר חדש ותצניח מועמדים חדשים לבכורה מתוך הליכוד, אזי הקדנציה תושלם במלואה. הכל ייתכן בביצה המקומית.

להגשת כתבי אישום מבשילים לכדי כתב אישום ! ! ! כלומר 75 אחוז מהמלצות המשטרה נזרקות לפח ! זה עוד לפני שנסכם מה גורל 25 אחוז שכן מבשילים לכתב אישום. חלקם מסתיימים עוד לפני הליכי משפט, חלקם בעסקאות טיעון מצחיקות וחלק בזיכויים או ביטולי כתב אישום מהדהדים.

הווי אומר וזועק: מסקנות המשטרה כולל חקירות המלוות על ידי פרקליט צמוד, אינם כלי מידה מספק בכדי לקבוע אשמה הראויה להגשת כתב אישום שאחריתו הפללה. בשונה מכתב אשום אזרחי, ההוכחה הנדרשת באישום פלילי הינה "מעל כל ספק" כלומר הוכחה ברורה ולא משתמעת.

רף גבוה ביותר. רק השבוע התפרסם פס"ד שבו בהליך אזרחי חויב נתבע בתביעה אזרחית בפיצויים של רבע מיליון ש"ח לתובעת ! בעוד שההליך הפלילי נגדו בוטל ! ולא הוגש, מאי יכולת להוכיח אשמה.

אחד מפסקי הדין המפורסמים היה בדרום אפריקה. רוצח, ספורטאי אצן מפורסם שוחרר לחופשי לאחר משפט מתוקשר שבו יצא לא אשם, בתביעה האזרחית לפיצויים הוא חויב לשלם עשרות מיליונים לבני משפחת הנרצחת. אלו הכללים במשפט הפלילי וטוב שכן.

הפועל היוצא, אזרח, פוליטיקאי, איש ציבור, נושא משרה, ראש ממשלה, "יומליץ" על ידי המשטרה להגשת כתב אישום. יפגע אנשות, יאלץ להתפטר מתפקידו באם הוא איש ציבור, בסופו של הליך אף לא יוגש נגדו כתב אישום. הכתם שמרחף מעל ראשו ומכתימו נואשות, בגלל המלצות המשטרה שבסופו של הליך לא יאומצו על ידי הגורמים המקצועיים בפרקליטות, יגרום לו עוול נורא, חיסול עתידו, פרנסתו והקריירה.

חוק ההמלצות יעבור. לקואליציה יהיה קשה, ראש הממשלה והשר חיים כץ לא יוכלו להשתתף בהצבעה על פי פסיקת היועץ המשפטי של הכנסת, מאחר ושניהם בעיצומו של תהליך חקירה נגדם. ברגע זה לאופוזיציה יש בסיס של 54 ח"כים נגד מול 60 לקואליציה בעד. 3 ח"כים מ'כולנו' מתנדנדים בין האפשרות להימנע ו-או להצביע נגד, כנ"ל ח"כ בני בגין מהליכוד. בני בגין לא יפיל ממשלת ימין, בפרט לאור סקרי דעת הקהל האחרונים הרומזים על מהפך. שלושת הח"כים מכולנו, יתקוממו ויצביעו הצבעה דקלרטיבית נגד -

רק כשהיו בטוחים שהחוק יעבור גם בלעדיהם וכסאותיהם בטוחים ויציבים.

אין ספק שאווירת בחירות השתלטה על משכן הנבחרים. גם באם לא יוקדמו הבחירות לכנסת ה21, האווירה כבר אתנו, שנתיים לפני התאריך הרשמי המכוון לנובמבר 2019. הח"כים מתחילים לחשב, מי ינוח ומי ינוע, מי יהיה איתנו? ומי יזכה בתואר ח"כ אך "לשעבר". ההיסטוריה מוכיחה, שהאווירה לפעמים קובעת את המציאות. לפעמים ח"כ סורר ומפתיע! לפעמים לקואליציה או למרכיב אחד מתוכה נשבר, לרוב ראש הממשלה מרים ידיים ומנסה לחלק את הקלפים מחדש. לפחות 3 ראשי ממשלה שהקדימו בחירות, מצאו עצמם בחוץ. אחד מהם זה נתניהו.

חוק ההמלצות הוא חוק טוב וצודק. העיתוי נורא. הוא מצטייר פרסונאלי, ה"חוק להצלת ביבי". העובדה שהיועצ"מ"ש לכנסת לא מאפשר לרוח"מ בנימין נתניהו להשתתף בהצבעות, החלטה שקובעת שהכנסת תתנהל ותצביע עם 118 ח"כים, כמעט ללא תקדים בעבר, אומרת דרשני.

הדרישה האולטימטיבית המתחייבת הייתה, שהחוק לא יחול על חקירות עבר. כך הוגשה הצעת החוק ולכן סיעת "כולנו" של כחלון התחייבה לתמוך בו. במהלך עבודת ההכנה בוועדת הפנים, התמסמסה ההסכמה המוקדמת ! ! סיעת "כולנו" נתפסה בחדלונה, חלקה מאיים להצביע נגד או להימנע. המושב המרופד לשנתיים הבאות יותר נוח מאי נעימות ליום ואולי שבוע, הם לא יפילו את הממשלה. מכבסת המילים תכשיר גם את השרץ הזה.

החוק טוב וצודק, לפי נתון שפורסם אך עדיין לא נבדק סופית. בסופו של הליך רק 25 אחוז מהמלצות המשטרה

WE ARE SPORTAGE

עכשיו מ-134,900 ₪

The Power to Surprise

לפרטים ולנסיעת מבחן:

***852**

ה-SUV הנמכר ביותר בישראל!

קיה ספורטאג', עם עיצוב חדשני זוכה פרסים בינלאומיים ומערכות בטיחות מתקדמות כסטנדרט בכל הדגמים.

עפ"י דוח נתוני רישוי לחודשים ינואר - ספטמבר 2017. המבצע בתוקף עד 30.11.17. **המבצע חל על כל דגמי ספורטאג'.** המחיר המוצג מתייחס לדגם ספורטאג' 1.6 ל' URBAN. מחיר מחירון לפני מבצע 139,900 ₪. בהתאם למחירון 60/17. מחיר מבצע לא יחול בביצוע עסקאות טרייד אין. המחיר אינו כולל אגרת רישוי. אין כפל מבצעים או הנחות. כפוף לתקנון. התמונה להמחשה בלבד. טלח.

מרכז שירות ומכירה שחק קיה פתח תקווה, רח' שנקר 18, קרית אריה. טלפון: 03-970-7600

רמת האבזור הבטיחותי:

קוד דגם	תיאור דגם	רמת האבזור הבטיחותי
154/124/123/168/122	ספורטאג' בנזין 1.6 ל' URBAN / ספורטאג' בנזין 2.0 ל' EX / LX / URBAN TOP / ספורטאג' בנזין 1.6T ל' PREMIUM GT	דרגה 6

דגם	נתוני צריכת דלק בליטרים ל-100 ק"מ	דרגת זיהום אוויר
ספורטאג' בנזין 1.6 ל' אוטו URBAN	עירוני 9.7, בינעירוני 5.9, משולב 7.3	דרגה 14
ספורטאג' בנזין 2.0 ל' אוטו EX / LX / URBAN TOP	עירוני 10.9, בינעירוני 6.1, משולב 7.9	דרגה 14
ספורטאג' בנזין 1.6T ל' מעמד כפול PREMIUM GT	עירוני 9.2, בינעירוני 6.5, משולב 7.5	דרגה 14

דרגת זיהום אוויר מורכב מנועי

זיהום מירבי	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
-------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----

זיהום מירבי

נתוני היצרן עפ"י בדיקת מעבדה. תקן 2015/45*EC 715/2007, הדרגה מחושבת לפי תקנות אוויר נקי (גילוי נתוני זיהום אוויר מרכב מנועי בפרסומות), התשס"ט 2009.

מחיר למתכחלן

פרויקט 'מחיר למשתכן' יעיל בעיקר בהחזרת מצביעי 'כולנו' לחיקו של כחלון, ופחות בפתרון מצוקת הדיור, מנגד, מגיע פרגון לכחלון על הישגיו בזירוז הבנייה ובוויתור על מס דירה שלישית • וגם: הרווח בחוק ההמלצות וצמצום הכמות הבלתי נתפסת של תביעות ייצוגיות

מבצע מחיר למצטלם

ביום ראשון הקרוב צפויה הגרלה גדולה נוספת של מחיר למשתכן, במסגרתה יוגרלו כ-9,000 יחידות דיור בירושלים, אשקלון, מבשרת ציון וערים נוספות. בראשונה גם תיפתח הגרלה ליחידות דיור ביישובים ערביים, 110 דירות בסחנין, וכשלושים דירות בכפר מנדא. העניין זוכה ליח"צ חגיגי של שר האוצר כחלון, אך מעבר ליח"צ אין פה שום בשורה. תכנית מחיר למשתכן איננה פתרון, היא לא מסייעת לפתור את מצוקת הדיור בשום צורה, אלא רק מחמירה אותה. הנחישות של שר האוצר כחלון לקדם את התכנית – אשר העלויות שלה הן עצומות – נובעת מחשיבה פוליטית מפוכחת. תכנית מחיר למשתכן פשוט מצטלמת יפה, יש זוגות צעירים מחויכים שאפשר לצלם אותם חותמים על חוזים. זה טוב לעיתונים, זה טוב לטלוויזיה, וזה טוב כמוכן לשר. את ההשלכות המזיקות של תכנית זו, אף אחד לא יצלם. פשוט לא רואים אותן.

ההסבר אינו מורכב – המחיר נקבע תמיד בנקודת האיזון בין ההיצע והביקוש. הרבה ביקוש – מחיר גבוה. הרבה היצע – מחיר יורד. תכנית מחיר למשתכן אשר מציע פשוט הנחות על רכישת דירה, רק מגדיל את הביקוש, ואתו את המחיר. כך למשל, זוגות צעירים אשר חשבו להסתפק בדירת שלושה חדרים, כעת כשהם מקבלים סבסוד מדינה לרכישת דירה, הם יכולים "לקפוץ" קצת גבוה יותר – ולקחת דירה עם ארבעה חדרים. או משקי בית שחשבו להסתפק בדירה שכורה, כעת מקבלים תמריץ לרכוש דירה. בסך הכול – הביקוש רק גדול.

זה מצטרף לעובדה ש"מחיר למשתכן" לא מגדילה היצע, אלא פשוט במקום לשווק קרקעות בצורה רגילה, מקצה המדינה את (כמעט) כל הקרקעות המופשרות במסגרת זו של מחיר למשתכן.

מעבר לכך, גם הזוכים המאושרים לא תמיד מאושרים בזכייה. כדי שהבניה תהיה זולה, וכדי שלקבלנים עדיין ישתלם להיכנס לפרויקט (והם פקטור משמעותי, אם הם לא ירצו לבנות, אזי יהיה יקר מידי למדינה לעשות זאת בעצמה), המפרטים בפרויקטים אלה הם בסיסיים מאוד,

אחידים, ובלתי ניתנים לשינוי. וכך, הרוכשים מוצאים את עצמם עם הנחה, אך עם דירה לא ממש כמו זו שעליה חלמו. גם מבחינת זמנים, הפרויקטים לא תמיד מתקתקים, וכל עיכוב יש לו עלויות לא מבוטלות למשפחות, אשר עדיין צריכות לשלם שכירות כל חודש. אידייליה אין פה, פתרון ליוקר הדיור אין, אך תמונות יש ויש. וכך, הגרלה אחר הגרלה, תמונה אחר תמונה, המדינה ממשיכה לנהל את קמפיין היח"צ של "הוזלת יוקר הדיור". שיהיה לכולנו בהצלחה.

כחלון עדיין עובד

אך את מה שכחלון כן עושה נכון, אי אפשר לקחת ממנו. הפתרונות האמתיים לא מייצרים תמונות, אלא דווקא מאבקים והתנגדויות, וכחלון עושה. הגדלת היצע הדירות הוא צורך קריטי, ויש גם הרבה שלא מרוצים וצועקים. משרד השיכון בגיבוי של שר האוצר מקדמים גם פתרונות של הגדלת ההיצע (שזה הדבר היחיד שיכול להוריד מחירים), באמצעות פישוט הליכי תכנון ובינוי, ותימרון רשויות מקומיות לאשר בניה חדשה והתחדשות עירונית. עד היום, מרגע ההחלטה ועד בניה של בניין, עוברות בממוצע 13 שנה (!), וזמן, כידוע, זה כסף. כעת, באמצעות וועדות תכנון מזורזות, בניה חדשה הולכת וקורמת עור וגידים. הרבה יותר מהר, ודווקא את הרשויות המקומיות זה מרתיע. מבחינת הרשות המקומית, אוכלוסייה נוספת זו הוצאה. גם אוכלוסייה שמשלמת את מלא הארנונה ובתעריף גבוה, עדיין זה הפסדי. כי תושבים צורכים שירותים מוניציפליים, ובמיוחד חינוך שהוא הוצאה גבוהה. לעומת זאת, שטחי מסחר מניבים לרשות המקומית הרבה הכנסות, ועסקים גם לא צריכים שירותי חינוך. לכן, תכניות בנייה מזורזות, יוצרות התנגדויות של עיריות ורשויות מקומיות.

ההתנגדויות לובשות צורות שונות, ולא תמיד נאמרות במפורש (למרות שגם זאת יש לא מעט). פעמים ההתנגדות מנומקת בהיעדר כבישים ועומסי תנועה עתידיים, פעמים במחסור בתשתיות אחרות. מבחינה לאומית, נראה כי השיקול ההכרעה בסוגיה קלה למדי, ברי שעדיף שליותר אנשים תהיה דירה, גם אם המחיר הוא שכולנו נעמוד יותר

בפקקים. אך לא כולם שמים את השיקול הלאומי ושיקולי הכלל במקום הראשון בסדר העדיפויות, אחרי הכל – גם ראש עירייה רוצה להיבחר מחדש, ואנו כבר נכנסים לשנת בחירות, והתושבים שופטים אותו לא על ההישגים הלאומיים של המדינה.

בסוגיה זו גם כחלון וגם שר השיכון מגלים מנהיגות, ומשקיעים מאמץ רב לשכך את ההתנגדויות, ולאפשר בניה חדשה בזמן קצר ככל האפשר. מאבקים אלה כרוכים בעשייה פוליטית ובמאבקים – ראשי הרשויות השונות אינם קוטלי קנים, אחרי הכל. גם הכותרות שיוצאות לא תמיד מחמיאות, אך רוח הרפורמה עוד נושבת במפרשים של כחלון, ובינתיים ספינת ההיצע מתקדמת.

נקווה, למען כולנו, שהתועלת של הגדלת ההיצע, תגבר על הנזק של מחיר למצטלם.

מס הדירה השלישית יוצא לפנסיה

בכנס לשכת השמאים השבוע, הודיע כחלון כי "לא יפרק את הקואליציה בשביל חוק מס הדירה השלישית". זו בשורה טובה לכלכלה, וגם בשורה טובה להרבה אברכים חרדים. כי חוק זה נופל בקטגוריה דומה ל"מחיר למשתכן" חוק עם הרבה רעש, ובלי תועלת להוזלת הדיור.

המאבק במשקיעים הוא מיותר, כיון שהמשקיעים לא מצמצמים את היצע הדיור, שהרי כל דירה להשקעה מיועדת להשכרה, כלומר – לשיכון של משקי בית. באם משקיע מוכר את דירתו, ההיצע לא גדל, הרוכש החדש נכנס לדירה, והשוכר שגר בה קודם יצטרך כעת למצוא מקום אחר. ירידת מחיר אין כאן, אבל "מלחמה במשקיעים" יש, וסוציאליסטים אוהבים להילחם בבעלי דירות. אידאולוגיה, לכו תבינו.

בסך הכל, המשקיעים בנדל"ן, אשר רובם רכשו דירה בתור פנסיה לעתיד, מסייעים להוריד את יוקר הדיור. התשואה על דירת מגורים בארץ, היא מאד נמוכה, בערך 2-3%. ברוב הערים הגדולות בעולם, התשואה גבוהה בהרבה, בין 5 ל-8 אחוז. כלומר, המשקיעים בישראל רוכשים דירה במחיר גבוה (הו גבוה, כמה אנחנו מדברים על הגובה הזה..), ומאפשרים לשוכרים לגור בה במחיר נמוך. זהו דווקא

שירות מצוין לשכבות החלשות.

הרבה אברכים חרדים נכנסו בניה הזו, ולכן חברי הכנסת החרדים מתנגדים למס זה אשר יפגע בהרבה מבחריהם. ובמקרה זה, האינטרס של המפלגות החרדיות תואם את האינטרס הלאומי. אין צורך לפגוע במשקיעים, הם רק מסייעים לשוק, וגם בונים לעצמם הכנסה עתידית לשנות הפנסיה, ולא יצטרכו להזדקק לציבור. טוב שכחלון הוציא את החוק הזה לפנסיה.

הכנסת ממליצה למשטרה לא להמליץ

דוד ביטן ודודי אמסלם, שני חברי הכנסת החרוצים והקולניים של הליכוד, מקדמים בהליכי חקיקה מזורזים את "חוק ההמלצות", אשר יאסור על המשטרה להמליץ את המלצותיה בסיום חקירה, ותהום הארץ. ה"דמוקרטיה" ו"שלטון החוק" בסכנה! שמאלני כל הארץ התאחדו, להסביר כמה החוק נוראי ו"פאשיסטי".

החוק בא על רקע חקירות המשטרה בפרשיות נתניהו השונות (לא יהיה כלום, כי לא היה כלום), פרשת 1000 ו-2000, אך בסך הכל מדובר בחוק שהוא דווקא נכון וטוב, ובלי קשר לנתניהו.

הסבר קצר:
תפקידה של המשטרה בהליך הפלילי הוא פשוט – לאסוף את מלא המידע על המקרה, ואת מלא החומר להגיש לפרקליטות. המ ש ט ר ה חוקרת, מבררת, מתחקרת, מאזינה, מצליבה, ואת הכל מעבירה בארגזים ל פ ר ק ל י ט ו ת . ב פ ר ק ל י ט ו ת מקבלים את חומר הראיות, לומדים אותו מיסודו, ועל פי המסקנות מחליטים האם להגיש כתב אישום או

לגנוז את התיק. כאשר מוגש כתב אישום לבית המשפט, הפרקליטות היא התובעת, והנאשם הוא כמובן הצד השני. כלומר, פורמלית ומעשית, אנשי הפרקליטות לומדים את החומר הראיות בלי שום משים לדעת המשטרה עליהם. תפקידה של המשטרה הוא טכני, ואין לה שום סמכות חוקית "להמליץ".

כל המלצות המשטרה, אינן אלא סך הכל "אירוע תקשורתי", אשר מאפשר למשטרה להציג את עבודתה, וליזכות בכותרת או שתיים. או יותר. עובדתית, חלק ניכר מהתיקים שהמשטרה ממליצה להגיש בהם כתב אישום, בפרקליטות החליטו הפוך וסגרו אותם. אבל, להמלצות המשטרה יש נזק עצום כלפי החשודים, אשר עדיין אינם "נאשמים".

אדם שהמשטרה ממליצה להעמיד אותו לדין (ושימו רגע את נתניהו בצד), סובל מפגיעה בנושאה בשמו הטוב. הוא יתקשה למצוא עבודה, מצבו המשפחתי יכול לעלות על שרטון, ואין לו דרך להגן על עצמו. בסופו של דבר, פעמים רבות הפרקליטות בכלל תסגור את התיק, אך את השם הטוב אין באפשרותה להחזיר.

במדינה דמוקרטית, כל אדם הוא בחזקת זכאי, עד שיוכח אחרת. "המלצת משטרה" רחוקה מלהיות הוכחה ל"אחרת", והיא רק יוצרת עוול אשר אין בכוחה לתקן. אין לה לדמוקרטיה שום צורך לדעת מה עמדת המשטרה, בנושא אשר כלל אין לה סמכות בו. בדיוק כפי שאסור להוציא דיבה או שם רע, בדיוק כפי שמשרד השיכון או הבריאות לא יכולים להמליץ על כתב אישום, כך גם אין תפקידה של המשטרה לעשות זאת. החוק אולי נולד בעבור נתניהו, אך הוא דווקא מאד נכון ומאד מועיל לדמוקרטיה.

וגם נתניהו, הוא מציג חזות בטוחה שאין כלום בדבריו, וכנראה איננו חושש מכתב אישום אלא רק ממסע יח"צ על "כאילו כתב אישום". אחרי הכל, הדברים שהוא מואשם

נתניהו וכחלון. צילום: קובי גדעון, לע"מ

בהם, אינם אלא זוטות. הוא הואשם בהרבה תיקי סרק, כמו פרשת הגלילות, פרשת הבקבוקים, פרשת הגנן, פרשת הבית, ועוד ועוד, וכולם נסגרו בסופו של דבר בלא כלום. הרבה רעש, ובום שקט של בלון מתפוצץ בסוף. כנראה זה מה שיהיה גם בפרשות דנן, ואם בסוף התוצאה של כל זה תהיה רק שעבודת המשטרה תשתפר בגלל הפסקת נוהל ההמלצות, אזי לפחות הדמוקרטיה הרוויחה משהו על הגב של נתניהו.

הפסקת תובענות הסרק הייצוגיות

אחרי דיון סוער בוועדת חוק, חוקה ומשפט, עברה השבוע הצעה פיה תוטל אגרה של 16 אלף שקל על הגשת

תובענה ייצוגית בבית המשפט המחוזי (בו מוגשות רוב התביעות הייצוגיות) ואגרה של 8,000 שקל בבית משפט השלום. חוק זה יש בו בשורה צרכנית, וגם אומץ של שרת המשפטים.

קצת רקע: תביעה ייצוגית זו תביעה בה אדם יחיד תובע בשם קבוצה גדולה של נפגעים, אשר לרוב הנזק הנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה הוא לא גדול, ולכן לא משתלם בכלל לפתוח בהליך משפטי. התביעה הייצוגית מאפשר לתובע לתבוע בשם כולם, ולקבל פיצוי משמעותי לעצמו וגם לכל חברי הקבוצה. למשל, אם חברת "פילפלוס" המייצרת את החטיף "פפריקונוס" הפופולארי, תפחית ביום בהיר בשלושים גרם את כמות החטיפים בחבילה כאשר גודל האריזה כלפי חוץ נשאר אותו דבר. הנזק לצרכן הקטן הוא זעום, בערך שקל אחד, ועבור זה לא משתלם בכלל לתבוע את החברה. מאידך, הרווח שהחברה גוזרת מתרגיל זה שווה במצטבר במיליונים. עבור מצב זה קבע המחוקק את מוסד התביעה הייצוגית, אשר יוצר אפשרות כלכלית לתבוע חברות, וכך למנוע מהן לבצע עוולות צרכניות. אבל, ישראלים כמו ישראלים, זה הצליח יותר מדי.

עשרות עורכי דין חיפשו בכל חור זוטות צרכניות, והגישו בשיטת "העתק-הדבק" מאות תובענות ייצוגיות. ההיגיון שלהם פשוט - שיטת מצליח קלאסית, אם התביעה הצליח – הרווחנו. ואם לא תצליח – לא הפסדנו כלום. חלק ניכר מהתביעות היו מופרכות מעיקרן, ובסופו של דבר נדחו על ידי בית המשפט (או אף קודם), אך על החברות הן השיתו הוצאות משפטיות ניכרות. לא פעם, הוגשו תביעות סרק ביודעין, פשוט כי לחברות השתלם יותר "להתפשר" עם התובע, במקום לנהל הליך משפטי. כתוצאה מכך, בתי המשפט נמלאו בתביעות סרק, והעומס גדל ופגע בציבור.

ההצעה להטיל אגרות על הגשת תביעה ייצוגית וכך להטיל סנקציה על מגישי תביעות סרק, כמו גם האגרות המוטלות על תביעות רגילות, עלתה כבר לפני זמן רב, אך ארגונים חברתיים טענו שזה יפגע באפשרות של תובעים עניים וחלשים להגיש תביעות. טענה זו אי אפשר לדחות על הסף, בהחלט שאגרה יכולה להרתיע ולמנוע תביעות, אך גם אי אפשר היה להשאיר את ההצפה והעומס בבתי המשפט כמות שהיו.

ההצעה שעברה בסוף בוועדה בכנסת היא סבירה ומאוזנת, היא בהחלט תמנע תביעות סרק, אך עדיין איננה חוסמת את האפשרות של האדם הסביר – ואף למטה מכך – להגיש תביעה מוצדקת. זה לא פופולארי לקדם הצעות "לא חברתיות", וראויה היא שרת המשפטים לשבח על שפעלה בנחישות כדי להשיב את הסדר הראוי לבית המשפט.

כך בוחרים משגיח

רבים ממשגיחי הישיבות לוקים בחוסר ידע בנפש האדם, וההשלכות על נפשות הבחורים שמופקדים בידיהם הרסניות ומזיקות לדורות • כתבה שניה בסדרה

המאמר האחרון שכתבתי יצר הדים רבים. אביא את כותרת המאמר בקצרה: על פי רוב, משגיח מתקבל לעבודה לא על שום סמך היכרות או יכולת גישה לבחורים והכרת מבנה נפש האדם, אלא על סמך ידע בספרי מוסר או חסידות, או שהוא נקרא אדם תלמיד חכם בעל שיעור קומה. כל מה שקשור להכרת מבנה נפש של הבחורים זה לא מה שמחפשים אצל משגיח. מסקנתי היא כי אם רק היו נבחרים בהתאמה ומתוך הבנה לדרישות התפקיד – היו לנו הרבה פחות נושרים.

תגובות רבות קיבלתי בגלל הכתבה. שיחות טלפון מאנשי חינוך, אנשי תקשורת, יועצים ומשפיעים רבים שפשוט אמרו וודה.

אנשים עצרו אותי ברחוב ואמרו לי: "אתה לא מבין הרב רוט מה עברתי בישיבה, כמה המשגיח פגע בי, בייש אותי, לא התייחס אלי. ועד כמה עד היום יש לי משקעים ומשברים בגלל זה. אני סוחב איתי את זה עד היום", או לחילופין "תודה רבה שהעלית את הנושא", 95 אחוז מהתגובות היו בסגנון הזה. כמובן שהיו גם כמה בודדים שהגיבו נגד, אבל אני מקבל את זה בהבנה.

אחד שאל אותי - בשביל מה אתה צריך את זה? אנשים לא אוהבים ביקורת ובפרט שאתה יוצא נגד מערכות, למה לך את זה?

עניתי לו: אם תיפול ותשבור את הרגל אתה תצטק מכאבים, נכון? כי כשכואב צועקים וכשכואב חזק והרבה זמן - צועקים בקול גדול.

זה כבר מספר שנים שכואב לי ממה שקורה, אני נפגש עם בחורים, עם אנשים מבוגרים, וכשאני שומע שוב ושוב עד כמה בחורים נפגעו בישיבות, ואתה רואה שאותה בעיה חוזרת על עצמה - חוסר יכולת והתאמה של המשגיח לבחורים, מגיע שלב שאתה לא יכול יותר לשתוק. לא משנה מה המחיר האישי שתשלם.

אני רוצה להדגיש שוב קטע מהכתבה הקודמת כבר כאן בתחילת הכתבה, שאני לא מתכוון חלילה להכליל את כל המשגיחים ואנשי החינוך שאני מכיר, או שישנם. כי הכרתי ואני שומע על משגיחים מדהימים, ששומעים ללב התלמידים שלהם ונותנים להם הרבה ידע להמשך החיים. למה אנחנו מבינים שאם כואב לנו הגרון אנחנו הולכים לרופא ולא לסנדלר, כי אנחנו הולכים לאחד שמבין בגרון ולא בנעליים. כי אנחנו מבינים שהשני למד ויודע איך

לטפל במקרה הספציפי שאני צריך, אז למה כשזה נוגע בציפור נפשנו, בדבר הכי יקר לנו, הילדים שלנו, אנחנו לא שולחים למי שמבין בנפש של ילדינו?

כמו שאדם שלא למד לתכנת מחשבים לא ידע לכתוב תוכנה, כך אותו דבר, איך אדם שלא למד מה זה נפש בחור, מה זה גיל ההתבגרות, איך הוא ידע לעזור לו? הוא לעולם ידע אלא אם כן הוא למד. וגם אחרי שהוא למד הוא צריך להיות חדור רוח שליחות ומלא רגש ורצון לעזור לאחרים.

אי אפשר להיות אחראי על בחורים רק בגלל שהאדם צריך לסגור את החודש וזו האופציה שיש לו.

אני בא רק לתת את דעתי, מה אני חושב שהיה ראוי להיות, אלו דברים פשוטים וראויים ליישום בכל מערכת.

1. משגיח צריך להיבחר לתפקיד לפני הכל מי שידוע שיש לו גישה ואינטואיציה לבחורים, לנפש האדם, ובעיקר רצון ושליחות לעזור לבחורים. מי שהוא רואה את תפקיד המשגיח כאחריות. ממש כמו רופא בטיפול נמרץ שהוא יודע שהוא מציל חיים, וכל תנועה שלו יכולה לגרום למוות או לחיים.

אדם שיש לו הבנה שבידיו מופקדת נפש של בחור והוא יכול ממש להרוג או להחיות אותו ואת כל הדורות הבאים אחריו. להבין את גודל האחריות שיש לו, החיים והמוות בידו כפשוטו. ומצד שני יש לו את הזכות האדירה לעזור לבחורים ואפשרות להשפיע על כל מהלך חייהם לשמור על דורות שלמים.

2. לעבור קורס בסיסי שכולל הכרת מבנה נפש האדם ובפרט את גיל ההתבגרות ואת התהליכים השונים שעוברים בחורים, הכרה בסיסית של סוגי ההפרעות ומחלות הנפש למיניהן, כגון בעיות של חרדות, דיכאון, כפייתיות וכו'. ומבנה טיפולי בסיסי כגון שיטת טיפול קוגניטיבי- התנהגותי (CBT) שיכולה לעזור לבחורים ומאוד נפוצה ועוזרת מאוד. ובכל זמן קיץ או חורף לעבור מיני קורס, לחזור על הנושאים ולשנן אותם שוב.

3. להיזהר מפגיעות אישיות ובפרט ברבים, לא יכול להיות מצב שמשגיח צועק על בחור לפני כל התלמידים בגלל חוסר לימוד וכדומה. (משגיח שצועק זה אומר שהוא לא מכיר דרך אחרת כיצד להשפיע על בחורים וזה מה שהוא מכיר, אני מכיר משגיחים שמצליחים להשפיע על סדר הישיבה גם בלי לפגוע לצעוק ולאיים).

4. בחור חייב לקבל שיחה שבועית של לפחות 20 דקות

עם המשגיח, בה הוא יושב איתו, שומע לו ומנסה לעזור לו. ואם אין מספיקים משגיחים בישיבה אז שיביאו עוד משגיחים.

5. ישיבה שבועית של המשגיח בינו ובין עצמו לעבור על כל בחור ובחור ולבדוק איך המצב שלו האישי ואיך אפשר לעזור לו ולקדם אותו. לפחות כמו שהאדם יושב בסוף חודש לראות מה מצב חשבון הבנק שלו והא סופר טוב ובדק טוב כמה כסף הוא הוציא, כך לפחות מגיע להתייחס לנשמות הבחורים.

6. משגיח צריך ליצור מצב שבחור צריך לאהוב אותו, אין שום מצווה לפחד מהמשגיח, פחד מוכיח על כישלון בגישה.

7. לתת מחמאות לבחור בכל יום, זה מה שבונה אותו מבחינה נפשית ורוחנית ובעצם לכל החיים. כמו שהישיבה מבינה שהבחורים צריכים לאכול כל יום ואין מצב שלא תהיה להם ארוחת צהרים כך גם במחמאות זה חובה.

8. ההבנה הכי חשובה היא שבחור הוא לא רובוט, יש לו צרכים, יש לו נפש, והנפש שלו זקוקה ליחס, להבנה ולהכלה. זמן הבחורות הוא גיל ההתבגרות, בזמן הזה ישנם המון שינויים פיזיים ונפשיים שמשפיעים על מבנה הנפש של הבחור.

גם כך חוקי הישיבה הם מחמירים, לא צריכים להוסיף עוד ועוד קשיים. למי שבדיוק לא למד או איחר וכדומה. ברור שצריך סדר ומשמעת בישיבה, אך לא תחת חוקים נוקשים ולחצים. וכן, לא כל בחור מסוגל ללמוד סדר שלם ברציפות או להקשיב לשיעור שלם או אפילו לשבת כל הרבה שעות בישיבה ברצף.

הישיבות זה המתנה הטובה ביותר שיש היום בדורנו הפרוץ לבחורי הישיבות, זה ממש החממה הבטוחה ביותר נגד פגעי ומקרי הזמן. ובגלל זה ורק בגלל זה, חשוב כל כך לנסות להבין להתחשב ולשמור את הבחורים שלנו בתוך החממה, אך שהתנאים יהיו טובים ונאותים ושלא יברחו לנו מהחממה.

אגיד את זה בבירור, למשגיח יש השפעה על חיי הבחור הרבה יותר מההשפעה שיש להורים על הבחור.

אני מכיר סיפורים על בחורים שההורים שלהם גרושים או שלל בעיות קשות במשפחה והמשגיח עזר תמך ועודד ופשוט הציל את הבחור, (כן יש גם משגיחים שמצילים את חיי הבחורים) מקנא בזכות שלהם.

לתגובות: machon.rot@gmail.com

ימים אחרונים

למימוש זכאות משקפיים בחינם
לשנת 2017 לחברי מאוחדת וכללית

2017						
ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
	41 ד'ט'	40 ד'ט'	39 ד'ט'	38 ד'ט'	37 ד'ט'	36 ד'ט'
35 ד'ט'	34 ד'ט'	33 ד'ט'	32 ד'ט'	31 ד'ט'	30 ד'ט'	29 ד'ט'
28 ד'ט'	27 ד'ט'	26 ד'ט'	25 ד'ט'	24 ד'ט'	23 ד'ט'	22 ד'ט'
21 ד'ט'	20 ד'ט'	19 ד'ט'	18 ד'ט'	17 ד'ט'	16 ד'ט'	15 ד'ט'
14 ד'ט'	13 ד'ט'	12 ד'ט'	11 ד'ט'	10 ד'ט'	9 ד'ט'	8 ד'ט'
7 ד'ט'	6 ד'ט'	5 ד'ט'	4 ד'ט'	3 ד'ט'	2 ד'ט'	1 ד'ט'

רשת משקפיים

280

מכבי

מאוחדת
להיות בריא ולהישאר בריא

כללית

לא צריך תירוצים, אלפי משקפיים בחינם!

מאוחדת: בני ברק, ירושלים, ביתר, בית שמש, אשדוד, נתיבות
מכבי: בני ברק, בית שמש, ירושלים-נחום 10
כללית: ירושלים - כנפי נשרים

1599-555-280

בני ברק: ר' עקיבא 89 | ירושלים: כנפי נשרים 66 | ירושלים: נחום 10 | בית שמש: נהר הירדן 36 | ביתר: מרכז מסחרי חיים זקן | נתיבות: רח' ירושלים 62 | אשדוד: רבי יוסי בן חלפתא 1

הדופא של

ס

**פרופ' אליהו סורקין, חסיד חב"ד מהפלג המשיחי,
הוא גם רופאו האישי של מרן הגראי"ל שטיינמן •
בשיחה עם 'כל ישראל' הוא מבשר טובות ("הכליות
עובדות 60% טוב יותר ממה שעבדו ביום רביעי
שעבר"), מודה לבני המשפחה ("הם עושים עבודת
קודש") ומספר על הקשר לרבי מחב"ד והטיפול
בגדולי ישראל לאורך השנים**

אבי רבינא

ני עולה לקומה רביעית בבית החולים 'מעניני הישועה', מחלקת טיפול נמרץ. בחדרים מסביבי שוכבים חולים הנלחמים ממש ברגעים אלו על חייהם. תאונות דרכים, נפגעי טראומה, חולים במחלות כרוניות הנוזקים להנשמה מלאכותית ועוד. בשבוע האחרון היו עיני עם ישראל נשואות לקומה זו, בה אושפז לפני כשבועיים רבן של ישראל, מרן ראש הישיבה הגאון רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן. הרב אושפז לטיפול נקודתי, ובריאותו התרופפה בתוך כיומיים

החולים 'מעניני הישועה' נכנסו לנוהל חירום, ובעמדת השמירה בבית החולים החלו לסנן בקפדנות את הנכנסים לאחר שלמקום החלו לנהור עשרות סקרנים, בחורי ישיבות ועיתונאים. התאספותם המיידית של בני משפחתו הקרובים של ראש הישיבה ושל חברי הכנסת של 'דגל התורה' בחדרו במחלקה לטיפול נמרץ, הגבירה את החשש בקרב הציבור שמצבו קריטי. המתח הורגש באוויר, ומכל מקורב שיצא מבית החולים ניסו הצעירים לדלות מידע מדויק על מצבו של ראש הישיבה, שעות חלפו ובפתח המחלקה הופיע רופאו האישי של ראש הישיבה, פרופסור אליהו סורקין, שעדכן את כלי התקשורת על מצב בריאותו של הגראי"ל. חזותו של סורקין מעידה על השתייכותו לחסידות חב"ד, הכיפה שלראשו אף הסגירה אותו כמי שמזוהה עם הפלג המשיחי בחסידות. את סורקין אנחנו פוגשים לשיחה

עבר. מוניטורים ועירים תלויים כמעט בכל פינה, מעדכנים בכל רגע נתון על מצבם הרפואי של החולים ומזכירים לנוכחים את המציאות השברירית בה הם נתונים. המאושפזים, חלקם מחוסרי הכרה וחלקם מודעים היטב למצבם המורכב, מוקפים בבני משפחה מודאגים.

פרופסור סורקין, נשמע תחילה על מצבו של ראש הישיבה. לפני מספר שעות הוא שוחרר למחלקה רגילה, מה הדבר מעיד על מצבו? סורקין, אחד הפרופסורים המוערכים בתחומו, מקשיב ומשיב בטון סמכותי ובוטח. הוא, בפנים חמורות סבר אך מאירות: "הוא לא זקוק יותר לקרבה של טיפול נמרץ במובן של ההשגחה התמידית, ראש הישיבה הגיע לכאן במצב קשה מאוד, פגשתי אותו מיד בתחילת האשפוז. כעת, אני מלא תקווה שהוא יחזור לעצמו לחלוטין".

סורקין, נולד בצרפת, עם הזמן קירות חדרו עוטרו בתמונות של הרבי. "אני 47 שנים בתחום", הוא מסביר ומספר למה הוא מעדיף את המחלקה התובענית והקשה. "בן אדם שיש לו שפעת זה לא מעניין, זה... נו בסדר - תשתה תה עם לימון ותעזוב אותי". על מדף הספרים, בין ספרי הרפואה הרבים, מונחת סדרת איגרות-הקודש אותה הוא פותח בעת הצורך, כיאה לחסיד חב"ד אמיתי. "לרבי יש השפעה מכרעת על חיי", מציין סורקין בסיפוק.

ראש הישיבה בן 104, זהו לא מצב סטנדרטי, גם אצל אדם רגיל בן 100 שמאושפז אצלכם במחלקה יש את אותו היחס?

"לחלוטין כן!" משיב סורקין. "ההתייחסות של המוסד כלפי אנשים היא באופן אחיד לכולם. לגיל אין שום משמעות, גם למחלה אין משמעות, אנחנו משתדלים לעזור ליהודי כמיטב יכולתנו, מי שמחליט זה הקב"ה. אך ההשתדלות שלנו היא מקסימלית וסופר חשובה".

כשמצבו הידרדר בשבוע שעבר, היו רגעים שהרמתם ידיים?

"אין דבר כזה מרים ידיים, בפרשת השבוע מסופר שיעקב הגיע לעשיו עם תפילה, דורון ומצד שלישי התכונן למלחמה. תפילות היו כל העת בעולם היהודי, אבל אצל הצוות הרפואי זה מלחמה תמידית".

התפילה מורגשת פה יותר ממקרים אחרים? "גם אצל אחרים מתפללים הרבה, ב'בית הרפואה' הכל מקצועי. הרבי (האדמו"ר מחב"ד) אומר לקרוא לבית החולים 'בית רפואה'. כשאתה אומר בית חולים, אתה נשאר חולה, לעומת זאת כשאתה מגדיר את המקום בית רפואה כמעט בטוח שתצא בריא".

ראש הישיבה בהכרה?

"כן. ראש הישיבה יכול לצאת מזה הביתה. הוא אושפז מספר פעמים בכולן הייתי בקרבתי. גם פעם שעברה היה במצב קשה וברוך ה' יצא מזה".

יצא לך להחליף מילים עם ראש הישיבה בשבוע האחרון?

"לא בזמן הטיפול. ראש הישיבה הוא לא דברן גדול, כשאני מולו אני בתפקיד, לא מדבר אלא עושה, עשייה מול האנשים האלה היא בשקט. כ ש ה ו א

מעמיקה, רגעים לאחר הודעת הדוכרות שיצאה על ידי דובר הבית הרב יעקב רוזנשטיין על מעבר ראש הישיבה ממחלקת טיפול נמרץ למחלקה רגילה, זאת בשל שיפור במצבו.

בית הרפואה

סורקין מנהל את אחת המחלקות העמוסות בבית החולים. קודם שיחתנו, פרופ' סורקין עובר בין החדרים ובוחן שוב ושוב את הטיפול הרצוי לכל חולה. הוא משוחח עם החולים ובני משפחותיהם, מנסה להרגיע ומסביר באריכות את מכלול שיקוליו הרפואיים. במחלקה של סורקין כולם מטופלים בניסיון נואש לייצוב ושיפור מצבם. מסיכות חמצן וצינורות מקיפים את גופם של המאושפזים מכל

סורקין מוסיף בהתרגשות: "אתה לא יכול להשוות צדיקים ליהודים גגילים הם חיים בעולם אחר לחלוטין. הרוחניות היא הדבר הדומי-נוטי אצלם לא חומריות הגוף. כתוב אצלנו במקורות, שהיהודי הוא מעל הזמן. רבנים גדולים צדיקים כאלה הם מעל לזמן

רוצה לדבר הוא מדבר, יש מספיק אנשים חשובים המנצלים את הרגעים שהוא יכול לדבר, על מנת לתפוס את מספר מילים”.

הקשר עם מרן

במהלך שיחתנו חושף פרופסור סורקין את ההיכרות הראשונית בינו למרן ראש הישיבה: “הקשר הראשוני עם ראש הישיבה התחיל לפני 15 שנה, חבר שלי לעולם הרפואה קרא לי לבית בחזון איש 5, והתלונן כי צריך לבדוק אם ראש הישיבה נמצא בתת תזונה בשל התנהלותו הסגפנית באכילה. חברי הביא לראש הישיבה דיאטנים ומומחי תזונה שישכנעו את ראש הישיבה לאכול יותר. וכשהגיע תורי לשכנע את ראש הישיבה, נכנסתי לבית ולתדהמתי אני רואה אדם מלא מרץ. הלואי עלי כו אנרגיה! מה שהוא אוכל זה בהחלט מספיק לו. הבהנתי באיש עם כוח רוחני הרבה יותר חזק מהכוח הפיזי, אז הבנתי שאין את מי לשכנע ואין סיבה לשכנע”. מספר סורקין.

סורקין מוסיף בהתרגשות: “אתה לא יכול להשוות צדיקים ליהודים רגילים הם חיים בעולם אחר לחלוטין. הרוחניות היא הדבר הדומיננטי אצלם לא חומריות הגוף. כתוב אצלנו במקורות, שהיהודי הוא מעל הזמן. רבנים גדולים צדיקים כאלה הם מעל הזמן. אצלם אין לשנה שום משמעות. אך אנו חייבים לבודד את עצמך מכל ההשפעות, כולל התקשורת, ולהתבונן איך במצב הנוכחי ניתן לשפר ולהעמיק את הטיפול. ההחלטות הם לבד, כשאתה מבודד את עצמך ומנותק”.

יש לזה הסבר אמיתי איך ראש הישיבה מצליח לנצח בכל פעם מחדש את גופו נגד כל הסיכויים? “לגשם את הצדיק בעולם הזה כמעט בלתי אפשרי, יש דברים שאנחנו לא מבינים אותם וצריך לחיות עם זה. הצדיקים האלה חיים הרבה שנים למה? כי יש להם תפקיד שהם עדיין לא סיימו בעולם הזה”.

בחזרה ליום הדרמטי, יום רביעי שעבר. לאורך היממה כולה נכנסים ויוצאים בשערי המחלקה ראשי ישיבות, רבנים וחברי כנסת. התקשורת פתחה גל פתוח, הרבה דיווחים סותרים יצאו כאשר למצב האם יש פער בין הדיווחים שהופצו לבין המצב האמיתי?

“המצב שלו היה קשה מאוד – קריטי! עשיתי הכל בשביל להתקרב אליו כמוכבן הרפואי ולעשות את המקסימום שניתן לעשות. ההגדרות הרפואיות שהופצו בתקשורת לא השפיעו בכי הוא זה על המשימה הקשה שעמדה לנגד עיניי. עד לשחרורו של ראש הישיבה אנחנו בקרב מתמיד עם עליות ומורדות, המצב הוא לא סטטי, מי שיציב מצבו לא סטטי”.

אתה שומר תורה ומצוות, מסביבך בבית החולים ישנם אנשים חילונים. איך הם רואים את הנס הרפואי שמתחולל כאן, מה אתה מסביר להם כאדם חרדי?

“בקרבה למיטתו של ראש הישיבה יש רק דתיים, בבית החולים לא שואלים אותי על ראש הישיבה, וכשאני יוצא מבית הרפואה אני לא מדבר על נושאים רפואיים, אני מתנתק, כשאני יוצא לביתי ברעננה אני בן אדם אחר לחלוטין, מחליף את בגדי העבודה ומשתנה למקצה לקצה”.

נחשפת לתקשורת ביום רביעי האחרון בעת שעדכנת על מצבו של ראש הישיבה. חזותך כחסיד חב”ד שמטפל במנהיג הציבור הליטאי, הביאה לתגובות ייחודיות בעולם החרדי, איך אתה רואה את זה?

“אני רואה את זה בכאב רב שכן מסתכלים על זה, חורבן בית שני היה בגלל שנאת חינוס. כמעט כל משפחתי המורחבת לא שרדה את השואה. סבי מצד אבי ניצל מאימי השואה בקושי רב. כילד אני זוכר איך סבא היה יושב לצדי ובמשך שעות מספר לי באריכות על כל מה שעבר עליו במחנות. זה השאיר עליי רושם עז. במבט לאחור, מעל לבית שלי ריחף תמיד צל כבד של השואה. גדלתי בבית של שורדים. בשואה היו מלחמות אין סופיות בין חילונים לדתיים, ובין חסידים לליטאים, בכל יום נרצחו אלפים. היום, צריכים להבין שנגמר הסיפור של חסיד מול ליטאי! ההצלה שלנו היא באחדותנו. ההשתדלות שלנו היא ללכת נגד הפירוד. זה לא רלוונטי העובדה שחסיד חב”ד מטפל בראש הישיבה הליטאי, עיתונאים מחפשים משהו פיקנטי, כואב לי שהופכים את זה לעניין”.

כמה אתה קרוב לרבי?

“אני מאוד קרוב אליו, לומד את המאמרים שלו, ואני מרגיש שזה עוזר לי בחיי היום יום. אני לא רק לומד אלא מפנים את הדברים, סדר היום שלי מוכתב על ידי הרבי. אני קם ב-4 בבוקר, מגיע ב-5 לבית החולים, לומד שעה וחצי בבית הכנסת וב-6:30 אני מתפלל שחרית. לאורך היממה כולה בין טיפול לטיפול אני פותח ספר, לומד דף היומי, קורא

המצב שלו היה קשה מאוד - קריטי! עשיתי ככל שביל להתקרב אליו במובן הרפואי ולעשות את המקסימום שניתן לעשות. ההגדרות הרפואיות שהופצו בתקשורת לא השפיעו בכי הוא זה על המשימה הקשה שעמדה לנגד עיניי. עד לשחרורו של ראש הישיבה אנחנו בקרב מתמיד עם עליות ומורדות, המצב הוא לא סטטי, מי שיציב מצבו לא סטטי

צצל ראש הישיבה יש שמירה ומעקב 24 שעות, המשי- פחה עושה את העבודה האמיתית, לא הצוות הרפואי, זה עבודת קודש. מסירות נפש שלא ראיתי הרבה שנים. יש צוות של מקורבים ונכדים שנמצאים כאן לאורך כל היממה. הם לומדים ומתפללים על יד מיטתו

ליקוטי שיחות ומשתדל לחטוף כמה שיותר".
אתה המוסמך הבלעדי לעדכן על מצבו של ראש הישיבה?
"אני לא בלעדי, יש מערכת, ובמערכת יש רופאים, אחים, אחיות ומשפחה יקרה שמטפלת בראש הישיבה. אני מדגיש בכוונה את בני המשפחה ופחות את הרופאים. ההתייחסות המשפחתית כאן היא מאוד חשובה, אתה לוקח בן אדם שם אותו בחדר מבודד בלי שום

על פרופסור סורקין

פרופסור אליהו (פטריק) סורקין, הוא רופא ישראלי, חסיד חב"ד. מנהל מחלקת טיפול נמרץ בבית החולים 'מעייני הישועה' בבני ברק. סורקין נולד בפרו, כבן למשפחה יהודית ניצולת השואה. הוריו אשר היגרו לצרפת ממצרים ואוקראינה כ-20 שנה טרם מלחמת העולם השנייה, הכירו בעת שהתגוררו בבנין משותף בו גם לימים הסתתרו במשך רוב שנות המלחמה מאימת הנאצים ובתום המלחמה נישאו. משפחתו הייתה חסרת זהות יהודית כל שהיא ורק בגיל אחת עשרה התוודע לראשונה ליהדותו כשראה את חברו הנוצרי מתכונן לטקס דתי, וכשהודיע להוריו כי ברצונו לנהוג כמוהו סיפרו לו על מוצאו היהודי ועל כך שמנהג היהודים הינו - עריכת טקס בר מצווה.

לימים ולאחר סיום בית הספר לקצינים של הצבא הצרפתי, למד רפואה באוניברסיטה בפרו והיה מהסטודנטים המובילים והבולטים בתחום. בשנה השנייה ללימודיו פרצה מלחמת ששת הימים והוא הרגיש צורך עז לבקר בישראל כצעד של הזדהות עם העם היהודי. הוא שהה בישראל למשך מספר שבועות כמתנדב בכפר מסריק ומשמר העמק, ואף נפצע ממוקש בדרכו מאל-עריש בעת שהוביל משאיות שנשבו מן הצבא המצרי. לאחר המלחמה הוא שב לצרפת להמשיך לימודי הרפואה, כשבמהלך לימודיו אף עמד בקשרים עם "דני האדום" ממהפכת הסטודנטים הידועה בצרפת בשנת 1968, וכן היה ממקימי ארגון "רופאים ללא גבולות".

לאחר שסיים את חוק לימודיו באוניברסיטה בגיל עשרים וארבע התמחה בבית חולים פרטי כרופא במחלקת הרדמה וטיפול נמרץ, ואף עסק כרופא מוסק בשירותי אמבולנס מעופפים. לימים פגש את אשתו לעתיד, בת למשפחה יהודית מסורתית מצפון אפריקה, אשר חשפה אותו לראשונה לעולם היהדות המעשי ולחזרה בתשובה.

את עבודתו הרפואית החל במחלקת טיפול נמרץ בבית החולים רמב"ם בחיפה. תקופה קצרה לאחר מכן פרצה מלחמת שלום הגליל, והוא טיפל במאות חיילים ישראלים פצועים, רבים מהם במצב קשה, ואף בחיילים סורים.

כשנתיים לאחר שעלה לארץ כשהוא כבן 33, עמד לצדו של סורקין ניסיונו כרופא מוסק כשחי בצרפת בעת שהתגייס לצה"ל ליחידת החילוץ האווירי 669. סורקין עבר טירונות יחידה כתף אל כתף יחד עם מגויסים טריים בני 18, ולאחר קורס קציני מילואים החל לשרת עשרות ימי מילואים בשנה בעיקר בקו לבנון. במסגרת שירותו השתתף במספר רב של מבצעי חילוץ נועזים וכן חילוץ מטיילים ברחבי הארץ. לימים, במסגרת שירותו אף נקרא להשתתף ב"מבצע שלמה" והיה מהרופאים שהעלו את יהודי אתיופיה במבצע חשאי זה. משירותו הצבאי השתחרר בדרגת סגן אלוף כשהוא בן 53.

כעבור שנתיים, עבר לעבוד בבית החולים איכילוב בתל אביב, וכ-5 שנים לאחר מכן מונה למנהל מחלקת טיפול נמרץ הצעיר ביותר בארץ עד היום. במסגרת תפקידו זה טיפל במספר גדול מאוד של פצועי הפיגועים בתל אביב ובאזור המרכז כגון פיגוע הדולפינריום, דיונגוף סנטר, ועוד. במהלך השנים חזר סורקין בתשובה ונעשה חסיד חב"ד. כיום הוא מתגורר ברעננה.

יש מי שמנסה לצייר את בית הרפואה 'מעייני הישועה' כסוג ב' ביחס לבתי חולים מקבילים, למה גדולי ישראל בוחרים להתאשפז דווקא בו?
"יש כאן היסטוריה, המוסד הזה שהוקם ע"י ד"ר רוטשילד היה תחילה בית ללידות בלבד, לאט לאט הוא הפך להיות בית רפואה לכל דבר, התדמית הייתה שלילית כי זה היה מיועד בתחילה רק לילודות. המוסד השתנה במובן הזה מקצה לקצה, יש כאן את הרופאים הבכירים ביותר שנותנים מענה בזמן אמת, ולא רק מתמחים או יועצים כמו שיש בבתי חולים אחרים.

גירוי חיצוני, זה מתכון להידרדרות במצבו, הוא מאבד את כל כוחו. לעומת זאת, כשאדם נמצא במסגרת שיש גירוי מילולי, גירוי של אכילה ודיבור אתה משנה לחלוטין את התמונה, אתה מגרה לו את החיות שלו".
"אצל ראש הישיבה יש שמירה ומעקב 24 שעות, המשפחה עושה את העבודה האמיתית, לא הצוות הרפואי, זה עבודת קודש. מסירות נפש שלא ראיתי הרבה שנים. יש צוות של מקורבים ונכדים שנמצאים כאן לאורך כל היממה. הם לומדים ומתפללים על יד מיטתו".

אתה מקבל כאן מומחה גדול ומקצועי לכל בעיה בלי מריחות, אם חלילה היה זה בן משפחתי שהיה צריך להתאשפז הייתי ממליץ לו על המקום הזה. יצא לי לטפל במקום הזה בגדולי ישראל כמו מרנן הרב שך, הגר"ש וואזנר, האדמו"ר ממודז'ין זצ"ל והגר"ח קנייבסקי שליט"א". להבדיל, לצד אלו טיפל סורקין גם בראשי הממשלה מנחם בגין, יצחק רבין ואריאל שרון.

לקראת סיום דבריו, ניאות פרופסור סורקין להרחיב יותר על מצבו העדכני של ראש הישיבה: "מצב הכליות הולך ומשתפר. כעת, הכליות עובדות 60% טוב יותר ממה שעבדו ביום רביעי שעבר, אז הרב סבל מאי ספיקת כליות. מצבו מתחיל להיות בסדר והוא בשלבי התאוששות, צריכים להמשיך להתפלל. סביב מיטתו נערכות כל העת תפילות לרפואת מרן הגאון רבי אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא. ראש הישיבה מניח תפילין, ובסמוך למיטתו נערכות תפילות במניין".

קלאב רמון במצפה רמון

**חנוכה
אקסטרים**

אמצע שבוע חנוכה!!!
מבצע מיוחד לגמלאים לכבוד חנוכה
כד'-כו' בכסלו 12-14/12/17
ימים ג'-ה'

מחיר מיוחד לזוג 1,800 ש"ח

היום הראשון לתכנית:

- 15:00 - הגעה לקלאב רמון - שתייה חמה, קפה ומאפה וקבלת חדרים
- 17:00 - קפה, סופגניות והדלקת נרות ושירי חנוכה בלובי המלון
- 19:30-21:00 - ארוחת ערב בשרית בקלאב רמון
- 21:00 - יציאה לתצפית בכוכבים ברכבים הפרטיים שלכם - 5 דקות נסיעה מהמלון (הפעילות היא כשעתיים) הפעילות מועברת בטלסקופים. צפייה בכוכבים מודרכת על ידי מוחנך אסטרונומיה,

היום השני לתכנית:

- 08:00-10:00 - ארוחת בוקר ישראלית
- 10:00-14:00 - טיול ברכב שטח ספארי 4x4 מדברי במכתש רמון - הטיול מודרך ע"י מדריך מורה דרך
- 17:00 - קפה ומאפה סופגניות והדלקת נרות ושירי חנוכה בלובי המלון
- 17:30 - טיול רגלי מודרך לאורך מצוק מכתש רמון
- 19:00-21:00 - ארוחת ערב בשרית
- 21:00 - מספר סיפורי נבטים מדבר ואקטואליה.

היום השלישי לתכנית:

- 08:00-10:00 - ארוחת בוקר ישראלית
- 11:00 - פינוי חדרים ונסיעה הביתה בשלום

מבצעים - שבת חתן, שבת בר מצווה, ימי כיף לקבוצות ולמשפחות וטיולים בטבע

www.clubramon.co.il | Clubramon2014@gmail.com

להזמנות: עדי/מרסל - 08-6586107, 08-6595335 קבוצות: אבי - 052-3531389

המלון כשר * בשר ועוף קהילות מהדרין, פרודוקטים העדה החרדית, מוצרי חלב תנובה מהדרין, ירק אפרתי, משגיח כשרות צמוד * בית כנסת במלון * מתקני הספא ללא תשלום - מגוון עשיר של טיפולים, סאונה יבשה, חמאם טורקי וחדר מלח ** המלון היחיד במצפה רמון עם מעלית נגישה לנכים וחדר נכים

מה יפר פעמיים

מופת של 'אחד למיליון' התרחש בשבוע האחרון: ספרי תורה שנגנבו מבית הכנסת 'בית דוד' ביפו - נמצאו בחברון הערבית • כתב 'כל ישראל' שוחח עם גבאי בית הכנסת שמספר על ההפתעה המוחלטת, ומאידך המוכתר מחברון שמגנה בתוקף את הגניבה וקורא שלא לפגוע במקומות קדושים • וגם: סגן ראש עיריית תל אביב, הרב נתן אל נתן, שמסר במשך שנים שיעורים בבית הכנסת מספר: "זה היה בית הכנסת הבוכרי היחיד ביפו, היום יש עוד שמונה"

יענקי קצבורג

נין מתפללים בדיוק מגיעים מידי בוקר לבית הכנסת "בית דוד", על שם רבי דוד פנחסוב, המשתייך לעדה הבודהית ושוכן בגבול יפו, בתחילת שכונת תל כביר בתל אביב, רח' ביכורי ציון 39. בבית הכנסת שהוקם בשנות השבעים ישנו מנין אחד ביום לתפילת שחרית בלבד, רק בשבתות וימים טובים מתקיימים מניינים גם לערבית ומנחה, ונמסרים שיעורי תורה מפי רב בית הכנסת, הרב שלמה בבייב. בשבתות וימים טובים בית הכנסת מלא בכמאה וחמישים מתפללים.

לפני כשבועיים, ביום שישי כ"ז חשוון, הגיע ראשון המתפללים אוריאל יוסופוב לבית הכנסת בשעה 4:00 לפנות בוקר - 12 דקות בדיוק אחרי שהפורצים הערבים עזבו את בית הכנסת, שעה לאחר מכן הגיע גם רב בית הכנסת הרב שלמה בבייב וחשכו עיניו, התברר מאוחר יותר ממצלמות האבטחה כי הפורצים הערבים הספיקו לגנוב 4 ספרי תורה וספר הפטרות. אחד מהם ששהה בחניה חשש מעוברים ושבים והזעיק את חבריו הגנבים להימלט, הם נמלטו כאשר ספרי התורה ברכבם לעבר חברון, משפחות התורמים של ספרי התורה נדהמו גם הם לשמוע על הגניבה, ספרי התורה נתרמו לעילוי נשמת כהנא זבורוב ז"ל, מייסד בית הכנסת ניסים פנחסוב ז"ל, גב' רחל מושייב ע"ה, ומשפחת ניסימוב.

המשטרה הוזמנה, והאור בקצה המנהרה היה תיעוד ממצלמות אבטחה שנלקחו מן הסביבה, בשלב זה החל שיתוף הפעולה בין משטרת ישראל, צה"ל ומשטרת הרשות הפלסטינית, שעצרה כמה חשודים. חקירתם הובילה את הכוחות למקום בו הוסתרו ספרי התורה. ימים לאחר מכן, הגיעו למקום הכוחות, לאחר שהצליחו לאתר את הספרים הגנובים והם הועברו למשטרת תל אביב.

המבצע המשולב הסתיים בתהלוכה ענקית שיצאה ממשטרת מחוז תל אביב והסתיימה בבית הכנסת ביפו, תוך כדי שהשוטרים והמתפללים אווזים בהתרגשות בספרי הקודש. בראש התהלוכה

צעדו מפקד מחוז תל אביב, ניצב משה אדרי, ומפקד מרחב יפתח, ניצב-משנה דוד פילו, שפיקדו באופן אישי על המבצע.

הגניבה

יצאנו לבדוק בשכונת תל כביר ומתברר כי הפורצים עשו עבודת שטח של ממש לפני הפריצה והגיעו למידע כי למרות מספר המתפללים הקטן – יש לבית הכנסת שמונה ספרי תורה, מנגד, מספר המתפללים הנמוך מאפשר פריצה במינימום סיכון, אז מה גורם לבית הכנסת להפוך לכמעט שומם באמצע השבוע ?

ישראל חייאב, סגן גבאי בית הכנסת, משחזר את הרגעים הקשים בשיחה עם 'כל ישראל': "בית הכנסת הוקם ב-1975 על ידי שלמה נתנוב נ"י וניסים פנחסוב ז"ל, אנחנו כיום רק עשרה מתפללים בשחרית מידי יום. מנין בלבד. באותו יום שישי הגיע ראשון המתפללים בשעה 4:15 וגילה את הפריצה, גילה ספרי תורה על הרצפה, אלו ספרי התורה שלא נגנבו, בעקבות כך שהגנבים כנראה פחדו ונמלטו. להערכת המשטרה הם חדרו לבית הכנסת בין אחת בלילה לשלוש וחצי לפנות בוקר, שברו את ההיכל ואת הדלתות של בית הכנסת.

"רב בית הכנסת הגיע בשעה 5:00 בבוקר והורה לא לגעת בשום דבר ולזמן את המשטרה, ייאמר לזכות המשטרה שמיד הגיעו ארבעה ניידות, לקחו זיהוי פלילי. התקשרו אלי אחרי כמה שעות ומסרו שיש קצה חוט ושלא נדבר על זה. בדיעבד התברר שהם לקחו תיעוד מצלמות אבטחה מהשכן. קיבלו מידע מהמשטרה הפלסטינית והצליבו".

מהמשטרה מתקשרים ואומרים מצאנו?

"כן ומיד התקשרתי למשפחות התורמים, חלקם בחו"ל, הודעתי והם היו כולם בהלם והפתעה, זה אחד למיליון שמצליחים להחזיר ספרי תורה ובמיוחד תוך יומיים. הם גנבו את ספרי התורה בשישי ואנחנו קיבלנו אותם בחזרה כבר ביום ראשון. המשטרה ארגנה את תהלוכת הכנסת ספרי התורה, וכמיטב המסורת הבודהית ערכנו שולחן כיד המלך לכבוד השמחה הגדולה".

מדוע בבית הכנסת מקיימים כיום רק תפילה ביום, ומדוע פסקו שיעורי התורה?

"מנחה וערבית כל אחד מתפלל סביב מקום העבודה, ככה זה יוצא. שיעורים הפסקנו כי היו מגיעים ארבעה אנשים ומדליקים ארבעה מזגנים, היינו יוצאים בנזק. ברגע שהמקום פתוח כל היום, פתאום יש נזקים, פתאום נעלמים דברים. אז בשבת יש שלוש תפילות ושיעור מרב בית הכנסת, מגיעים כל שבת כמאה וחמישים מתפללים ברוך השם".

מתברר כי בבית הכנסת שמרו עד לאחרונה באופן מיוחד את המנהגים הבודהים העתיקים, אחד מזקני המקום משתף אותנו: "בבוכרה היו רגילים לעולם אחר של עושר, לכבוד יום השבת החליפו המשרתים את כל השטיחים בבית כנסת ל'שטיחי שבת'. בבית היה חדר מיוחד בו אחסנו את השטיחים לשבת. אולם עם עליית ההורים שלנו ארצה, הם עזבו את כל המטלטלין, כולל כל כלי הכסף הרבים והשטיחים הארוגים ביד. הם הצליחו להביא עמם מעט מכלי הכסף ועלו ארצה במצוקה כאשר הם ברחו מהשלטונות הכולשביקיים, תוך מתן שוחד לשם מעבר במעברי הגבול".

במה בלטו המנהגים הבודהים בבית הכנסת בתקופות בהן בית הכנסת היה פעיל יותר?

שכונת עג'מי

"בימי שמחה ובימי אבל, בזמן השבעה נהוג לקיים כמה שיותר מנייני תפילה. כמו כן נהוג לקרוא מספר 'הזוהר' כמה שיותר פעמים, כדי שהאבלים יוכלו להגיד כמה שיותר פעמים קדיש. אצל הבודהים נהוג להיות עם האבלים ולאכול עמם בכל שישי ושבת עד לשלושים יום לפטירה. אחרי השלושים נהוג בכל חודש בשבת לשהות ולאכול עם האבלים, וביום הפטירה בכל חודש מקיימים אזכרות. בדרך כלל בארוחת מצווה אוכלים דגים מטוגנים הטבולים במי שום, כוסברה ומלח. בכל שנה נהוג לקיים אזכרה לזכר הנפטר בהתכנסות של כל בני המשפחה בבית הכנסת, ובמהלך האזכרה מגישים אוכל לברכות. לאחר קריאת הזוהר נושאים דברי הספד לזכרו של הנפטר, אוכלים את ארוחת המצווה, פותחים את ההיכל וניגשים כל אחד עם משפחתו. מברכים את הצאצאים".

"בימי שמחה, למשל באירוסין, החתן מכין שבעה מגשים גדולים גדושים בממתקים. בכל מגש יש סוג אחר של ממתקים, בצבע שונה. באחד המגשים יש חרוט עשוי מסוכר אותו מקשטים בסרטים ובנצנצים. החרוט מונח במגש שעליו יש סוכר קנדי. במהלך טקס האירוסין שוברים את חרוט הסוכר על ידי דפיקת פטיש בקדקודו וכל המוזמנים מתכבדים בגבישי סוכר, סוכר קנדי, סוכריות שקדים ובשאר ממתקים, השמחות הללו והאירועים הללו היו נערכים בבית הכנסת, אך בשנים האחרונות בית הכנסת פתוח רק אחת ליום לתפילת שחרית ושבתות".

כדי להבין את הסיבה לירידה במספר המתפללים ב"בית דוד" אני פונה לסגן ראש עיריית תל אביב, הרב נתן אל נתן, מוותיקי מתפללי בית הכנסת בשנים עברו, שניאות לשתף אותנו באופן כללי על ההבדלים בין יפו של פעם ויפו העכשווית:

"הייתי גר בשכונת תל כביר 27 שנים, במשך שבע שנים הייתי נותן שיעורים בבית הכנסת בית דוד בכל שבת לפני מנחה, בזמנו בית הכנסת 'בית דוד' היה בית הכנסת הבודהי היחיד בשכונה, בשלב מסוים נפתח עוד בית כנסת והוא התפצל, בית דוד הוא לא בתוך שכונת תל כביר, הוא מרוחק וכיום יש שבעה או שמונה בתי כנסת של בוכרים ביפו, ו-13 בתי כנסת באופן כללי. רוב בתי הכנסת הבודהים הפכו לבתי כנסת ספרדים בנוסה ירושלמי".

איך היחסים עם הערבים?

"תל כביר פורמלית שייכת ליפו, אבל היום לא מחשיבים אותה ליפו, היא השכונה הכי דתית וחרדית בתל אביב, יש בה שני כוללים ובית ספר בית יעקב. בתוצאות הבחירות ש"ס מקבלת 40% מהקולות בתל כביר, בגלל שדחקו את הערבים הם מתפזרים גם לשכונות היהודיות, אחרי שבעבר הם היו רק בלב יפו, בשכונת אג'אמי. גם בתל כביר יש משפחות ערביות, אבל הערבים של יפו הם מאוד ישראליים, דוברי עברית וכמעט לא רואים עליהם שהם ערבים. רבים מהם עובדים בעיריית תל אביב, הערבים הם 4% מכלל תושבי תל אביב יפו ו-35% מתושבי יפו".

יש ציבור דתי בשכונות הערביות?

"בית הכנסת של האדמו"ר מביטשקוב נמצא בשכונה ערבית

בית הכנסת המרכזי ביפו

שמחת הכנסת ספרי התורה

בתהלוכה

הקצינים והגבאים

ההיסטוריה היהודית ביפו

בעיר כארבעים וחמישה אלף תושבים, וכרבע מהם יהודים. העיר שימשה כמרכז לבאים לארץ, בו' בניסן - שבוע לפני חג הפסח - גירשו הטורקים את כל תושבי יפו ויישובים נוספים, בשל החשש כי הבריטים יכבשו את העיר.

תושבי יפו הערבים יצאו לכפרים שבסביבת העיר ובהזדמנות הראשונה חזרו לבתיהם, אחרי כיבוש העיר על ידי הבריטים, היהודים כבר שבו לתל אביב. ואחרי המאורעות גם האחרונים עזבו את העיר.

עשרות שנים קודם לכן, בשנת 1820, עלה לירושלים 'הגביר'ר' ישעיהו אג'ימאן מאיסטנבול, "איש עשיר ונכבד", שהיה השולחני, מנהל הכספים, 'דפתרדאר' של

בשנת 1908 פרץ גל של מעשי איבה נגד יהודים. ביפו, בניגוד ליתר הערים, יהודים לא חיו ברובע משלהם, אלא חיו במעורב עם האוכלוסייה הערבית והנוצרית. היו עסקים משותפים.

בעקבות מהפכת 'הטורקים הצעירים' בטורקיה, נוצרה אווירה אחרת בין הקהילות. באותה תקופה החלו גם להתפרסם עיתונים אנטי ציוניים. בתחילת מלחמת העולם הראשונה היו

לחלוטין, מעבר לזה יש קהילות, הרב חנניה דרעי והרב שחר מויאל ביפו ג', הרב אסי יצחקוב ביפו ד'."

הגניבות נפוצות? מקרים כמו גניבת ספרי התורה שחוונו לאחרונה?

"לא זכור לי שהייתה גניבה בסדר גודל כזה בתל אביב, ספרי תורה בכלל לא נגנבו, ובאופן כללי יש כנופיות גנבים כמו בכל מקום, המצוקה היותר גדולה היא המצוקה בעקבות הסודנים המתפשטים וישכונת 'עפירא'."

יצאנו לבדוק בשכונת תל כביר ומתברר כי הפורצים עשו עבודת שטח של ממש לפני הפריצה והגיעו למידע כי למרות מספר המתפללים הקטן - יש לבית הכנסת שמונה ספרי תורה, מנגד, מספר המתפללים הנמוך מאפשר פריצה במינימום סיכון, אז מה גורם לבית הכנסת להפוך לכמעט שומם באמצע השבוע!?

צילום יעקב כהן

נתן אל נתן עם גדולי ישראל

הכנסת הספרים להיכל

במהלך הסיור של כל ישראל בבית הכנסת

קצין המשטרה עם הספרים

”

הייתי גר בשכונת תל כביר 27 שנים, במשך שבע שנים הייתי נותן שיעורים בבית הכנסת בית דוד בכל שבת לפני מנחה, בזמנו בית הכנסת 'בית דוד' היה בית הכנסת הבוכרי היחיד בשכונה, בשלב מסוים נפתח עוד בית כנסת והוא התפצל, בית דוד הוא לא בתוך שכונת תל כביר, הוא מרוחק וכיום יש שבעה או שמונה בתי כנסת של בוכרים ביפו, ו-13 בתי כנסת באופן כללי. רוב בתי הכנסת הבוכרים הפכו לבתי כנסת ספרדים בנוסח ירושלמי.”

ראש חיל 'יניצ'רים' - כוחות העילית של האימפריה העות'מאנית. קנה חצר ביפו והקים אכסניה עבור העולים המגיעים לארץ ישראל בדרכם לירושלים. היא כונתה בשם "דאר אל יאהוד" - דהיינו חצר היהודים. חדר אחד באכסניה הוא הקדוש לבית

כנסת, שכן כבר היה מניין יהודים ביפו. בשנת 1832, תחת שלטון מוחמד עלי, אשר הגביר את הביטחון הפנימי בארץ, החל היישוב היהודי ביפו לגדול. לעיר הגיעו יהודים ממרוקו אשר מטרתם הייתה להגיע לצפת אך ספינתם נטרפה בים מול חיפה. בחיפה העולים לא מצאו פרנסה. הם עברו לעזה ושם הצליחו במסחר החיטה, אותה ייצאו לחו"ל דרך נמל יפו, וכך התיישבו בעיר.

בשנת 1839 הגיעה קבוצת אשכנזים ליפו. היות שהייתה מגפה בארץ הם לא הורשו לעלות לירושלים. כאשר בוטל האיסור לעלות לירושלים, אחדים מהם החליטו להמשיך ולהתגורר ביפו. הם הצטרפו לעדה הספרדית ויחד התפללו בבית כנסת אחד.

ההתיישבות היהודית ביפו, בעת החדשה, החלה בראשית המאה ה-19. היישוב חודש עקב ריבוי קווי האניות שהגיעו לנמל יפו מאירופה. הנמל היה שער הכניסה היחידי לארץ-ישראל. ומאז שהונהג מתן ההגנה לאזרחי מדינות זרות, החלו להגיע לארץ נוסעים רבים. לשיא הגיע היישוב היהודי בעשור השנים לפני מלחמת העולם הראשונה, מאז ועד היום היו עליות ומורדות במספר התושבים היהודים, כיום כאמור הרוב בעיר הוא יהודי.

ספרי התורה נמצאו בידי כנופיה בחברון, כיום מחולקת העיר בהתאם להסכמי אוסלו והסכם חברון, לאזור באחריות הרשות הפלסטינית ולאזור באחריות מדינת ישראל. מתברר כי למרות המתוחות הקיימת וניסיונות לבצע פיגועים כמעט מידי שבוע, שיתוף הפעולה בין משטרת ישראל למשטרה הפלסטינית הוא אדוק וגם מניב תוצאות.

מבירור שערכנו, בניגוד לדברי אנשי בית הכנסת "בית דוד", הרי שספרי התורה הוחזרו ללא מאמץ מיוחד של משטרת ישראל, וללא פעילות מודיעין, מתברר כי המשטרה הפלסטינית נתקלה במקרה או בזכות הלשנה פנימית, בספרי התורה – החרימה אותם והעבירה אותם מיוזמתה לידי משטרת ישראל, שהצליחה את המידע בין גניבת ספרי התורה למציאתם.

ביקשנו לבדוק את תגובת הצד הערבי לגניבה הזו וגניבות אחרות, מוכתאר חמולת ג'עברי בחברון ניאות לשוחח עמנו, אשרף ג'עברי אומר "לכל ישראל": "אני מגנה בתוקף את הפריצה לבית הכנסת בית דוד, זה אסור וזה רע, אסור לפגוע בבית כנסת כמו שאסור לפגוע במסגד, שמח שהחזירו את ספרי התורה. כל איש דת עם אחריות יודע שאסור לפגוע במקום קדוש. ואני פונה דרככם לכל רב שחושד שאנשי חברון גנבו לו מבית כנסת, שיפנה אליי או למשטרה הפלסטינית ונעזור לו בכל הכוח להעמיד לדין ולהסגיר את הגנבים. ומנגד אני מצפה מרבנים שיבהירו לציבור היהודי שאסור לפגוע במסגד, לא לצורך פוליטי ולשום מטרה. נשאיר את המקומות הקדושים מחוץ למאבקים שלנו.”

אשרף ג'עברי

המותג העולמי
ROCHE
 במחיר מפתיע!

המבצע
ממש
לשבוע
נוסף!

כובעי קנייטש/חסידי
 שמחירם* עד 350

149
 ₪

כל הכובעים
 שמחירם* עד 900

490
 ₪

כובע 100% לבד
 תוצרת אירופה לא סיני!

349
 ₪

*ממחיר מחירון, לא כולל ראש

במקום 750 ש"ח

הכי זול בארץ בהתחייבות!

טלפון רב קווי:

1599-578-946

דגמים חדשים
 לכובעים עגולים וכובעי גוור
 במחירים מפתיעים!

כנשת

אחרי עשורים של קריירה מוזיקאלית מצליחה, ורגע לפני שהוא מצעיד שלושה מילדיו לחופה, התיישב הזמר והקלידן גלעד פוטולסקי לראיון מרתק ל'כל ישראל' • על תופעת ה'זיצים' והמוזיקה החדשה, הסינגל שהוציא כהודאה אישית וסדרות הדיסקים שבהפקתו • וגם: גלגוליה של להקת הילדים, תחילת הקריירה בישיבה קטנה ו'שמחת בית השואבה' המרכזית של חברון

אוריאל צייטלין

אורחי החתונה שזה עתה חזרו מטקס החופה תחת כיפת השמיים, לא ירימו גבה למראה הזמר והקלידן גלעד פוטולסקי – אחד מהוויקנים במוסיקה החסידית-ישיבתית. ערב ערב, הוא יעמוד ארבע-חמש שעות וישמח חתן וכלה, כך כבר למעלה משני עשורים. אורחי החתן והכלה כן יתפלאו לשמוע שיש בשעה זו שלושה ילדים מאורסים בבית משפחת פוטולסקי במודיעין עילית. כן, בכל ערב עיסוקו העיקרי בשמחת חתן וכלה. והנה כעת, שני חתנים וכלה - ילדיו בדרך לעמוד תחת החופה. ביום חמישי האחרון – בתוך כל השמחות עליהן דיברנו – הכניס גלעד פוטולסקי את בנו בכריתו של אברהם אבינו. ואולי זה הזמן לשבת לשיחה על קריירה מכובדת ובעלת משמעות במוזיקה החסידית. בקצב מסחרר החתונות הישיבתיות הופכות ל'מסיבות' על חשבון הורי החתן והכלה. אט אט, נעלם המשפט "אני קופץ להגיד מזל"ט" והאירוע נהפך לטקס חברתי שופע בסגנון ישיבתי צעיר (כפי שתקראו, לפוטולסקי ביקורת בנושא). אך גלעד פוטולסקי לא נתון בתוך המערבולת הזו. והסגנון החדש באולמות השמחה, לא הופך אותו לפחות רלוונטי, ואדרבה ההיפך הוא הנכון. אנו מכירים אותו בעיקר מהבמות והשמחות, אבל העיסוקים המוזיקליים הנוספים שלו, ממלאים כמעט את כל סדר יומו וכך אני מוצא עצמי

מנסה לתפוס כמה דקות שנוכל לשבת ולשוחח.

צייר לנו את ההבדלים בין אולם חתונות אז והיום... "זה השתנה מקצה לקצה", פותח גלעד, "הביטוי לשוני המוזיקלי בחתונות, בא דווקא בעקבות עניין אחר לחלוטין. פעם, אנשים היו באים לחתונות בשביל לשמח את החתן והכלה. היום אולי יחידי סגולה באים במטרה לשמח. באים למוזיקה, לבילוי, לאוכל, והזדמנות לפגוש מכרים משותפים. אפשר לראות את זה בפועל – איזה שיר ינגנו או איזה שיר לא ינגנו איך ינגנו כל שיר - זה קובעים יותר ויותר הבחורים, ופחות בעלי השמחה. בעלי התזמורות שכמובן רוצים להתפרנס, נכנעים בקלות לבחורים כדי לקבל אותם באירועים הבאים. "אגב, לא בכל הציבורים זה כך. לדוגמה בציבור הדתי לאומי, הכיפות הסרוגות, כן אפשר לראות אנשים שבאים לרקוד מתחילת

כן, וזה ממש לא משנה לו שיגידו לו שהחתן ביקש דברים אחרים בתכלית. 'אתה תעשה מה שהבחורים רוצים, ואם לא אנחנו נשרוף אותך, נלכלך עליך', ככה זה עובד היום! הם באים בשביל עצמם בלבד. הם נהפכו לבעלי הבתים".

איך זה משפיע עליכם על הבמה? "כשזמר ותזמורת עומדים על הבמה וכל מה שהם חושבים זה איך לרצות את הבחורים במקום איך לרצות את החתן והכלה, זה פוגם בשמחה בצורה משמעותית ואין ספק שהאווירה שונה ממה שהייתה בעבר".

בסדרת הכתבות הזו היה מי שהעביר ביקורת על כך שהזמרים מקבלים יותר מידי כסף בחתונות, מה אתה חושב על כך? "זה שהמחירים גבוהים מידי זה ברור. אך צריך להבין, שמחירים

זיצים זה דבר מאוד ספציפי שעושים לשיבה מסוימת או לקבוצה, וזה בדרך כלל ללא פרסום שמגיע לאוזני הקהל, אלא אם מדובר בזיצ' פתוח לציבור כמו שאני הרבה פעמים עושה

זה ענין של ביקוש והצע. בכל תחום יש את היותר יקרים וגם תמיד יש אפשרות להשיג גם יותר זול. בדרך כלל מי שיותר מבוקש מרשה לעצמו לבקש יותר וזה טבעי. כשמישהו רוצה דווקא מוצר מסוים כי הוא יותר טוב או יותר ב'מודה', הוא צריך לדעת שהוא ישלם על זה יותר. כך בנוי העולם ומי שמחפש זול, יכול תמיד למצוא.."

מה אתה חושב על טרנד המוזיקה החדש? זמרים זוו בעקבות כך?

"אף זמר לא זז עקב המצב החדש. כל זמר מקצועי יודע להתאים את עצמו לשינויים ולהתעדכן בחומר וברפרטואר המתחלף. הנושא הוא אחר. במשך כמה שנים, החתונות החסידיות היו טרנס אחד ארוך מתחילת האירוע ועד סופו. אבל אצל הליטאים, זה פחות נכנס בגלל שרובני הישיבות לא אהבו את זה. מה שקרה בשנים האחרונות, שהאורגנים הפכו למשוכללים יותר וכיום אפשר לעשות חתונה רק עם קלידן ללא שאר הכלים. מצד אחד זה פועל לטובת אלה שיש להם פחות כסף להשקיע בתזמורת בהרכב מלא. אבל מצד שני ברגע שהמוזיקה הפכה לאלקטרונית, זה בידיים של האורגניסטים. והם מובילים את הסגנון הזה וניתן להגיד שזה נכנס גם לליטאים מהדלת האחורית בלי שליטה של אף אחד. למעט האורגניסטים בעצמם.

"אגב, יש הרבה שכן מעניין אותם ועדיין שומרים על סגנון

החתונה ועד סופה וגם כאשר התזמורת מסיימת – אלה עוד ימשיכו לשיר, ומדובר על ישיבות שלמות של 150-200 בחורים שבאים לשמח את החתן ולא עוזבים את המעגלים עד לסיום החתונה. לא מעניין אותם איזה מוסיקה שמים להם ומה מנגנים, אצלם המטרה ברורה. חבל לי שדווקא אצלנו בציבור זה נעלם.

"היום בכלל יש ישיבות שיש בהם בחורים עם סוג של שחצנות כזו. החתן יכול להגיד אני אוהב את השיר הזה או הזה, סגנון כזה וכזה, או כלה שרוצה שיר מסוים. ובעצם החתן והכלה שהם בעלי השמחה והם מעוניינים להכתיב לתזמורת את הקו של החתונה שלהם, אך זה לא בידיהם. כי בחתונה עצמה, בא החבר שלו מהישיבה ומתחיל לנהל לתזמורת את הסגנון מחדש – 'עכשיו תעשה כך. עכשיו תעשה ככה. את השיר הזה אתה לא מנגן ואת ההוא

מעורר בחתונות. אם זה טוב או לא, אני לא יודע. מה שחשוב זה האווירה, ואם באים לשמח ולשמח, הצלילים והמקצבים לא ממש עקרוניים. אבל יש דבר אחר שבו יש שינוי ענק. וזה בכל ההסתכלות על האירוע. וזה חוזר לנושא הראשון איתו פתחנו. אני לאורך כל השנים הופעתי בכמות מאוד יוקרתיות ברחבי הארץ והעולם. ובכל אופן אני כל פעם מופתע ממה שקורה. היום כל חתונה היא כמו הופעת ענק. תאורה, פנסים, שלטים, במות ענקיות וזה הופך להופעה במקום לחתונה. ושוב. אני לא בטוח שזה חסרון. אני עצמי התרגלתי להופיע באירועים גדולים ויוקרתיים, ואצלנו תמיד הקפידו על הופעה יפה ומרשימה ועל השקעה בלבוש ובסאונד איכותי. ובמשך השנים זה הלך וגדל עד שהיום כל אירוע הוא הפקה שלמה. אבל בכל מקרה אני חושב שאפשר לשמור על הסגנון הרצוי, בלי להפוך את האירועים לדיסקוטקים. אבל תמיד מה שחשוב זאת השמחה."

משהו יוצא דופן או משעשע...
"באחת החתונות זכור לי מקרה משעשע: משפחה שהיה חשוב לה שהנגנים ילבשו תלבושת מסוימת ואחידה שהם תפרו לצורך זה. ובליזוי לחופה ביקשה המשפחה שהנגנים יעמדו על גג האולם, ורק כאשר הקהל יצא לחופה הוא יראה את ההפתעה שמחכה לו על הגג, בצמוד לחופה. באיזה שהוא שלב האורחים גילו את הנגנים למעלה וזה היה משעשע. אך החלק היותר מצחיק היה, שכאשר הם עלו לגג, מישהו לקח לתומו את הסולם שעליו הם עלו. כאשר נגמרה החופה, נכנסו האורחים לאולם, ואף אחד לא זכר שהנגנים על הגג. ורק כאשר באו מהמשפחה לבדוק למה התזמורת לא מתחילה לנגן. נזכר מישהו שהנגנים פשוט תקועים על הגג, ללא אפשרות לרדת..."

תופעת 'הויצים' נעלמה?
"אני לא חושב. זיצים זה דבר מאוד ספציפי שעושים לשיבה מסוימת או לקבוצה, וזה בדרך כלל ללא פרסום שמגיע לאוזני הקהל, אלא אם מדובר בזיץ פתוח לציבור כמו שאני הרבה פעמים עושה, ואז זה מקבל ביטוי רחב ופרסום. זה מתחלק גם בסוגי האנשים. יש אנשים שמאוד אוהבים לשבת אל תוך הלילה עם גיטרה ביער חשוך ולשיר שירי רגש ולהתרגש ויש אנשים שזה ממש לא מדבר אליהם. תנסה להושיב אותם מספר דקות כדי לשיר וקצת דברי תורה, אתה לא ממש תצליח. אבל זה דבר שעדיין קיים. הקלטתי לאחרונה סדרה של תכניות

הודאה אישית

כשאני שואל את פוטולסקי מה השיר האהוב עליו, הוא עונה (בחיוך וקריצה), "מה אהוב עלי זה לא משנה. חשוב מה הקהל אוהב. ואפשר לראות מה השיר הכי מבוקש על ידי הקהל, בכל חתונה. 'ימים על ימי מלך', שלמרות כל הטרנדים והשינויים, עוד לא קם מחליף לשיר הזה."

במהלך השנים שאתה מופיע כזמר ומנהל תזמורת, ודאי קרה

כשזמר ותזמורת
עומדים על
הבמה וכל מה
שהם חושבים
זה איך לרצות
את הבחורים
במקום איך
לרצות את החתן
והכלה, זה פוגם
בשמחה בצורה
משמעותית ואין
ספק שהאווירה
שונה ממה
שהייתה בעבר

שוב פתחתי ופרסמתי וזה באמת צבר הצלחה גדולה בס"ד וכיום יש שלוחות בכל הארץ לדבר הזה. בבני ברק, מודיעין עילית, ביתר עילית, ירושלים, אלעד. ב"ה הגיע גם ביקוש ממקומות נוספים. ומי יודע, אולי יתאפשר לי ואפתח בעוד מקומות."

ואיך התגובות?

"עד עכשיו הוצאתי עם הילדים כאמור שני דיסקים, והשלישי בדרכו. הדבר היפה והגדול, שבדיעבד מסתבר שהדבר הזה ממש עוזר לילדים דווקא בתחומים חיוניים כמו הלימודים וכו'. כמעט ולא עובר שבוע בלי שיחת טלפון מהורה או מורה, או רבנים. ואני שומע שוב ושוב שילדים שהתקשו בלימודים או חברתית פתאום הופכים להיות מהיותר טובים בכיתתם. ילדים שכמעט ולא היו מדברים, פתאום הפכו לאלה שמובילים את השירה בבית בשולחן שבת. ואני מופתע מעצם הדבר הזה. אני לא ממש יודע להגיד האם זה בכל להקות הילדים, אבל אצלי יש ב"ה סייעתא דשמיא ממש גדולה, וזה מעבר להנאה של הילדים מהלימוד, היצירה, ההופעה וכל הכלול בתוך זה בחוגים."

"מה שמפתיע בדבר הזה שפתאום רבנים שפעם היו נגד, הם אלה שמפנים הורים היום אל לימודי המוזיקה. הקערה התהפכה על פיה וזה היה רק עניין פשוט של מודעות. לפני תקופה קצרה התקשרה אלי אישה שהציגה עצמה כיועצת חינוכית או משהו כזה. וצעקה עלי 'איך אתה מעז לקחת ילדים ולשיר איתם, אתה מקלקל את הילדים', נתתי לה להוציא את מה שיש לה בבטן, ולפני שעניתי לה, השיחה נותקה. לא הצלחתי לחזור אליה גם לאחר כמה ניסיונות. אז אולי כאן ההזדמנות לענות לה ולכל אלה שכמותה. אני עובד עם ילדים הרבה שנים, ועברו אצלי עד היום מאות ואלפי ילדים מכל הגילאים ובכל המצבים. בכל המקרים ללא יוצא מן הכלל, הילדים התחזקו מעבר לעניין המוזיקה, בכל מה שחשוב לכל אבא ולכל אמא. חיווק בלימודים, חיווק ביראת שמים, חיווק בביטחון העצמי (במובן הכי חיובי של המילה) ממש בכל התחומים. יש כנראה אנשים שתקועים בשחצנות של עצמם, ויעדיפו שהבן שלהם ירדוף אחרי חתולים או יטפס על עצים או יריב עם ילדי השכונה, ולא יתנו לו להתכנס לתוך עצמו, ליהנות, להתרגש, להתעלות ולהתחזק."

ברור מעל לכל ספק, ילד ששור, הוא ילד טוב יותר בהתנהגות, בלימודים, בשמחת חיים, ביחס לחברים, וכל תחום שבו הוא נוגע... "יש ילד שבא אלי כדי ללמוד מוזיקה, אחר מגיע כתעסוקה לאחר הלימודים, אחר מגיע כי ההורים רוצים שידע לשיר ויש כאלה שאומרים לי שהם שולחים את הילד

עם הרב פנגר ב'קול חי' שהיא בעצם קומוזיץ. לצורך כך הזמנו אנשים לבוא ולשיר, הגיעו הרבה בחורים ישבו ושרו והתרגשו. ואפשר לראות שאנשים עדיין מחפשים את זה. "הילדים שלי אוהבים לנגן ולשיר, ומפעם לפעם אנו מזמינים אנשים לויצים שכאלו. גם בשבתות בלי מוזיקה. או קבלת שבת בסגנון קרליבך ובהחלט אנשים באים יושבים ושרים, אז בהחלט זה קיים. מצד שני, אני כן חושב שבישיבות מסוימות זה לא ממש תופס היום. בעבר אחרי מסיבת פורים בישיבות למשל, הייתי יכול לנגן ולשיר למעלה משעה שירי נשמה והיו שרים ומתרגשים. היום, דקה וחצי והחברה מאבדים סבלנות והם כבר לא איתי."

מתי יוצא המשך לסדרת הדיסקים 'הנשמה לך'?

"כרגע אני אוחד בדיסק מספר 9, אני עובד כבר על דיסק נוסף, אבל היום פחות רווחי להוציא דיסקים, אז אני עובד יותר בעדינות. יש לי סדרה נוספת של שירי שבת שעד עכשיו יצאו בה ארבעה דיסקים וגם לזה יצא המשך בעזרת השם. יש לי הרבה חומר שמיועד לדיסקים הבאים. סדרה נוספת שאני מוציא זה 'פרחי שלהבת', שהיא להקת ילדים שאני מנהל, עד עתה יצאו שני דיסקים שלהם וכרגע אנחנו מקליטים את הדיסק השלישי."

"יש גם כל מיני סינגלים שהוצאתי ובחלקם אני מתארח אצל אחרים. חוץ-מזה בשבוע שבועיים הקרובים, עומד בעזרת השם לצאת שיר חדש שלי. המילים של השיר זה: אילו פינו מלא שירה כים ואין אנו מספיקים להודות לך ה', מה שבא לבטא גם במישור האישי את ההודאה להשם על השמחות שיש לנו בבית בתקופה האחרונה, ועל השפע הגדול שהקדוש ברוך הוא נותן לנו."

בוא נדבר על התחושות בבית לרגל השמחות...

"תראה, כל שמחה זה דבר מרגש, אבל כשזה שמחה ועוד שמחה ועוד שמחה, מן הסתם ההתרגשות בשיאה והשמחה מיוחדת. אירוסין, חתונות, שבתות חתן ושבע ברכות, ברית מילה וכל זה. האווירה מדהימה."

"במשך השנים התרגלתי לבוא לאירועים בתור המשמח. כעת אני בתפקיד אבי הכלה או החתן. אני יודע שלא יהיה פחות שמח מהחתונות שבהן אני על הבמה וכולי תפילה שיהיה רק בשמחות אצל כולם."

להקת הילדים

איך הגעת לנושא של הקמת להקת ילדים?

"אני הרבה שנים מלמד מוזיקה. גם באופן פרטי וגם מטעם מוסדות ומתנסים. משם הגיע ביקוש גם ללהקת ילדים. לפני יותר מעשור פתחתי להקה כזו. אבל היו כל מיני 'נשמות טובות' שהפריעו להם הדבר הזה ויצאו נגד. 'מה אתה לוקח ילדים טהורים מחיידרים ואתה מלמד אותם לשיר' ועוד כל מיני קריאות נגד. כלחץ מאותם אנשים, אחד החיידרים הגדולים במודיעין עילית שלח הודעה להורי התלמידים, כי מי שישתתף במקהלה יעוף מהחיידר. מאותו חיידר היה לי יחסית הרבה ילדים וכמובן שלמחרת המקהלה נסגרה."

"לאחר תקופה קיבלתי שוב פניות רבות מהורים ולא דווקא ממודיעין עילית. לא היה לי שום עניין לריב עם אנשים, ולכן לא ממש שמחתי להיכנס לזה שוב. אלא שאז גם הגיעו פניות מרבנים בברכפלד וממנהלי ת"חים. סיפרתי להם שיש ביקורות מאנשים וגם מהחיידר ההוא, והם השיבו כי בעבר הייתה חוסר מודעות עד כמה מועיל הדבר הזה וכמה זה דווקא תורם לחינוך הילדים ועוזר, וכך

**כמעט ולא
עובר שבוע בלי
שיחת טלפון
מהורה או
מורה, או רבנים.
ואני שומע שוב
ושוב שילדים
שהתקשו
בלימודים או
חברתית פתאום
הופכים להיות
מהיותר טובים
בכיתתם**

מהרו לחווית טיפוס בלתי נשכחת!

מנהל ישיבה? מארגן קאלם?
מנהל סמינר? מרכזת קייטנות

קירות טיפוס
למתחילים ומתקדמים

מדריכים וציוד אבטחה במקום

◀ מתאים מגיל 5 ומעלה
◀ אין צורך בידע מוקדם

אפשרות לטיפוס לילה
בתאום מראש

לקבוצות תינתן הנחה מיוחדת!

מהרו להרשם - מספר המקומות מוגבל!!

קיר iclimb ירושלים | אצטדיון טדי - 02-6482264
להזמנות: אבישי - 050-6322047

קריירה ישיבתית

פוטולסקי התחיל את הקריירה שלו בישיבה קטנה, תחילת שיעור ב', בישיבת באר יעקב, פוטולסקי וחברו התפללו באחד מבתי הכנסת הסמוכים לישיבתם, והנה לאוזניהם התגנבה שמועה על חתונה של זוג מבוגרים שעומדת להיות בבית הכנסת. השניים החליטו כי הם ינגנו באותה החתונה, שכן שניהם ידעו לנגן באורגן. ומשם פוטולסקי פתח בקריירה עשירה ומכובדת. את אירועי החגים כגון: סוכות, הקפות שניות ופורים, שאז דרושים בעולם הישיבות עוד ידיים מנגנות – הוא לא היה מפספס, ובין לבין גם היה עושה כמה שקלים.

“כמובן שבישיבה לא ידעו”, מציין פוטולסקי, “ואם היו יודעים אני לא בטוח שהיו מאושרים בזה. באותה התקופה אפילו לא היה לי אורגן. כל פעם הייתי שואל ממישהו אחר, עד שבישיבה גדולה כבר היה לי אורגן משלי, והייתי עושה אירועים קטנים כמו בר מצוות ושבע ברכות. באופן רשמי התחלתי אחרי החתונה, בהתחלה לבד ואחרי זה בהרכב שהקמתי. במשך השנים למדתי מוזיקה, וכך גם התמחיתי בכתיבת עיבודים. שגם זה חלק מעיסוקי המוזיקלי”.

היום, גלעד פוטולסקי מופיע בארץ ובעולם כזמר מצליח ומבוקש בהרכבים מקבילים, ולאו דווקא בהרכב שלו כבעבר. ומספר שלצד החיסרון של ההרגל, יש גם את היתרון של הגיוון בכל פעם והאווירה החדשה, ו”העיקר שהקדוש ברוך הוא שולח פרנסה ולא משנה באיזו צורה”, כלשונו.

ומישיבה לישיבה, איך התחלת ושימרת מסורת כה ארוכה בישיבת ‘חברון’ בכל שנה בשמחת בית השואבה?

“חברון, אני חושב שזה אחד האירועים הישיבתיים הגדולים ביותר שיש בכל שנה ושנה. הן מבחינת כמות האנשים, הן מבחינת איכות הישיבה והן מבחינת העוצמה שיש שם. זה אירוע גדול וחשוב. חלק ממה שמייחד את האירוע הזה, זה השימור של האווירה המיוחדת. כשהוזמנתי לאירוע הראשון שעשיתי שם – (אני לא זוכר כבר כמה שנים עברו מאז) – הגיעה אליי משלחת מהישיבה, והנושא שהיה הכי חשוב להם הוא, לשמר את האווירה בשמחת בית השואבה ישיבתית, ולא איוו רחבת ריקודים וזולה. ובכל שנה הם מקפידים להדגיש את הנושא הזה. אפילו שברור להם שאני מבין מצוין מה הכי מתאים והכי טוב לסוג כזה של אירוע.”

“לדעתי זה מה שהופך את האירוע הזה לאירוע המרכזי של חול המועד סוכות בכל שנה. רכבות אנשים ובחורים מגיעים לשם, ונשארים עד השעות הקטנות של הלילה. כאילו יש מגנט שמושך אותם. בכל שנה מגיעים אליי לאחר האירוע אנשים ואומרים לי שהאירוע השנה היה הכי טוב – מה שמלמד שבס”ד זה מתעלה משנה לשנה.”

אלי מכיוון שיש לו בעיה כזו או אחרת. רק מה? מספרים לי על בעיה מסוימת אך בפועל לאחר כמה שבועות אני כבר לא זוכר למי שייכת כל בעיה. אצלי אין בעיות לאף אחד, אין ילדים משתוללים, אין בעיות משמעת, אין חוסר ריכוז וכאלה.

“קיבלתי יום אחד טלפון מהורים לילד בכיתה ג', שהילד לא ממש מצליח בקריאה. מן הסתם יש גם לילד קושי בקליטה. אחרי תקופה שהילד היה אצלי, האבא מתקשר ומספר לי שהילד נהיה מהטובים שבכיתה. קודם הוא היה צריך כיתה מקדמת ולאחר תקופה לא רק שהוא בכיתה רגילה, אלא מהחרוצים ביותר בכיתה, והאבא אמר לי שהוא עוקב משבוע לשבוע מאז שהוא נכנס ללמוד אצלי וזה התקופה שבה הוא פרח. לפעמים יש לילד רתיעה מנושאים לימודיים מסוימים, אבל פתאום דווקא הצד המוזיקלי, הוא זה שעוזר לתלמיד לקבל בטחון. פתאום הוא יודע להגיד לעצמו שהוא מוצלח ו'הנה כולם גאים בי' וזה משליך על כל היום יום שלו.”

חברון, אני חושב שזה אחד האירועים הישיבתיים הגדולים ביותר שיש בכל שנה ושנה. הן מבחינת כמות האנשים, הן מבחינת איכות הישיבה והן מבחינת העוצמה שיש שם

הסרת משקפיים בלייזר

התאמה מלאה לציבור החרדי

מחיר קבוצתי!

- ימי בדיקות נפרדים לנשים ולגברים
- בדיקות לנשים ע"י נשים בלבד
- בדיקות לגברים ע"י גברים בלבד

אסותא
הסרת משקפיים בלייזר
אופטיק

לבדיקת התאמה חינם:

03-7922031

הסרת משקפיים עושים בבי"ח

הוא מחזיק בהון אגדי של כ-20 מיליארד דולר, חי בראוותנות מנקרת עיניים, נלחם על כל פרטי שולי בתדמיתו ומציק לכתבי 'פורבס' טרם פרסום הדירוג השנתי של המיליארדרים • אל וליד בן טלאל נחשב לעוף מוזר: הוא הערבי העשיר בעולם, אך נמנע בקנאות מעיסוק בפוליטיקה • כעת הוא במעצר, אך אל תדאגו - מלון חמישה כוכבים נשכר לצורך כליאתו של הנסיך המפונק עם 'בופה' 24 שעות ושירות עד החדר

ברוך ברגמן

מסדר במעצת

דמינו לעצמם את האיש העשיר ביותר עליו שמעתם בישראל, דמינו את היוקרה, הכח והשררה לה הוא זוכה, עכשיו תכפילו זאת פי חמש או שש ואולי תצליחו להבין את עוצמת ההלם שאחזה בתושבי הממלכה הסעודית כאשר הנסיך אל-וליד בן טלאל הובל לבית המעצר. הנסיך, שנחשב לעשיר ביותר בממלכה הסעודית עם הון שנאמד בכ-17 מיליארד דולר, נחשד במעורבות בפרשת שחיתות גדולה במדינה, במסגרתה בוצעו עשרות מעצרי ראווה של בכירים בממשל ועשירי צמרת.

מי שהוביל את מסע הטיהור הוא יורש העצר מוחמד בן סלמאן שהוא גם קרוב משפחה של חלק מן העצורים. במסגרת הפשיטה שזעזעה את הממלכה, נעצרו גם ארבעה שרים מכהנים ו-34 שרים לשעבר. כמו כן נעצרו שלושת מנהלי תחנות הטלוויזיה המרכזיות בממלכה. המעצרים, שנעשים על דעתו של המלך במסגרת מלחמתו בשחיתות, מהווים למעשה חלק מהתהליך מערביזציה שעובר על סעודיה, כאשר רק בתקופה האחרונה התירה לראשונה נהיגה של נשים, מיסדה את היחסים עם ארה"ב, התנערה פומבית מטורר ותומכיו ואף ניהלה מגעים חשאיים עם ישראל.

אך יותר מכל, הם העלו לכותרות את סיפורו של אל וליד, המיליארדר המקשיש הנחשב לערבי העשיר ביותר בעולם ולא נמנע בשום צורה מלספר ולהציג את עושרו בעולם. הוא נולד בסעודיה. סבו הוא אבן סעוד, מלכה הראשון של ערב הסעודית. היחסים עם הממלכה לא היו תקינים עוד בהיותו ילד קטן. אביו הורחק ממוקדי השליטה ובחלק מהזמן אף הוגלה אל מחוץ לארץ בשל חילוקי דעות בינו ובין משפחתו שראו בו ליברל מסוכן לממלכה. וליד סיגל לעצמו אורח חיים מודרני כאביו, ובכך סומן כאוטוסיידר בקרב משפחת הנסיכים הערבית. העובדה כי למד בקליפורניה באוניברסיטה מערבית תואר ראשון במנהל עסקים, תרמה לעיצוב אישיותו ככזה הרחוק מגינוני המלכות הערביים. אך עם זאת, קרבתו למוקדי ההשפעה יחד עם חזותו והתנהלותו המערבית, משכה אליו את מרבית המשקיעים שחיפשו בעל השפעה שיכיר בשפתם.

לא מזמן סיפר הנסיך בראיון כי בתחילת דרכו, כל רכושו הסתכם ב-30 אלף דולר שלוהו מאביו ו-300 אלף דולר משכנתה על ביתו בריאד. בכסף זה הקים חברה בשם "קינגדם הולדינג קומפני" שהחלה בהשקעות בתוך הממלכה, ולאחר מכן גם מחוצה לה. החברה החלה את השקעותיה בקניית אחזקות בחברות שונות בממלכה הסעודית, כולל חברות התקשורת. בשנות ה-90 החברה האיצה את השקעותיה לבורסות שונות בעולם בהן וול סטריט. אל-וליד עבד עם כמה מהבנקים והמשקיעים הגדולים ביותר בוול סטריט, ועשה עסקים עם כמה מהטייקונים הגדולים בעולם כביל גייטס ורופרט מרדוק. היסודות שיצק אז, באים לידי ביטוי היום בשליטתו החלקית והמלאה בחברות רבות בתחומים רבים: טכנולוגיה, מדיה ותקשורת, נדל"ן ותחומים אחרים.

בין אחזקותיו ניתן למנות את החברות הבאות: יורודינטי, נטסקייפ, אמריקה און ליין, קומפאק ו-HP. ליפט (Lyft), טוויטר, ועוד. הצלחותיו הגדולות הם במיוחד באי-ביי ועם אפל הוא חווה סוג של טרגדיה כאשר מכר את אחזקותיו בחברה רגע לפני הפריצה הגדולה שהעמידה את החברה בצמרת החברות הטכנולוגיות. היה זה בשנת 2005, אפל נחשבה לחברה בינונית שעסקה בעיקר בפיתוחו של האייפון שעתיד יהיה לשנות את העולם. אל-וליד שלא האמין בחברה, בחר למכור את אחזקותיו שנים לאחר מכן כבר היו שוות פי מאה משוויין כאשר מכר אותן.

לצד הצלחותיו שהביאו אותו למעמד של השמיני בצמרת עשירי העולם, וליד רשם כישלונות מהדהדים בחלק מהשקעותיו בהם רכישת חברת הצילום קודאק שבעשורים הקודמים הובילה את תחום הצילום ברחבי העולם ונחשבה לאחת החברות העוצמתיות. עם ההתפתחות הטכנולוגית, החברה נותרה מאחור וכיום היא זכורה בעיקר בשל התקדימים שקבעה בלי הישג אחד שניתן לציון בתחום הטכנולוגיה המתקדמת.

סיפור כישלון מהדהד נוסף הוא רכישת חברת "טראנס וורלד איירליינס", חברת תעופה מצליחה בשנות ה-80. בשנת 2001, בשל קשיים כלכליים, התמזגה החברה עם אמריקן איירליינס. טראנס וורלד איירליינס הייתה מחלוצות התעופה האזרחית, ואחת מחברות התעופה הגדולות בעולם.

השקעות נוספות שהשיגו תוצאות בינוניות הם תאגיד הבידור טיים וורנר שנמכר בשנה האחרונה ותאגיד התקשורת השני בגודלו

בעולם - ניוז קורפ - שההשקעה

בו השיגה תוצאות בינוניות ומטה שהביאה למכירת המניות בחברה (נתח של יותר מ-6%), אך מכר את רובן, ומילא תפקיד חשוב בהצבעת בעלי המניות בעד פיצול החברה לשתי חברות, ב-2013. הוא מחזיק בנתח בפוקס המאה ה-21, שהייתה חלק מניו קורפ. במהלך המשבר הכלכלי העולמי ב-2008 הוא הגדיל את אחזקותיו בחברת סטיגרוף, לדבריו, כסולידריות עם מי שהיה אז מנכ"ל הבנק, ויקראם פנדיט.

מאנק פורנס

בכל העולם כולו רווחת העובדה לפיה איל הון מחזיק ברשותו כמה כלי תקשורת. ואכן, וליד לא שובר את המוסכמה ונחשב לאיל תקשורת בפני עצמו. מלבד אחזקותיו בכלי תקשורת אמריקאים במסגרת עסקיו ובעיקר למטרות רווח, וליד מחזיק כלי תקשורת ערביים לאו דווקא למטרות רווח אלא שליטה. כך לדוגמה, תחנת הטלוויזיה הלוויינית "אלערב", נמצאת בבעלותו. ב-2015 שודרג הערוץ כאשר בכירים בשוק התקשורת האמריקאי הסכימו לתמוך בתכני חדשות בערוץ החדשות.

הנסיך הסעודי, כדרכם של נסיכים, חי חיי ראווה מנקרי עיניים. רכושו כולל ארמונות ובתי פאר רבים, יאכטות ומטוסים פרטיים מצועצעים. הוא מצדו מרבה לפרסם את עושרו, ומעודד את השימוש בכינוי שדבק בו - "הבאפט של ערב" כהשוואה לוורן באפט, מעשירי העולם. כחלק מרצונו העז לפרסם את עושרו, מנהל וליד מלחמת גרסאות מרתקת וארוכת שנים מול המגזין פורבס. מלחמה שגבלה באובססיה.

היחסים בין הצדדים החלו עוד בשנת 1988, אז פורבס הוציאו את המגזין הראשון שדירג את עשירי העולם. טרם פרסום המגזין ועל רקע הדיווחים אודותיו, וליד טלפן למערכת העיתון ויידע את העורך אודות אחזקותיו ושווי חברותיו. את עשרות השנים הבאות תיאר כתב פורבס - קארי דולאן - כשנים של פיתוי ואיום בכל הנוגע למיקום שלו ברשימה המדוברת. "מבין 1,426 המיליארדרים ברשימה שלנו, אף אחד - כולל אפילו דונלד טראמפ השחצן - אינו נוקט צעדים קיצוניים יותר ממנו בניסיון להשפיע על דירוגו".

הכתב סיפר ברשימה שפרסם, כי ב-2006, כאשר "פורבס" העריך שהונו של הנסיך שווה בעצם שבעה מיליארד דולר פחות ממה שאמר, הוא התקשר אליו הביתה ביום שלמחרת פרסום הרשימה ונשמע בוכה כמעט. "מה אתה רוצה?" הפציר, והיה מוכן להקריב את הבנקאי הפרטי שלו בשוויין. "אמור לי מה אתה צריך".

התנודות בשווי מניותיו לפני פרסום רשימת פורבס כל שנה, העלו את חשדם של עורכי העיתון. עד שנת 2005, שווי הונו הגיע לכעשרה מיליארד דולר, והפך אותו לאחד מעשרות האנשים העשירים ביותר בעולם באותו הזמן. בשנת 2006 הונו הוערך על ידי רשימת המיליארדרים של המגזין "פורבס" בכ-20 מיליארד דולר - השמיני מבין עשירי העולם. אלא שמיוולי 2007 איבדו מניות סטיגרוף 90% מערכן, ומניות "קינגדם הולדינג" איבדו 60% ובשנתיים הבאות הונו ירד ל-13.3 מיליארד דולר בלבד.

בתחילת 2010 החלו מניות "קינגדם הולדינג" לעלות בצורה מחשידה למדי: בעשרת השבועות שקדמו ליום בחודש פברואר בו מחליט "פורבס" סופית על הערכים ברשימת המיליארדרים של אותה שנה, עלו ב-57% מניות החברה, בעוד שמניית סטיגרוף צנחה באותו זמן ב-20%. דירוגו עלה באותה שנה ל-19.4 בשווי 19.4 מיליארד דולר. ב-2011 חזרו התנודות על עצמן ובעשרת השבועות לפני ש"פורבס" נעל את הרשימה, עלו מניות "קינגדם הולדינג"

ב-31%, בזמן שמדד המניות הסעודי עלה ב-3% באותה תקופה, והוא שוב סיים במקום ה-26, בשווי מוערך של 19.6- מיליארד דולר.

ב-2012 שוב טיפסה מניית "קינגדם הולדינג" ב-56% במהלך עשרת השבועות שלפני אמצע פברואר. באותה שנה הוא היה במקום ה-29, עם הערכה של 18 מיליארד דולר, וגם הערכה זאת לא כללה נכסים רבים ש"פורבס" לא התחשב בטענותיו לגביהם. בשנה שלאחר מכן כבר החלו פורבס והמיליארדר הסעודי להילחם ראש בראש. היה זה כאשר אחד ממנהליו של וליד הדליף לפורבס את שיטתו לניפוח שווי באמצעות החברות הציבוריות ששוין נאמד בבורסה.

מטרתו של וליד הייתה לחזור בכל דרך לרשימת עשרת העשירים הגדולים בעולם, ולשם כך היה עליו להוכיח אחזקות של לפחות 29 מיליארד דולר, מה שלא היה ברשותו, ככל הנראה. לפני פרסום רשימת 2013, הפעיל וליד לחץ לא מתון על מערכת פורבס במטרה להגיע לאומדן של 29 מיליארד דולר. הוא הציג נתונים לפיהם שווי חברותיו עלה וכי שוויי הוא הרבה יותר מ-20 מיליארד דולר. באחד ממכתביו כתב וליד לפורבס כי "הדבר מהווה סטירה מצלצלת לניסיונות לשפר את היחסים הדו צדדיים ואת שיתוף הפעולה בין ערב הסעודית לאמריקה. 'פורבס' מאכזב את ממלכת ערב הסעודית וזוהי סטירה בפניהן של המודרניות והקדמה".

וכך, על רקע הדברים, ב-2013, אמד המגזין את הונו ב-20 מיליארד דולר (מקום 26) ובתגובה הנסיך החריס את רשימת המיליארדרים של המגזין וניתק את קשריו עימם, כשלטענתו הונו גבוה ב-9.6 מיליארד דולר מאומדן זה. הוא טען עוד כי פורבס מפלה בין העשירים על בסיס גזעי. "גם אם מחשיבים לנסיך את כל הנכסים הללו, וגם אם כוללים מגוון מטוסים, יאכטות, מכוניות ותכשיטים, 'פורבס' עדיין אינו יכול להצדיק הערכת שווי של יותר מ-20 מיליארד דולר", הסביר כתב פורבס במאמר שכתב בנושא.

סמנכ"ל הכספים שלו שניהל את המאבק מול פורבס, הסביר בהודעה לאחר הפרשה כי "עבדנו בצורה פתוחה מאוד עם הצוות של 'פורבס' במהלך השנים, ובהזדמנויות רבות הצבענו על בעיות הזקוקות לתיקון במתודולוגיה שלהם", אמר הסמנכ"ל בהצהרה. "ואולם לאחר כמה שנים שבהן מאמצינו לתקן את המעוות נפלו על אוזניים ערלות, החלטנו של'פורבס' אין כל כוונה לשפר את הדיוק של ההערכות שלהם לגבי האחזקות שלנו, וקיבלנו החלטה להמשיך הלאה".

מטרתו של וליד הייתה לחזור בכל דרך לרשימת עשרת העשירים הגדולים בעולם, ולשם כך היה עליו להוכיח אחזקות של לפחות 29 מיליארד דולר, מה שלא היה ברשותו, ככל הנראה. לפני פרסום רשימת 2013, הפעיל וליד לחץ לא מתון על מערכת פורבס במטרה להגיע לאומדן של 29 מיליארד דולר. הוא הציג נתונים לפיהם שווי חברותיו עלה וכי שוויו הוא הרבה יותר מ-20 מיליארד דולר

למרות קשריו המשפחתיים, נמנע אל-וליד מלעסוק בפוליטיקה בארצו באופן רשמי. אך הוא נחשב לפנים המסחריות של ארצו, מתבטא לא פעם בתקשורת בנוגע לעולם הפיננסי, ומרבה להתחכך במנהיגים עולמיים, ולהשפיע בעניינים מדיניים. ב-2003 הוא צולם מאחורי ג'ורג' וו. בוש, עבדאללה מלך ירדן, יורש העצר הסעודי דאז עבדאללה, ונשיא מצרים חוסני מובארכ. ב-2005 הופיעה הביוגרפיה המאושרת שלו, "אל-וליד: איש עסקים, מיליארדר, נסיך", ובגב הספר הופיעה תמונה זו כשאל-וליד בחזיתו, בעריכת פוטושופ, כפי שהודה בעצמו מאוחר יותר בראיון עיתונאי. בהיבטים הפוליטיים, העניק אל וליד לא פעם התייחסות לסוגיה הישראלית והפלסטינית. לפני ארבע שנים הוא אמר בראיון לוול סטריט ג'ורנל כי "בפעם הראשונה, לישראל ולסעודיה יש אינטרסים משותפים", כשהוא מתייחס בדבריו להסכם הגרעין עם איראן, ומסכים עם הגדרתו של בנימין נתניהו כי חסן רוחאני הוא "זאב בעור של כבש".

באותו ראיון תקף את התנהלות ארצות הברית תחת ברק אובמה, ובכך השווה את דעותיו בנושא לראש הממשלה בנימין נתניהו והזכיר ברמז שארצו מחזקת את יחסיה עם סין. הוא אמר גם שאם לאיראן יהיה נשק גרעיני, אי אפשר יהיה לדרוש מסעודיה להישאר מאחור - "ריאד מימנה את תכנית הגרעין של פקיסטן וחשוב לזכור כי נוואז שריף - נשיא פקיסטן - הוא איש של ערב הסעודית".

שנתיים מאוחר יותר, באוקטובר 2015, הוסיף אל וליד ציטוטים נוספים והביע תמיכה מפתיעה בישראל. במהלך ביקורו במדינות המפרץ הפרסי, צוטט הנסיך בסוכנות הידיעות הכווייתית (KUNA): "אני אתמוך באומה היהודית ובשאיפות הדמוקרטיות שלה במקרה שתפרוץ אינתיפאדה פלסטינית ואני אפעיל את כל ההשפעה שבידי כדי לשבור כל יוזמה ערבית שנועדה לגנות את תל אביב, משום שאני רואה צורך בהסכמה ישראלית-ערבית וידידות עתידית שנועדה לעכב את הפלישה האיראנית המסוכנת".

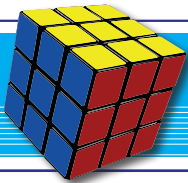
בחלק מהציטוטים הוא אף נשמע פרו ישראלי מובהק. "כל המחלוקת במזרח התיכון היא עניין של חיים ומוות עבור ממלכת סעודיה מנקודת ראותי, ואני יודע שהאיראנים רוצים להפיל את השלטון הסעודי באמצעות שימוש בבעיה הפלסטינית, ולכן כדי לסכל את המזימות שלהם, סעודיה וישראל חייבות לחזק את יחסיהן וליצור חזית מאוחדת כדי להכשיל את האגנדה השאפתנית של טהרן".

צד חיובי נוסף באישיותו של אל-וליד, הוא היקף תרומותיו העצום למדי. לפי הפרסומים בנושא, תורם אל-וליד 100 מיליון דולר מדי שנה כאשר רוב תרומותיו הן בעיקר לשיפור החינוך בעולם כולו בכלל ובעולם הערבי בפרט. הנסיך ידוע כמי שמחלק מתנות נדיבות, ותורם מיליוני דולרים בכל שנה לתושבי סעודיה. הוא נהג לקבל יומיים בשבוע את אורחי הממלכה שפנו אליו לקבל סיוע, ותרם לאזרחי סעודיה 10,000 דירות ו-10,000 מכוניות.

הוא תרם 10 מיליון דולר לעיר ניו יורק אחרי פיגועי 11 בספטמבר ועוד 27 מיליון דולר למשפחות פלסטיניות אחרי מבצע "חומת מגן". ב-2015, במסיבת עיתונאים בבירת סעודיה, הוא הצטרף ליוזמה של עשרי עולם בה הם מתחייבים לתרום את כל או רוב הונם לאחר מותם, והודיע שיתרום את כל הונו, כ-32 מיליארד דולר, למטרות צדקה, לאחר מותו, וילדיו ימשיכו לנהל את קרן הצדקה הנושאת את שמו.

עד אז תרם באמצעות הקרן 3 וחצי מיליארד דולר וסייע בה לפרויקטים ב-92 מדינות בעולם. "התחייבותי לתרום לצדקה תסייע לבנות גשרים שיעודדו הבנה בין תרבויות, פיתוח קהילתי, העצמת נשים, פתיחת אפשרויות בפני צעירים, הבטחת סיוע חיוני במקרים של אסונות, ויצירת עולם סכלני ומקבל יותר", סיכם.

אידיאולוגיות מסוכנות

אידיאולוגיה מודרנית ככל שתהיה, כל עוד היא פרי יצירתו של האדם – מסוכנת ועשויה להגיע לתוצאות הוות אסון
● מקרה דין יששכרוף ובג"ץ השבת כדוגמאות עדכניות

טרף. דין יששכרוף מ'שוכרים שתיקה' למשל. רק אדם שההומניות עיוורה את עיניו יהיה מסוגל לומר כל שקר שפל שיעלה במוחו בשביל לשמר את הנרטיב האנטישמי שבמו ידיו יצר, כאילו מדינת ישראל וחייליה הם רוצחים ופושעי מלחמה. רק אידיאולוג אמיתי בעל תפיסה מוסרית מעוותת יהיה מסוגל לפרסם סרטון בו הוא משכנע במלוא הלהט כי הוא אדם אלים ומסוכן, שוב כדי לשמר נרטיב אנטישמי הבנוי על שקרים.

רק בעולם עיוור מוסרית יכול להיווצר המצב האבסורדי שבמאבק בין, מצד אחד - האומה המוסרית בעולם, שהביאה אך ורק קידמה בשדה המדעי והטכנולוגי ושתרמה יותר מכל אומות העולם יחסית לגודלה לרפואה לחקלאות ולכלכלה, שתורתה תרמה לעולם את מושגי השוויון והחסד, לבין, מצד שני - עמים חשוכים ופנאטיים, שונאי נשים, שונאי זרים, שונאי יהודים, עמים שתורמים לעולם כמעט אך ורק דם רצח וסבל, ארגוני זכויות אדם יבחרו בצד השני.

או למשל בפסיקת בית המשפט בנושא השבת. רק שופטים האוחזים באידיאולוגיה כמו הליברליזם יכולים להחזיר את מעמד הפועל שנות דור אחורה בשם החופש מכפייה דתית. רק בית משפט המחזיק באידיאולוגיות אנטי דתיות מוצקות יוכל בשמם לגזול מעשרות אלפי עמלים מהשכבה הסוציו אקונומית הנמוכה ביותר את יום המנוחה היחיד שלהם.

מסקנה, הישמרו מתורות מוסריות פרי רוחו של האדם, אין מסוכנות מהן!

בהינתן הצדקה מוסרית מספקת על ידי החברה, הטובים שבבני האדם יהפכו לחיות טרף. ניתן למצוא לכך סימוכין לכל אורך ההיסטוריה. הנצרות שהתיימרה להביא לעולם אהבה ורחמים הביאה במקום את מסעות הצלב שטופי הדם ואת ימי הביניים החשוכים על שושלות האפיפיורים שטופי הזימה שלהם. הקומוניזם שהבטיח לגאול את הפועל הביאה למאות מיליוני נרצחים ואת אותו הפועל עצמו לעוני ולדלות הקשים ביותר שידע בימי חייו.

באופן עקבי אידיאולוגיות פרי רוחו של האדם, שבתחילה נראות מבטיחות ושונות מקודמותיהן גורמות בסופו של דבר לחורבן עצום ולהגדלת סך הרוע בעולם. אין לטעות ולחשוב שהאידיאולוגיות ותורות המוסר המערביות המודרניות יהיו שונות במאומה מקודמותיהן. כמו שהאיכר הפשוט בימי הביניים חשב שהמלך הוא נציג הא-ל עלי אדמות, ומונרכיה היא צורת השלטון האפשרית היחידה, כמו שהרוסי הפשוט חשב שהקומוניזם היא פסגת הרוח האנושית ואמת מדעית (!) שאין בלתי, כמו שהאזרח הגרמני היה משוכנע ששלטון הרייך יימשך אלף שנים, כך חושב היום האדם המערבי שההומניזם הליברלי היא פסגת היצירה המוסרית ושהדמוקרטיה היא צורת השלטון האולטימטיבית ששום רוע אינו יכול להיגרם ממנה. אין סיבה לחשוב שהוא טועה פחות מקודמיו.

כמו שאמרתי, בהינתן הצדקה מוסרית - כל אחד יכול להפוך לחיית

מה רצה יעקב מעשיו?

יעקב שולח מלאכים של ממש לקראת פגישתו עם עשיו. מדוע בחר האיש התם והישר להיפגש עם האח התועה שסר מהדרך, וכי לא היה לו די באותן עשרים שנה שהתגורר בין אנשים שאינם שומרים תורה ומצוות?!

מהבעש"ט הקדוש ועד הרבי מליובאוויטש, היא גישת השליחות והאחריות. גישה זו מבוססת על ההבנה שכל יהודי באשר הוא לא יכול להרגיש טוב עם ריחוקו מאלוקות. והדרישה מאיתנו – ציבור שומרי התורה והמצוות - היא להאיר את הנקודה היהודית שבכל אחד ואחת, לעורר אותה בכל מקום ובכל זמן. וזו גם גישתו של יעקב אבינו בפרשת וישלח.

יעקב אבינו התמים, השלם והישר מכולם שנקרא מעשיו ישראל כלומר ישר-אל, סיים עכשיו עשרים שנות עבודה ויגיעה קשה ומפרכת בחון (חרון אף של מקום). הוא כבר נשוי כפול ארבע ויש לו אחד-עשר ילדים לאחר שעבד פעמיים שבע שנים ובמקביל עמל בתורה במאמץ על.

כדי לבדוק את הדופק של אחיו ממנו נמלט, הוא שולח מלאכים לעשיו... בדרכו לפגוש בו. המסר שהוא מבקש מהם להעביר הוא "עם לבן גרתי...". למה חשוב לו לציין עם מי גר? למה זה מעניין בכלל את עשיו שיעקב החזיק עצמו במעמד "גֵר" בחון?

יעקב אבינו רוצה להדגיש שלושה דברים: עם לבן - אם הסתדרתי עם לבן הרמאי ונשאתי ישר (ישרא-אל) כבר אסתדר עם כל אחד, גם איתך אחי היקר. גרתי - למרות שהייתי שם, בשליחות (הוריו), במשך עשרים שנה, נותרתי במהותי גר. כלומר, זָר! לא התערבתי ביניהם ולא למדתי מהם וממעשיהם הרעים. זוכרים, חון היא חרון אף של מקום....

והדבר השלישי והחשוב ביותר, גרתי - רש"י הקדוש מסביר: "ותירי"ג מצוות שמרתי". יעקב אבינו לא מוותר בשום שלב על זהותו היהודית/חרדית! כן, הוא פועל בחון כמו זקניו אברהם ושרה, אבל הוא נותר דבוק בתורה ובמצוות.

בהמשך, כשהוא מקבל את תשובת השליחים/מלאכים "באנו אל אחיך, אל עשיו", כלומר, באנו אל אחיך... אבל הוא נותר אותו עשיו שעומד ברשעו, הוא נוקט בשלוש דרכים (דורון, תפילה ומלחמה). אך יחד עם זאת הוא שואף לעורר אצל אחיו את נקודת האמת, את נקודת האור האלוהי.

יעקב-ישראל יודע שהוא כבר עשה הכל כדי לתקן את העולם - "ויבוא יעקב שלם", אבל כדי להביא את הגאולה עליו לפעול שגם עשיו יקבל את תיקונו וזה ייעשה רק באמצעות מגע בלתי אמצעי. אמנם זה לא קרה באותו מועד אבל בגאולה האמיתית והשלמה כאשר "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו", אז... "והייתה לה' המלוכה". במהרה בימינו אמן!

הכותבת היא בעלת "הבחירה שלי" - אימון וייעוץ לנערות ונשים, מרצה, מנחה ושרדנית רדיו | <http://www.miri-mychoice.co.il>

"רוצה לספר לכם סיפור על רווית", כך פותחת צילי, חברת המועצה הוותיקה מהמושב הקטן את סיפורה כשאנחנו מתאספות להתוועדות חסידית אי שם בני-יורק הרחוקה.

הנה הסיפור בשינויים מתחייבים. לפני כמה שנים הגיעה רווית לשיעור שהתקיים במושב הקטן באחר צהריים אפרורי וסתמי. היא הייתה בדרך, בסידורים, באה לאסוף את אחותה ונתקעה. פשוטו כמשמעו. כאשר עמדה בדלת החדרון הפנימי של המתנ"ס השכונתי, כל העיניים נפערו. היא הייתה כמו שמש גדולה שמאירה פנימה, רק שמש ששכחה להתלבש כראוי... "אשתו של הרב סימנה לי בתנועות עיניים נמרצות לבל אעיר לה דבר וחצי דבר", סיפרה לנו צילי.

רווית הייתה מלכת יופי בעבר. גינונים היו לה למכיר אבל לא היה לה אפילו לא קמצוץ של ידיעה כיצד יאה להתלבש לשיעור תורה. "אני לא יודעת למה ואיך", מוסיפה צילי שגם היא לא נחשדת בדתיות וצניעות יתירה, "איכשהו רווית המשיכה להגיע לשיעור, בזכות זה שקיבלנו אותה כמו שהיא. בזכות השתיקה הראשונית שלנו. בזכות זה שלא הערנו לה מילה וחצי מילה. אין לדעת מה היה קורה אם אשתו של הרב הייתה מעירה לה על לבושה הבוטה, ההבנה שהיא לא עשתה זאת בכוונה, ובטח לא כדי לפגוע בשיעור ובמשתתפיו, דרשה מאיתנו לשתוק בפעם הראשונה. אבל...

התברר כבר בשיעור הראשון שלה שמדובר באישה מחוננת, רגישה ומשכילה שבאה, הציצה, נפגעה ונתקעה כאמור... היום, אחרי שנים, היא כבר מחזיקה בכספה את שיעורי התורה במושב הקטן והתרחב. היא מכסה את ראשה ולבושה צנוע. רווית נשארה מאירה ברוך ה' אבל חזרה בתשובה שלמה".

סיפורה של צילי באותה התוועדות ספונטנית בא על רקע הביקור שלנו ב-770, בית מדרשו של הרבי מליובאוויטש, והוא חלק משלים למסע שחוויתי בקרב יהודי ארצות הברית. במהלך המסע עלתה בין היתר שאלת ההתמודדות עם ה"חילונית". השאלה שריחפה בחלל האוויר ובקרב מרבית חברי וחברות הקבוצה שאינם שומרים תורה ומצוות, נבעה מכך שרוב יהודי ארצות הברית אינם שומרים תורה ומצוות.

בקרב ציבור שומרי המצוות ישנן שלוש גישות: גישת החזון איש - הסתגרות והתנתקות. נסתגר ונעשה הכול כדי לא ללמוד ממעשיהם הרעים. אפשר להבין לחלוטין את הגישה הזו לנוכח הפריצות, המתירנות והרדידות שהולכת וגואה בעולם בכלל ואצל אחינו היהודים בגולה בפרט.

גישת הרב קוק - הכלה. לקבל את רגשותיהם של אלו שאינם שומרים תורה ומצוות עדיין ולהבין כי הם חלק בלתי נפרד מעם ישראל. גם גישה זו ניתנת להבנה משום שהיא מבקשת לא לאבד אף יהודי שעדיין יש לו נצנוץ יהדות או רצון בזהותו היהודית.

והגישה השלישית והמנצחת מכולם כבר כמה דורות,

מי יעזור למתגרדים?

מתמודדים עם פסוריאזיס? יש דרכים טבעיות ומעמיקות שייקלו עליכם. ריכזנו עבורכם שש המלצות מנצחות. חשוב לקרוא

מאת: הילה פלאח

בתקופות לחוצות אצל כל אדם עשויה להיחלש המערכת הגופנית הרגישה אצלו. יש כאלה שיסבלו מכאבי ראש חזקים או מבעיות עיכול בתקופה עמוסה, ויש 3% מהאוכלוסיה שיסבלו מפסוריאזיס. מי שמעדיף לטפל בדרכים טבעיות, ימצא תועלת בעצות המצורפות מטעם חברת TTM הישראלית, המתמחה בהתאמה אישית של צמחי מרפא ושליחתם עד הבית.

המלצות:

- להפחתת גירודים בקרקפת ובגוף, מומלץ לעשות שטיפה עם שליש כוס של חומץ תפוחים ושני שליש כוס מים. אחרי רבע שעה יש לשטוף במים ולא להשאיר על העור. ההמלצה הזו לא מתאימה במקרים של פצעים וסדקים, שכן החומץ יגרום לתחושת צריבה.
- להפחתת גרד ולריכוך של העור מומלצת אמבטיה עם חצי כוס מלח אנגלי (מלח אפסום) או מלח מים המלח. ניתן לחלופין, להוסיף לאמבטיה 4-5 כפות של שיבולת שועל דקה. יש להישאר באמבטיה כ-15 דקות וחשוב למרוח קרם לחות אחרי הטבילה.
- מומלץ להיחשף לשמש ל-10-15 דקות על בסיס יומי, עדיף בשעות הבוקר. פוטותרפיה היא שיטת טיפול מומלצת למקרי

פסוריאזיס. אין למרוח קרם הגנה על נגעי העור. כשעובדים עם חומרי ניקוי חשוב להצטייד בכפפות. חשיפה לחומרים שאתם רגישים אליהם, יכולה לעורר התפרצות של המחלה. אחרי כל מקלחת, העור יבש יותר, לכן מומלץ למרוח על העור אחרי הרחצה ג'ל אלוורה טהור. צמח האלוורה מרגיע ומזין את העור ולפי מחקרים משפר באופן ישיר את מצב הפסוריאזיס.

צמחים להקלה

מומלץ להתעניין בצמחי מרפא מתאימים. צמחים יכולים לחזק את הגוף בדרכים שונות: הם יכולים להקל על תופעות לוואי שמתלוות לטיפולים של הרפואה הקונבנציונלית; להגדיל את המרווחים בין התפרצויות המחלה ולסייע לגוף לפנות רעלים בצורה טובה יותר. צמחים מסוימים גם מתאימים להרגעה ומתייחסים לצד הרגשי של המחלה. אלה הם צמחי המרפא שמחקרים מצאו אותם יעילים להקלה על בעיית העור:

- לפה גדולה – צמח אירופאי שגדל ביערות. תמצית מרוכזת שלו יעילה בטיפול במחלות עור. מקובל לטיפול במחלות כרוניות ואוטו-אימוניות ועוזר בפינוי רעלים מהגוף.
- אובליפיה – שיח קוצני בעל גרגרים כתומים, שהשפעתם מקלה על בעיות עור.

בן חרדל – מוכר גם כרוקט. מיצוי שלו מתאים למצבי יובש קיצוניים ומקל על אדמומיות העור. תלתן אדום - צמח שעל אף שמו, מצמיח פרחים סגולים דווקא. בעל השפעה עדינה ומתונה על הגוף. יעיל בטיפול בקשקשת העור ובפינוי רעלים. ידוע כמאזן הורמונלי. מתמציות מרוכזות של הצמחים האלה, חברת TTM מייצרת כמוסות צמחיות, מיצוי נוזלי ומשחה טיפולית, שעוזרים לשיקום העור וכמו כן, עוזרים ליצירת מרווחים גדולים יותר, בין התפרצויות המחלה. הצמחים מאושרים על ידי משרד הבריאות כתוספי תזונה והייצור הוא בכשרות מהודרת.

מעוניינים לדעת יותר, טלפנו ל-TTM לשיחת ייעוץ טלפונית ללא עלות. היועצים של חברת TTM מקיימים תשאול מקיף ודיסקרטי בטלפון ובדקים אם התהליך על בסיס צמחי מרפא, יכול להתאים לכם. במידה וכן בהתחשב במצבכם הרפואי, בתרופות שנלקחות ועוד, תשלח אליכם הביתה ערכת מוצרים טבעיים: מיצוי נוזלי, קרם למריחה חיצונית וכמוסות המכילות אבקה יבשה של תמציות צמחים פעילות.

יועץ מטעם TTM ילווה את התהליך, יעקוב אחר ההתקדמות, יתאים את המינונים של תמציות הצמחים בהתאם לצורך ויגבה עם המלצות לתזונה שתקל על המצב.

לפרטים כנסו לעמוד הפייסבוק של TTM
<https://www.facebook.com/TTMNATURAL>
 או התקשרו – 1-700-556-700

מסכימה לעזור לעצמי?

בנות רבות שואלות את עצמן מה לעשות כדי להגיע לשירדוק. האם כשהבת רואה שהיא נפגשת הרבה ולא יוצא מזה כלום, הפתרון הוא להכפיל את המאמצים ולהיפגש הרבה יותר? האם אם מישהי פגשה כבר 50 בחורים ולא הלך לה, האם זה יעזור אם היא תפגוש עוד 50? האם לשאול חברות איך הן הגיעו לשירדוק, ללמוד מהן ולעשות כמוהן? ואולי פשוט לשבת ולהמתין לנס? וזה מזכיר לי את הבנות שמחפשות עבודה אחרי הסמינר. יש בנות שאומרות, אם ה' ירצה הוא ישלח לי עבודה, והן יושבות ומחכות. ויש את אלו שעושות השתדלויות שונות ולא מרפות עד שהן מוצאות. האם כך צריך לעשות או כך? מה למען השם ניתן לעשות כדי להשתדק? ללכת להתייעץ?

מישהי אמרה שהיא באמת חושבת שעליה להתייעץ, אך היא מרגישה שזה פוגע בה. שהיא תתייעץ? היא? הבת הטובה ביותר בכתה, המבוקשת ביותר בין חברותיה, המצליחה ביותר בעבודתה. היא? הרי אם היא תעשה זאת היא מודה שאולי חסר לה משהו? אולי היא לא מספיק חכמה? אולי היא תהיה דומה ל"טפשות האלו שכל הזמן מתייעצות"? מישהי אחרת שמעה שהיא צריכה לשלם עבור יעוץ כזה, ואז היא אמרה "מה? חשבתי שצריך לשלם לי על שאני מסכימה לבוא, אני זאת שעוד צריכה לשלם?" כלומר: היא מסכימה לעשות טובה ולבוא, אך בתנאי שיתחננו שהיא תבוא ושתהיה לזה תמורה.

ועוד אחת שאלה מה סוג הבנות שמגיעות להתייעץ. בנות רגילות או בעייתיות? משאלותיה ניתן היה להבין שתהיה בעיה אם היא תשמע שמגיעות בנות לא שגרתיות. ובכן הנה התשובות.

איזה עניין יש להמשיך להיפגש שוב ושוב כשהסתברות היא שהמסלול הוא אינסופי. האם לא עדיף לעצור ולבודק למה באמת הבת אינה מגיעה לשירדוק? ברור שהכל משמים, אך יש גם סיבות ארציות שחשוב לברר אותן כדי לפנות להשתדלות נכונה.

לשאול חברות טוב, אך חשוב לזכור שכל אחת היא בן אדם בפני עצמה, אין מישהי שהיא "כמו" מישהי אחרת. ולכן, אפשר ללמוד מנסיונם של אחרים, אך לזכור שלכל אחת יש ייחודיות משל עצמה.

ולגבי יעוץ בימינו מתייעצים על כל דבר. יש יעוץ עסקי ויעוץ מקצועי ויעוץ רפואי ויש גם יעוץ שידוכים. הנתון הוא "תשועה ברוב יעוץ". אם חושבים יחד ומתייעצים, יש סיכוי יותר סביר להגיע לשירדוק. ויותר מזה, להגיע לשירדוק יותר טוב. לא נכון שיש דווקא סוג מסוים של בנות שמגיע מגיעות בדרך כלל בנות נורמטיביות וטובות. אף פעם אי אפשר לדעת על הכלה שיושבת על הכסא באולם אם היא התייעצה או לא. קרוב לוודאי שכן. רק מה? היא לא מדברת על כך. ובוודאי שלא עם חברותיה הקרובות. היעוץ בדרך כלל דיסקרטי, אף אחד לא אמור לדעת עליו. אך האם להתייעץ? תשאלו את עצמכם.

אגב, כל אחת שמבקשת עזרה ראויה לכך. אין זה מוריד מהערך של אף בת.

התוכלו לחשוב על עניין שביקשתם בו עזרה ונעזרתם? האם זה הפחית מכבודכם או מערככם? ונניח שהתייעצתם, איך הרגשתם דבר ראשון אחרי הגדרת הדברים למישהו אחר (ולעצמכם)?

הכותבת היא פסיכותרפיסטית לענייני משפחה ושידוכים. להרצאות, או לפגישה אישית: 026424049 yeutzto@gmail.com

קציצות בשר אפונה וקסביה

קבלו את החורף במחיצות סוערות עם סיר הפלא של סולתם ועם השפית חני מרגי

רכיבים:

חצי קילו בשר בקר טחון
2 כפות שמן
בצל אחד מטוגן
פטרוזיליה קצוצה טרייה
1 ביצה
2 כפות פירורי לחם מזהבים

לתבל ב:

מלח, פלפל שחור גרוס, רבע כפית כרכום, רבע כפית ראס אל חנות תבלין לקציצות, לגרד אגוז מוסקט מעט, נגיעת פפריקה ללוש היטב ולתת מנוחה כ-15 דק'
לסדר תבנית אפיה ליצור קציצות ולהכניס לתנור ל-25 דק' להשחמה.

לשים בסיר:

אפונה קפואה או טרייה, בטטה, קסביה, תפוח אדמה ירושלמי חתוך, 2 וחצי כוסות מים, לפזר כוסברה ולתבל במלח, כפית פלפל שחור גרוס, כפית כרכום, כף מרק עוף.
לבשל 25 דק', להוסיף את הקציצות שהוצאנו מהתנור לסדר מעל ועם כף לשים מעליהם רוטב, לכסות את הסיר במכסה על אש קטנה ולנענע לא לערבב עד גמר הנוזל להשאיר רוטב כמה שרוצים... לכבות ולפזר שוב כוסברה ולהגיש.

(מי שלא מעוניינת בקציצות בתנור, אפשר להכניס לתוך התבשיל... הקציצה בתנור משרגת את המנה)

סלט עדשים חם

המונת מאסטר שף מציע לימי החורף הקרים מתכון לסלט עדשים חם, שיכול לשמש גם כמנה עיקרית/ צמחונית או תוספת מיוחדת ליד מנה בשרית.

מצרכים:

2 כוסות דלעת חתוכה לקוביות קטנות
1/4 כפית מלח
2 כפות שמן זית לתיבול הדלעת
3 כפות שמן זית לטיגון
1 בצל קצוץ
1 קופסה עדשים ירוקות מאסטר שף
2 כפות רוטב סויה מאסטר שף
חצי כפית מלח
חצי כפית פלפל שחור
כפית כמון
2 כפות חומץ בלסמי
חצי כוס פטרוזיליה קצוצה
רבע כוס שקדים קלויים

אפיה:

● צולים בתנור שחום מראש ל-180 מעלות למשך 20 דקות עד שהן משחימות.
● במחבת רחבה מניחים שמן זית ובצל קצוץ ומערבבים.
● מוסיפים עדשים ואת קוביות הדלעת הצלויות, רוטב סויה, מלח, פלפל, כמון, חומץ בלסמי ופטרוזיליה.
● מערבבים ומסירים מהאש.

● מגישים עם שקדים קלויים מעל.

● מערבבים את קוביות הדלעת עם שמן זית ומעט מלח ומניחים בתבנית מרופדת בנייר

לעבוד עם אנשים

תסתכלו על השבוע החולף שלכם, הוא מורכב, מאלפי מחשבות, רצונות, כאבים, תקוות, שמחות, חברים, בני משפחה ועבודה.

ישנם שבועות שמצטרפים לחודשים וחולפים ביעף לצד ימים של עשייה וסיפוק, ויש את הימים האלה שפשוט מתחשק לתלוש מלוח הלב והזיכרון.

לפני שנים עבדתי כעיתונאית, חלק גדול מהעבודה שלי, היה לשבת שעות מול מחשב, אני מול המסך, מה שחסך לי את הפוליטיקה המשרדית. שנים חלפו מאותם "ימי מסך", אני והמחשב, ויש רגעים שאני מתגעגעת אליהם בפרט היום כשאני מתזות בין אנשים, פתאום אני מגלה שמפרשים אותי לא נכון, ונפגעים כשבכלל לא היה לי צל של רצון לפגוע, אלא להפך רצון להיטיב.

ופתאום הטלפונים רצים, ולמה אמרת, ומדוע התכוונת, ברגעים כאלה אני רוצה לנעול את הדלת ולחזור למקצוע הקודם שלי, אני והמילים והמסך.

אי אפשר, להחזיר את השעון אחורנית, חייבים להתמודד, להבין שמאחורי כל פגיעה עומד אדם שמרגיש שפגעו בו, ולא לברוח, להתעמת, להגיד, להתנצל אם צריך וללמוד את השפה החדשה, שפת האינטואיציה, לדעת איך לתמך בין אנשים, לקלוט מה מפריע למי, והעיקר לדבר.

כי ניכרים דברי אמת !

וביום שישי שעה לפני שבת כשאני רואה בסלון את הבנים שלי מול גמרא פתוחה יושבים ודנים בסוגיא, הלב מתרחב, נזכרת שאם ניצמד לשמירה על הלכות, הלכות לשון הרע, הלכות בין אדם לחברו, אין ספק שנראה רק טוב.

המסקנה שלי כשעובדים עם אנשים, חובה ללמוד הלכות בין אדם לחברו

* * *

אנחנו בעיצומו של החורף חנוכה בפתח הסיילים מחכים לנו, זה הזמן להזכיר לכן האמהות לעטוף את הילדים בחום ובסטייל ואיך ? גלי זילברשטיין, המנהלת המסחרית של רשת אופנת הילדים המובילה קדס קידס, מעניקה לכם טיפים של סבתא ואחת שמבינה במעילים לילדים :

כשאתם באים לבחור מעיל לילדים הקפידו למשש את הבד, שיהיה חם ונעים למגע גוף הילד, וודאו שהבטנה תהיה רכה ונעימה ועדיף מבד פליז. רצוי שבד המעיל יעבור הליך מיוחד ולא יהיה חדיר למים וגשם רצוי שיהיו כיסים למעיל לחמם את הידיים מפני הקור מעיל המשמש ליום יום חשוב שיהיה כביס. רצוי מאד שהכובע של המעיל יכסה את האוזניים. הקפידו על סגירה בטיחותית הן של הכובע והן של הרוכסן. מומלץ לרשום את שם הילד או הילדה על המעיל שלא ילך לאיבוד ובמידה וכן יוכל לשוב לבעליו. והכי חשוב, שהמעיל יהיה גם נוח, וגם ישמח את הילדים.

לתגובות: saratikshore@gmail.com

לביבות בטטה, תירס ותפוח אדמה עם פטריות

אוהבים לביבות? החגיגה הזאת מיועדת עבורכם • חברת "דורות", יצרנית מוצרי השום והתיבול הקפוא, מגישה לרגל חנוכה שלושה מתכונים קלי הכנה ללביבות ירקות בטעמים עשירים

לביבות בטטה

מצרכים (ל-12 יחידות):

- 1 ק"ג בטטות קלופות וחתוכות לקוביות
- 1 כוס קמח לבן
- 1 ביצה
- 4 טבליות ג'ינג'ר
- מלח ופלפל שחור
- 2 כפות חמאה

מצרכים לרוטב:

- 1 גביע קרם פרש
- 1/4 כוס עירית קצוצה
- מלח ופלפל

אופן ההכנה:

- מבשלים את הבטטות בסיר בינוני עם מים כ-10 דקות, עד לריכוך הבטטות ומסננים מנוזלים. מועכים בקערה את הבטטות עד לקבלת מחית.
- מוסיפים את הביצה, טבליות הג'ינג'ר, קמח, מלח ופלפל ומערבבים היטב עד לקבלת מרקם אחיד.
- מכניסים למקרר לחצי שעה.
- מוציאים את התערובת מהמקרר ויוצרים לביבות.
- מחממים חמאה במחבת גדולה ומכניסים את הלביבות. מטגנים כ-3 דקות מכל צד ומוציאים מהמחבת.
- בקעריית קטנה מערבבים את הקרם פרש עם העירית ומתבלים במלח ופלפל.
- מניחים על צלחת קרם פרש ומעל את הלביבות ומגישים.

לביבות תפוח אדמה ופטריות

מצרכים (ל-12 יחידות):

- 5 תפוחי אדמה מבושלים למחצה בקליפתם
- 200 גרם פטריות פורטבלו חתוכות לקוביות
- 4 כפות קמח
- 2 ביצים
- 4 טבליות בצל טרי מטוגן
- 1 טבלית פטרוזיליה טרייה
- 1 טבלית כוסברה טרייה

מלח, פלפל

1/4 כוס שמן לטיגון

אופן ההכנה:

- מקלפים את תפוחי האדמה ומגרדים אותם בעזרת פומפיייה לתוך קערה.
- מטגנים במחבת בינונית עם מעט שמן זית את פטריות הפורטבלו עד לאידוי ומוסיפים לקערה.

לביבות תירס, שום ובזיליקום

מצרכים (ל-12 יחידות):

- 2 כוסות גרעיני תירס (טריים, קפואים או משומרים)
- 2 טבליות בזיליקום טרי
- 2 טבליות שום טרי
- קורט מלח ופלפל
- 2 כפות שמן זית (כף אחת לבלילה וכף אחת לטיגון)

אופן ההכנה:

- מערבבים בקערה את כל הרכיבים, פרט לתירס, עד ליצירת מרקם אחיד.
- מוסיפים לבלילה את גרעיני התירס תוך כדי בחישה מתמדת.
- שמים במחבת מעט שמן זית ומניחים כף מהתערובת במחבת ומשטחים אותה.
- מטגנים את הבלילה מכל צד עד שנוצרת השחמה קלה. מניחים כל לביבה על נייר סופג ושומרים חם עד להגשה.
- מומלץ להגיש עם יוגורט עיזים, יוגורט יווני משוכח או שמנת חמוצה.

מִפְּתַח לְעֵינַיִם פְּעֻרָּתוֹ דָּבָר נִזְכָּר.
אֲדָם אוֹ מִבְּרִיטוֹל וְנִצְמִיד אוֹתוֹ
רָאָה אֶת מַחְתִּיכַת מַלְשָׁל מִבְּד
נִדְבָק אֶת טְעִינִים הַזֹּהוֹת.

נקפץ אל המטליט בזריזות.

וְזִמְתִּי וְאַלְתִּי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל

נפרס את המטלית ונגלגל אותה

פֶּד אֲדָם בְּצוּרַת מִשְׁלָח
 • וְרִיטוּסוּ וְאֵ
 • לְפָד
 • טוּוּ סִינַיִת
 • טוּוּ סִינַיִת
 • וְאֵינִי, וְאֵינִי
 • וְאֵינִי, וְאֵינִי

בְּעֶזְרַת מַטְלִיחַ אוֹ סְמָרְטוּט
בְּיָא וְנָצַר שֶׁכֶּן חֲמוּד

ବିଜୁ

אז אונזערע קינדער זענען
אויך געווען דא, וועלכע
האבן געזאגט אז זיי
וואלטן געוואלט זיין
אין דער שולע.

כל הזמן

חדשות הציבור החרדי מסביב לשעון

מקצועי

חדשני

מעודכן

מרתק

מגוון

מעניין

www.kolhazman.co.il

כִּיף לִשְׁחַק עִם קָרְלוֹ

— קונים מארז קרלו מיני —
ומקבלים חבילת מדבקות של
חבורת תרז במתנה!

קָרְלוֹ
כִּיף לִשְׁחַק

*בחנויות הנבחרות *עד גמר המלאי *כל מגוון מארזי קרלו משתתפים במבצע

למהדרין יש
תנובה